

ACADEMIA ABC

EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI

ISSN 2734 5491

ISSN-L 2734 - 5491

NR. 30 MAI 2025

Digitalizarea educației

S.C. Offset S.R.L.

B-dul 1Mai, Nr.33A, Bl.PF7, Sc.A, Ap.11

Constanța

Tel: 0784.835951

Email: office@academiaabc.ro

revista@academiaabc.ro

simpozion@academiaabc.ro

proiect@academiaabc.ro

Website: academiaabc.ro

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 30 / MAI 2025

Digitalizarea educației

Editor: Secuiu Eugen

Redactor: prof. Secuiu Elena

**AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA
RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL
MATERIALELOR PUBLICATE !**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

<i>Afemei Marinela</i> <i>Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”, Piatra-Neamț</i>	<i>Alecsandru Maria-Dalia</i> <i>Școala Gimnazială Buciumi</i>
<i>Andrieș Alina</i> <i>Grădinița cu Program Prelungit Nr. 20, Iași</i>	<i>ANTON ANCA</i> <i>Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov</i>
<i>Bara Kinga-</i> <i>Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Tîrgu-Mureș</i>	<i>Belciu Simona</i> <i>Liceul Teoretic „Spiru Haret”</i>
<i>BÎRSAN CARMEN</i> <i>Școala Gimnazială Scobinți-structura Zagavia</i>	<i>HALAUCA MIOARA</i> <i>Școala Gimnazială Scobinți-structura Zagavia</i>
<i>Blede Laura</i> <i>Școala Gimnazială nr. 6 Timișoara</i>	<i>Cănărău Gabriela</i> <i>Școala Gimnazială comuna Ion Creangă</i>
<i>CHIROȘCA SIMONA-NICOLETA</i> <i>CENTRUL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „ALBATROS”, CONSTANȚA</i>	<i>Cobe Simona-Lucia</i> <i>Școala Gimnazială „Dacia” - Oradea</i>
<i>Cojoclea Andreea-Alexandra</i> <i>Școala Gimnazială Nr.1 Ciocârlia</i>	<i>Comănescu Anca- Elena, profesor învățământ primar</i> <i>Școala Gimnazială Numărul 1 Sibiu, jud. Sibiu</i>
<i>Corbu Florina-Alina</i> <i>Liceul Teoretic „Tudor Vianu” Giurgiu</i>	<i>Doicescu Angela Francisca</i> <i>Colegiul Național de Arte ”Regina Maria” Constanța</i>
<i>Dragnea Mariana,</i> <i>Școala Gimnazială,, Ioan Alexandru Brătescu-Voinești”, Jud. Dâmbovița</i>	<i>Dumitrașcu Bianca- Ionela,</i> <i>Școala Gimnazială sat Rusănești</i>
<i>Ecaterina Gabriela Bălșeanu</i> <i>Grădinița cu PP “Elena Farago” Craiova</i>	<i>FILIPUIC CAMELIA ELENA</i> <i>CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ SUCEAVA</i>
<i>Gemălescu Daniela Florina</i> <i>Școala Gimnazială Regina Mari , București</i>	<i>Grigore Gabriela Valerica</i> <i>Școala Gimnazială Grebănu, Buzău</i>
<i>Iosub Georgescu Alina Sanda</i> <i>Colegiul Economic ”Octav Onicescu”- Botoșani</i>	<i>Ivan Mihaela Ancuța</i> <i>Grădinița cu P.N. Mănești, județul Dambovița</i>

Lică Roxana Colegiul de Științe ale Naturii „Emil Racoviță” din Brașov	Marin Liviu Liceul Tehnologic „Toma Socolescu”, Municipiul Ploiești
Mărăcineanu Alina Andreea Grădinița cu P.P. nr.30, Ploiești	Monica Mitea C. N. “Ion Maiorescu” – Giurgiu
Moldovan Claudia, Școala Gimnazială Roșia de Secaș / Școala Primară Tău	Nevodar Irina-Elena Școala Gimnazială Bilciurești
Palade Mădălina-Ana, Liceul Teoretic „Spiru Haret”, Moinești	Peczi Olga Liceul Teoretic “Pavel Dan” Câmpia Turzii
Popa Marioara Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila	ROCHIAN ADRIANA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 MORENI
Sasu Mihaiela-Elena Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia	Stănică Iolanda Cristina Centrul de Pedagogie Curativă Simeria
Tirla Cristina , Școala Gimnazială Nr. 16 M.I.Dobrogianu, Constanța	Pușcașu Constantin, Liceul Teoretic, Oraș Azuga
Vîlcan Camelia Marinela Grădinița cu P.P.Poroschia	Vlad Nela Mihaela Școala Gimnazială “Adrian Păunescu”, Sector 6, București
Zaharia Raluca, Grădinița Scufița Roșie, București	Iordache Ramona-Nicoleta Liceul Teoretic “Constantin Brâncoveanu”, București
TUDOSĂ Mihaela-Carmen Școala Gimnazială Nr.1 Suceava	Arotăriței Dănuț Ioan Școala Gimnazială „Dimitrie A. Sturdza” Iași

CUPRINS

Cuprins	5
Forme alternative de evaluare a elevilor la disciplina biologie	11
<i>Afemei Marinela</i>	
<i>Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”, Piatra-Neamț</i>	
Acordarea primului ajutor în luxații	17
<i>Afemei Marinela</i>	
<i>Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”, Piatra-Neamț</i>	
Stima de sine - studiu de specialitate-	21
<i>Autor: Prof.înv.primar Alecsandru Maria-Dalia</i>	
<i>Școala Gimnazială Buciumi</i>	
Elemente cu caracter istoric specifice activității În lumea dispărută a dinozaurilor, la grupa mijlocie	24
<i>prof. Andrieș Alina</i>	
<i>Grădinița cu Program Prelungit Nr. 20, Iași</i>	
COMPETENȚELE SOCIALE - FUNDAMENT PENTRU INTEGRAREA ÎN ȘCOALA DE MASĂ A COPILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE	27
<i>Prof. ANTON ANCA</i>	
<i>Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov</i>	
Digitalizare: un pas înainte sau un pas pe loc?	30
<i>Prof. Bara Kinga-Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Tîrgu-Mureș</i>	
Arhetipul numărului în opera lui I.Creangă	33
<i>Belciu Simona</i>	
<i>Liceul Teoretic „Spiru Haret”</i>	
Digitalizarea educației, între trecut și viitor	35
<i>Învățător: BÎRSAN CARMEN</i>	
<i>Școala Gimnazială Scobinți-structura Zagavia</i>	
<i>Profesor: HALAUCA MIOARA</i>	
<i>Școala Gimnazială Scobinți-structura Zagavia</i>	

Dezvoltarea atenției la preșcolari în contextul utilizării tehnologiilor digitale Studiu de specialitate -----	39
<i>Prof. Educație Timpurie Bleda Laura</i>	
<i>Școala Gimnazială nr. 6 Timișoara, Profesor Educație Timpurie</i>	
ROATA EMOȚIILOR (joc didactic) -----	41
<i>Profesor pentru educatie timpurie,Cănărau Gabriela</i>	
<i>Școala Gimnazială comuna Ion Creangă</i>	
Ateliere de Educație Fizică Digitală Titlul proiectului:"Ateliere FitDigital – Tehnologie și Mișcare -----	43
<i>Prof. CHIROȘCA SIMONA-NICOLETA</i>	
<i>CENTRUL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „ ALBATROS,, CONSTANȚA</i>	
Alfabetizarea digitală – o competență esențială în era tehnologiei -----	46
<i>prof. înv. primar Cobe Simona-Lucia</i>	
<i>Școala Gimnazială „Dacia” - Oradea</i>	
Impactul tehnologiei asupra metodelor de predare -----	48
<i>Cojocă Andreea-Alexandra</i>	
<i>Școala Gimnazială Nr.1 Ciocârlia</i>	
Exemple de bună practică- Interdisciplinaritate în învățământul primar -----	50
<i>Comănescu Anca- Elena, profesor învățământ primar</i>	
<i>Școala Gimnazială Numărul 1 Sibiu, jud. Sibiu</i>	
Imprimarea 3D: Tehnologie, Aplicații și Perspective -----	53
<i>Informatician Corbu Florina-Alina</i>	
<i>Liceul Teoretic „Tudor Vianu” Giurgiu</i>	
Personaje celebre din literatura italiană pentru copii Studiu de specialitate -----	56
<i>Profesor Doicescu Angela Francisca</i>	
<i>Colegiul Național de Arte "Regina Maria" Constanța</i>	
Importanța celor 7 ani de acasă -----	60
<i>Prof. Inv. Primar- Dragnea Mariana, Școala Gimnazială,, Ioan Alexandru Brătescu-Voinești", Jud. Dâmbovița</i>	

LIMBA ROMÂNĂ ÎN CICLUL PRIMAR -----	63
<i>Dumitrașcu Bianca- Ionela, Școala Gimnazială sat Rusănești</i>	
Analiza gramaticală la clasele III-IV -----	68
<i>Dumitrașcu Bianca- Ionela, Școala Gimnazială sat Rusănești</i>	
Diferențiere și individualizare prin coaching educațional la copiii din învățământul primar și preșcolar -	72
<i>prof. Ecaterina Gabriela Bălșeanu</i>	
<i>Grădinița cu PP "Elena Farago" Craiova</i>	
Folosirea instrumentelor bazate pe inteligență artificială în învățământul preșcolar: Implicații pentru predarea diferențiată -----	75
<i>prof. Ecaterina Gabriela Bălșeanu</i>	
<i>Grădinița cu PP "Elena Farago" Craiova</i>	
CLASIC SAU MODERN ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC (STUDIU DE SPECIALITATE) -----	80
<i>Prof. FILIPIUC CAMELIA ELENA</i>	
<i>CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ SUCEAVA</i>	
EDUCAȚIA DIGITALĂ O NECESITATE -----	85
<i>Prof. Înv. primar Gemălescu Daniela Florina</i>	
<i>Școala Gimnazială Regina Mari , București</i>	
Învățare prin joc și tehnologie - Bune practici în grădiniță -----	87
<i>Prof. Înv. Preșc. Grigore Gabriela Valerica</i>	
<i>Școala Gimnazială Grebănu, Buzău</i>	
Aspecte specifice utilizării strategiilor didactice interactive la modulele din aria curriculară "Tehnologii"- Profil Servicii -----	92
<i>Prof. Iosub Georgescu Alina Sanda</i>	
<i>Colegiul Economic "Octav Onicescu"- Botoșani</i>	
STEAM Education in Preschool, Erasmus+ Barcelona, 2025 O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT! -----	96
<i>Ivan Mihaela Ancuța- prof. pentru învățământ preșcolar</i>	
<i>Grădinița cu P.N. Mănești, județul Dambovița</i>	

Rolul profesorului mentor la începutul carierei didactice -----	98
<i>Autor: Lică Roxana</i>	
<i>Prof. dr. Colegiul de Științe ale Naturii „Emil Racoviță” din Brașov</i>	
Fișe de laborator tehnologic pentru domeniul: Fabricarea produselor din lemn -----	102
<i>Prof. Marin Liviu_Liceul Tehnologic „Toma Socolescu”, Municipiul Ploiești</i>	
Impactul tehnologiei asupra procesului educațional la preșcolari -----	106
<i>Mărăcineanu Alina Andreea</i>	
<i>Grădinița cu P.P. nr.30, Ploiești</i>	
Originile tămăduitoare: Eric-Emmanuel Schmitt, “Félix și izvorul invizibil” -----	109
<i>Monica Mitea</i>	
<i>Prof. C. N. “Ion Maiorescu” – Giurgiu</i>	
IGIENA- PRIETENA COPIILOR PROIECT EDUCATIV -----	112
<i>Prof. înv. primar Moldovan Claudia,</i>	
<i>Școala Gimnazială Roșia de Secaș / Școala Primară Tău</i>	
Proiect educațional „Bullying-ul în școala mea!” -----	116
<i>Prof înv primar: Nevodar Irina-Elena</i>	
<i>Școala Gimnazială Bilciurești</i>	
Teaching and Learning English through the New Age Media -----	119
<i>Prof. Palade Mădălina-Ana,</i>	
<i>Liceul Teoretic „Spiru Haret”, Moinești</i>	
TEST DE EVALUARE cls. a VII-a LUCRUL MECANIC. PUTEREA MECANICĂ. RANDAMENT --	122
<i>Prof. Peczi Olga</i>	
<i>Liceul Teoretic “Pavel Dan” Câmpia Turzii</i>	
TEST DE EVALUARE- cls. a VII-a STATICA FLUIDELOR -----	124
<i>Prof. Peczi Olga</i>	
<i>Liceul Teoretic “Pavel Dan” Câmpia Turzii</i>	

Provocări și oportunități în predarea Limbii și literaturii române -----	126
<i>Popa Marioara</i>	
<i>Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila</i>	
EDUCAȚIA ÎN ERA CONECTIVITĂȚII: TRANSFORMĂRI DIGITALE ȘI PROVOCĂRILE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MODERN Studiu de specialitate -----	129
<i>ROCHIAN ADRIANA</i>	
<i>ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 MORENI</i>	
UTILIZAREA INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN CADRUL LECȚIILOR -----	133
<i>Autor: ROCHIAN ADRIANA</i>	
<i>Școala Gimnazială Nr. 3 Moreni</i>	
CALEIDOSCOPUL Istoria Caleidoscopului -----	137
<i>Prof. Sasu Mihaiela-Elena</i>	
<i>Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia</i>	
“ Provocări, Oportunități și Perspective de Viitor”-studiu de specialitate -----	140
<i>Autor : Stănică Iolanda Cristina</i>	
<i>Prof. Centrul de Pedagogie Curativă Simeria</i>	
ACTIVITĂȚI DE CLASĂ – INSTRUMENTE DIGITALE PENTRU EVALUARE -----	143
<i>Prof. inv. Primar, Tirla Cristina , Școala Gimn. Nr. 16 M.I.Dobrogianu, Constanța</i>	
<i>Prof. Pușcașu Constantin, Liceul Teoretic, Oraș Azuga</i>	
ORGANIZAREA SPAȚIULUI EDUCAȚIONAL ÎN GRĂDINIȚĂ -----	145
<i>Prof.înv.preșc.: Vîlcan Camelia Marinela</i>	
<i>Grad.P.P.Poroschia</i>	
CONTRIBUȚIA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE LA DEZVOLTAREA SOCIO- EMOȚIONALĂ A COPIILOR -----	148
<i>Autor: Vlad Nela Mihaela</i>	
<i>Școala Gimnazială “Adrian Păunescu”, Sector 6, București</i>	
Furnizorul de educație nonformală care mi-a impactat activitatea la catedră– Asociația Ovidiu.RO -----	151
<i>Zaharia Raluca, Grădinița Scufița Roșie, București</i>	

Predarea limbii franceze, între inovație pedagogică și dezvoltarea competențelor reale Studiu de specialitate -----	153
---	-----

Prof. Iordache Ramona-Nicoleta

Liceul Teoretic "Constantin Brâncoveanu", București

MOTIVAȚIA PENTRU LECTURĂ -----	159
--------------------------------	-----

Prof. înv. Primar TUDOSĂ Mihaela-Carmen

Școala Gimnazială Nr.1 Suceava

PROIECT DIDACTIC -----	165
------------------------	-----

Arotăriței Dănuț Ioan

Școala Gimnazială „Dimitrie A. Sturdza” Iași

Forme alternative de evaluare a elevilor la disciplina biologie

Afemei Marinela

Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”, Piatra-Neamț

Evaluarea școlară reprezintă o acțiune complexă, bazată pe operații de măsurare și apreciere a rezultatelor activității instructiv-educative, având drept activitate măsurarea eficacității, eficienței și pertinentei activităților în raport cu obiectivele lor.

Evaluarea trebuie concepută nu numai ca un control al cunoștințelor sau ca mijloc de măsurare obiectivă, ci ca o cale de perfecționare, ce presupune o strategie globală a formării (Cucuș, 2006).

Kerlan (după Radu, 1999, din Cucuș, 2006) consideră că evaluarea se face pornind de la următoarele întrebări cheie:

Pentru ce se face evaluarea?

În raport cu ce?

Pentru cine?

Ce se evaluează?

Cum se evaluează?

Evaluarea este o acțiune complexă care presupune precizări cu privire la (Costică, 2008):

obiectivele și conținuturile ce trebuie evaluate;

scopul și perspectiva evaluării;

momentul evaluării (la începutul învățării, pe parcursul sau la sfârșitul acesteia);

modalitatea de evaluare;

modul de prelucrare a datelor și de valorizare a informațiilor.

Procesul de evaluare școlară prezintă următoarele funcții:

diagnostică: identificarea nivelului performanței, punctele tari și slabe;

prognostică: estimarea domeniilor sau a zonelor cu performanțe viitoare maxime;

de selecție: clasificarea candidaților în ordine descrescătoare a nivelului de performanță atins într-o situație de examen sau concurs;

de certificare: recunoașterea statutului dobândit de către candidat în urma susținerii unui examen sau a unei evaluări cu caracter normativ;

motivațională: activează și stimulează autocunoașterea, autoaprecierea;

deconsiliere: orientează decizia elevilor și a părinților privind orientarea școlară și profesională a elevilor.

Cum se realizează evaluarea?

După volumul achizițiilor care fac obiectul evaluării:

Evaluare parțială.

Evaluare totală.

După momentul și modul în care se integrează evaluarea în procesul de învățământ:

Evaluare inițială.

Evaluare formativă (continuă).

Evaluarea sumativă (finală).

După factorii care realizează evaluarea:

Evaluare internă.

Evaluare externă.

Evaluarea inițială (predictivă) permite descoperirea punctelor tari și a punctelor slabe ale elevilor, fie înainte unei unități de studiu, fie în timpul desfășurării acestuia.

Evaluarea formativă (continuă) se bazează pe feed-back și permite elevilor să-și îndrepte erorile și lacunele imediat după apariția lor.

Evaluarea finală (sumativă) stabilește gradul în care au fost atinse obiectivele generale cum ar fi însușirea unei atitudini sau dobândirea unei capacități. Acest tip de evaluare clasează și atestă progresele fiecărui elev.

Instrumentele de evaluare ușurează transpunerea metodei de evaluare în realitatea concretă, ele fiind concepute de specialiști și poartă numele de teste standardizate sau sunt elaborate de cadrele didactice.

Pentru elaborarea unui instrument de evaluare este necesară parcurgerea unor etape:

precizarea obiectivelor;

stabilirea conținuturilor;

stabilirea variantelor de itemi;

elaborarea itemilor;

organizarea testului;

cuantificare testului (punctajul);

aplicarea testului.

Testele cuprind o serie de itemi. Itemii se clasifică în:

itemi obiectivi: itemi cu alegere duală, de tip „pereche”, cu alegere multiplă.

itemi semiobiectivi: itemi cu răspuns scurt, itemi de completare, întrebări structurate.

itemi subiectivi: rezolvare de probleme, itemi de tip eseu.

În ceea ce privește metodele și instrumentele de evaluare, ele se clasifică în două tipuri:

Metode tradiționale:

probe orale.

probe scrise.

probe practice.

Metode complementare:

observarea sistemică a elevilor.

investigația.

proiectul.

portofoliul.

autoevaluarea.

Metodele tradiționale permit o evaluare a elevului într-un timp limitat, de aceea ele oferă informații despre un număr limitat de cunoștințe și capacități intelectuale ale celui evaluat.

Strategiile moderne de evaluare oferă elevilor variate posibilități de a demonstra ceea ce știu și mai ales ceea ce pot să facă (priceperi, deprinderi, abilități).

Observarea sistemică a elevilor

permite obținerea de informații din toate cele trei domenii comportamentale ale elevilor: cognitiv, afectiv și psihomotor;

observarea poate fi individuală sau în grup;

se bazează pe următoarele instrumente de evaluare: fișa de evaluare, scara de clasificare și lista de control sau de verificare.

Fișa de evaluare cuprinde:

date generale despre elev: nume, prenume, vârstă;

particularități ale intelectului: gândire, limbaj, imaginație, memorie, atenție, spirit de observație;

aptitudini și interese;

trăsături de afectivitate;

trăsături de temperament;

aptitudini față de : sine, disciplină, colegi;

evoluția aptitudinilor, atitudinilor, intereselor și nivelului de integrare.

De obicei, fișele de evaluare sunt folosite în cazul elevilor cu probleme, iar observarea se limitează la câteva comportamente relevante.

Scara de clasificare indică profesorului frecvența cu care apare un anumit comportament. Scările de clasificare pot fi: numerice, grafice, descriptive.

Lista de control indică profesorului faptul că un anumit comportament este prezent sau absent.

Proiectul

Este o activitate cu un conținut mai amplu decât investigația.

Poate fi realizat individual sau în grup.

Este recomandat pentru evaluarea sumativă.

Subiectul este stabilit în prima fază de profesor, iar apoi elevii pot propune ei înșiși subiecte.

Proiectul cuprinde două secvențe:

Obținerea datelor: identificarea metodelor de colectare a datelor, efectuarea de măsurători, realizarea experimentelor, interpretarea datelor.

Realizarea produsului: descrierea metodelor și a aparaturii utilizate, realizarea unor calcule relevante, prelucrarea statistică a datelor, formularea concluziilor și generalizări.

Exemple de teme pentru proiect.

Bolile și analizele medicale.

Reproducerea asexuată în lumea vie.

Factorii mutageni și maladiile genetice umane.

Portofoliul

Este o metodă de evaluare flexibilă, complexă care include rezultatele relevante obținute prin celelalte metode și tehnici de evaluare.

Include probele scrise și practice, observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor, proiectul, autoevaluarea.

Oferă informații privind progresul școlar al elevului pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp (semestru, an școlar, ciclu de învățământ).

Exemplu de portofoliu la biologie, acesta conține:

Datele personale ale elevului.

O investigație care presupune o sarcină teoretică sau practică.

Lucrări scrise.

Scheme, grafice, tabele realizate de elev.

Diplome obținute de elev la diferite competiții.

Rebusuri realizate de elev pe teme biologice.

Referate.

Fișa de apreciere din partea profesorului.

Autoevaluarea

Are valoare stimulativă deosebită, constituind atât un mijloc de formare a elevilor cât și un rezultat al activității pedagogice.

Permite aprecierea propriilor performanțe în raport cu obiectivele operaționale în procesul autoevaluării.

Autoevaluarea se poate realiza prin:

Autocorectarea sau corectarea reciprocă: elevul este solicitat să-și depisteze unele erori, minusuri, în momentul realizării unor sarcini de învățare.

Autonotarea controlată: elevul este solicitat să-și acorde o notă, care este negociată apoi cu profesorul sau împreună cu colegii.

Notarea reciprocă: elevii sunt puși în situația de a-și nota colegii, prin reciprocitate, fie la lucrările scrise, fie la ascultările orale. Aceste exerciții nu trebuie să se concretizeze neapărat cu notarea efectivă.

Bibliografie

Costică Naela, Metodica predării biologiei, Editura Graphys, Iași, 2008

Costică Naela, Ivănescu Lăcrămioara, Niță Mihaela, Citologie vegetală - manual de lucrări practice, Editura Universității „AL. I. Cuza,, Iași, 2000

Cucoș C., Pedagogie, Ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006

Ion I., Ion C., Ulpia Maria Leu, Metodica predării-învățării biologiei, Editura Solaris, Iași, 2004

Lazăr V., Mariana Nicolae, Lecția-forma de bază a organizării procesului de predare-învățare-evaluare la disciplina biologie, Editura Arves, 2007

Lazăr V., Daniela Căprărin, Metode didactice utilizate în predarea biologiei, Editura Arves, 2008

Acordarea primului ajutor în luxații

Afemei Marinela

Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”, Piatra-Neamț

Tema legată de „acordarea primului ajutor în caz de luxații” se încadrează în conținuturile disciplinelor educație pentru sănătate și biologie. Abordarea acestei teme este necesară pentru elevii de gimnaziu și elevii de liceu.

Luxația reprezintă deplasarea violentă a celor două extremități osoase ale unei articulații sau alunecarea unui os în afara cavității articulare din care face parte și este urmată, în general de rupturi de ligamente, precum și de fracturi ale unuia dintre cele două oase corespunzătoare articulației.

În formele severe, luxația poate provoca leziuni la nivelul nervului sau chiar a vaselor sangvine.

Clasificarea luxațiilor

Luxațiile se clasifică în:

- a. Luxații traumatice: luxații totale sau parțiale.
- b. Luxații netraumatice: luxații patologice și luxații congenitale.
- a. Luxațiile traumatice: pot fi totale și parțiale.

Luxațiile totale apar atunci când cele două oase care fac parte din articulație pierd contactul în totalitate. Acest gen de luxație se manifestă cu precădere în cazul articulațiilor membrului superior. Luxațiile parțiale sunt luxațiile în care între cele două oase din articulație se menține o suprafață de contact foarte mică. Acest tip de luxație poartă denumirea de subluxație.

Există și luxații închise și deschise. În cazul luxațiilor închise pielea rămâne integră. Luxațiile deschise se caracterizează prin prezența extremităților articulare la nivelul plăgii. În cazul luxațiilor deschise se poate produce în plus infectarea articulației, care are drept urmare o artrită supurată care complică evoluția afecțiunii.

b. Luxațiile netraumatice

Luxațiile patologice: apar în urma unor afecțiuni care distrug unul din elementele care compun articulația, făcând ca extremitățile osoase să nu mai stea în contact. Luxațiile patologice apar cel mai des în tuberculoza osteo-articulară, și poliomielită.

Luxațiile congenitale: sunt prezente la naștere. Cea mai cunoscută luxație este luxația congenitală de șold, care se manifestă prin dislocarea capului femural din cavitatea osului iliac.

O cauză certă a acestui tip de luxație este predispoziția genetică. Depistarea acestei afecțiuni în primele luni de la naștere este destul de dificil de realizat, mai ales dacă părinții sau medicii nu suspectează nimic.

În cazul luxației congenitale de șold, mișcarea membrului este limitată sau chiar suprimată, locul se inflamează, se tumefiază și apare o durere violentă.

În ordinea frecvenței în clinică se deosebesc următoarele tipuri de luxații: a umărului, a cotului, genunchiului, tibio-tarsiană, temporo-mandibulară.

Luxația umărului este cea mai frecventă, în special în varietatea sa antero-internă. Diagnosticul este dat pe deformarea în „epolet” a umărului, abducție ireductibilă a brațului, dureri și impotență funcțională.

Luxația cotului se prezintă în patru variante: anterioară, posterioară, laterală internă sau externă. Poziția segmentului articular distal fixează varianta. Cea mai frecventă este varianta posterioară (olecranul și cupușoara radială trec în spatele paletelor humerale).

Luxația metacarpo-falangiană a policelui se datorează hiperextensiei forțate a policelui și se prezintă în trei variante: incompletă, completă și complicată. Primele două variante sunt de resort ortopedic; a treia este consecința adesea a unei greșeli terapeutice, care se rezolvă numai chirurgical.

Luxația șoldului constă în ieșirea capului femural din cavitatea cotilică. Este proprie adultului și se clasifică în două mari variante: tipice și atipice.

Luxațiile de șold tipice sunt caracterizate prin conservarea ligamentului lui Bertin și poziție caracteristică a membrului inferior luxat în funcție de varietate: antero-superioară, antero-inferioară, postero-superioară și postero-inferioară.

Luxația de genunchi prezintă mai multe variante anterioară, posterioară și laterală. Ele expun la compresii vasculo-nervoase poplitee.

Cauzele luxațiilor

- Luxațiile pot avea loc în sporturile de contact în timpul căderilor sau a traumatismelor directe, ca de exemplu, aterizarea pe brațul întins în timpul unei căderi implică luxația umărului.
- Accidentele auto.

Factorii de risc pentru o luxație comună include:

- susceptibilitate la cădere cu aterizare forțată pe o parte a corpului, cum ar fi șold sau umăr;
- ereditate, unii oameni se nasc cu ligamentele mai lax și evident sunt mai predispuși;
- practicarea sporturilor: gimnastica, luptele, baschetul, fotbalul;
- accidente auto (cauze ale luxațiilor de șold). Purtarea centurii de siguranță reduce foarte mult acest risc.

Simptomatologia luxațiilor:

- durerea extrem de vie este determinată de excitațiile puternice care pornesc din terminațiile nervoase existente în capsula și ligamentele întinse sau rupte;
- impotența funcțională: imposibilitatea de a executa mișcări specifice;
- deformarea regiunii;
- atitudinea vicioasă: segmental corpului la nivelul căruia apare o luxație se menține într-o poziție anormală;
- echimoză și hematom;
- hemartroză și hidrartroză: prezența de lichide sanguinolent sau clar în articulație, în cantitate mai mare sau mai mică;
- compresiunile vasculare sau nervoase.

Complicații grave:

- rupturi vasculare, ligamentare și ale tendoanelor;
- dezvoltarea artrozei în articulația afectată pe măsură ce pacientul înaintază în vârstă;
- susceptibilitate la o nouă luxație dacă există deja o luxație severă sau luxații recidivante. Diagnosticul luxației se bazează pe examenul clinic și radiologic.

Examenul clinic poate preciza existența și varietatea luxației.

Examenul radiologic confirmă diagnosticul clinic, permite diagnosticul diferențial cu o fractură sau evidențiază asocierea fractură-luxație.

Acordarea primului ajutor în luxații cuprinde următoarele etape:

- persoana care prezintă luxație trebuie să stea în repaus;

- se imobilizează articulația cu o fașă elastică, având grijă să nu se strângă prea tare. În cazul luxației la gleznă se poziționează glezna la 90° pe hemibazin.

Cu ajutorul unei feșe se îmbracă foarte bine glezna, dar nu se acoperă degetele și călcâiul. Persoana accidentată va menține piciorul în sus.

- se aplică pe zona afectată comprese reci sau chiar gheață aproximativ 15-20 de minute;
- nu se masează locul afectat;
- pentru diminuarea durerii se poate lua un antiinflamator uzual;
- dacă zona afectată este la nivelul gâtului, pacientul nu trebuie mișcat și trebuie sunat la ambulanță;
- dacă este vorba de alte articulații, atunci recomandarea este de imobilizare a zonei afectate și de a transporta pacientul la medic pentru tratament țintit;
- în caz de luxație de membru inferior, este indicat ca persoana afectată să stea mai ridicat decât planul inimii pentru a facilita întoarcerea venoasă (se diminuează edemul).

Tratamentul luxațiilor

Tratarea unei luxații se numește reducerea luxației. Reducerea luxației constă în:

- reducerea în articulație a celor două capete osoase, pe aceeași cale pe care s-a făcut luxația;
- se face de preferință sub anestezie generală, care permite cel mai bine executarea manevrelor de reducere fără mari tracțiuni și fără leziuni sau distrugerii osoase, articulare, musculo-vasculare sau nervoase.

Dacă luxația s-a redus corect, durerile dispar aproape complet și mișcările din articulație se pot executa cu amplitudinea lor normală.

Dacă reducerea luxației nu reușește pe cale ortopedică, ea se va face pe cale chirurgicală.

Bibliografie:

1. Moacă Gabriela-Monica, Educație pentru sănătate și prim ajutor, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2015
2. www.ortopedie-arcalife.ro
3. www.chirurgieartroscopica.ro

Stima de sine - studiu de specialitate-

Autor: Prof.înv.primar Alecsandru Maria-Dalia

Școala Gimnazială Buciumi

„Un singur lucru face imposibilă realizarea unui vis: teama de a da greș.”(Paulo Coelho)

Ce este stima de sine? Sau Autostima?

Stima de sine este judecata sau evaluarea pe care fiecare dintre noi o are despre sine și despre performanța sa în diferitele contexte personale, familiale și sociale în care este plasat. O stimă de sine slabă duce la expectative negative, anxietate și implicare minimă care mai apoi duce la falimentul propriei prestații și la evaluări negative.

Această evaluare, în special la copii, este strâns legată de conștientizarea, mai mult sau mai puțin prezentă, a valorii sale în ochii celorlalți semnificativi: părinți, profesori, tovarăși. Stima de sine începe să se construiască încă de la naștere, și este conectată cu relația emoțională și afectivă care se dezvoltă cu părinții, care, din primele zile de viață, trebuie să insufle copiilor lor un sentiment de încredere și de securitate care garantează o legătura emoțională suficient de bună.

Părinții sunt oglinda în care se reflectă copiii și imaginea care ne este redată va fi cea pe care o vom purta cu noi pentru mult timp de atunci înainte dar este, de asemenea, o imagine care se schimbă treptat, prin seria de „trucuri” și finisări pe care experiențele noastre ne dau posibilitatea să le urmăm mulțumită micilor și marilor succese, mulțumită aprobării pe care o primim de la alții prin ceea ce facem.

Prin urmare, nu putem să credem că un copil, ca și caracteristică personală, poate fi sigur de el însuși, încrezător sau nu în posibilitățile sale, dincolo de imaginea lui pe care o vede proiectată în ochii celorlalți. Școala este locul de joacă unde copiii sunt mai provocați și unde, adesea, înfrângerile sunt mai arzătoare. Stima de sine înseamnă evaluarea caracteristicilor proprii, "acordarea unui vot propriu", dar toate acestea au loc pe baza unei comparații cu alții. Deja în familie, copii CES s-au simțit comparați cu frații lor sau cu colegii lor, dar odată cu intrarea în școala primară totul este amplificat. Aceiași elevi se confruntă și se compară cu colegii, își compară reciproc notele și rezultatele obținute, se stimulează reciproc într-o competiție cu semnificație sau implicită, se iau la întrecere pentru timpul de rezolvare a temelor și sarcinilor și, uneori, renunță la competiție, se retrag din „întrecere”.

Copiii care intră în clasă deja descurajați nici măcar nu încearcă să se activeze, să fie atenți -se simt învinși deja de la început, consideră că fiecare propunere este prea dificilă pentru ei, și deci renunță din start să concureze sau să se angreneze în obținerea de rezultate. Școala este o experiență vastă în viața copiilor, atât

pentru timpul zilnic pe care îl petrec acolo, cât și pentru experiențele cognitive, afective și relaționale cu care se confruntă; școala primară, în special, primește copiii în perioada de latență, de creștere-o perioadă de dezvoltare caracterizată printr-o investiție puternică în învățare, în satisfacerea curiozității, în satisfacerea dorinței de cunoaștere. Dar nivelurile dezvoltării cognitive ale copiilor sunt personale și nu corespund întotdeauna așteptărilor adulților; nu rareori aceștia din urmă le poate da celor mici sentimentul că ceea ce învață nu este niciodată suficient, că rezultatele lor nu sunt niciodată satisfăcătoare; și iată că plăcerea descoperii este redusă și apare o stare de reținere, de obligație pentru teme, pentru obținerea performanței. Astfel, stima de sine a copiilor și a tinerilor este strâns corelată cu așteptările adulților; ele sunt ușor adaptate la dezamăgirea celor mari, și strâng în privirea lor evaluarea muncii și a rezultatelor lor și astfel, copii cu CES, rămân blocați într-o dublă frustrare: a lor și a altora. Pe de altă parte, adulții, și mai ales părinții, își măsoară abilitățile cu rezultatele obținute de copiii lor, declanșând astfel un joc social nesfârșit.

Copiii cu CES se confruntă întotdeauna cu cerințe prea mari pentru ei și, chiar și în acest caz, stima de sine lipsește sau este prea slabă în timp ce copiii deosebit de îngrijorați, de anxioși pot recunoaște, cel puțin parțial, abilitățile lor, dar anxietatea obținerii performanței îi domină și, în cele din urmă, rezultatele pe care le obțin nu sunt satisfăcătoare, satisfacția pe care o primesc nu este egală cu oboseala și, ca într-un joc nesfârșit, nu obțin acea stima de sine care să îi mulțumească în comparație cu colegii lor.

Copiii care au o tulburare de învățare specifică au de obicei un nivel scăzut de autostimă și au trăit aproape întotdeauna pe pielea lor dezolarea sau dezamăgirea așteptărilor părinților, care, înainte de impactul cu școala, credeau că au un copil capabil, adaptat obținerii de rezultate, competent.

Consecințe ale imagini de sine negative / pozitive

Imagine de sine negativă:

Scăderea performanțelor școlare datorită subestimării resurselor, neasumării responsabilităților;

Relații nearmonioase în cadrul colectivului de elevi: lipsa de respect față de sine favorizează lipsa respectului manifestat față de ceilalți colegi; în timpul conflictelor se învinovătesc excesiv sau îi critică pe ceilalți; nerespectând drepturile celorlalți și valoarea lor, afectează relațiile cu aceștia;

Imagine de sine pozitivă:

Creșterea performanțelor școlare (persoana își estimează corect resursele, își asumă responsabilități în conformitate cu cerințele și resursele proprii);

Relații bune cu colegii și prietenii de aceeași vârstă (elevii își pot pune în evidență calitățile fără a le devaloriza pe ale celorlalți);

Modalități de manifestare a imaginii de sine negative:

evitare – atitudine de genul “dacă nu încerci nu greșești”. Retragera și comportamentele timide, de evitare a confruntării cu problemele sunt indici ai imaginii de sine negative;

agresivitate defensivă – un elev cu o imagine de sine negativă compensează atacând sursa frustrării (îl ironizează pe un coleg care a luat un calificativ mai mare);

compensare – un elev care nu are succes la unele materii, le minimalizează importanța și încearcă să aibă succes la altele, pe care ajunge să le considere mai importante;

motivație scăzută – un elev cu o imagine de sine negativă va manifesta lipsă de încredere în forțele proprii. În consecință, el va fi mult mai puțin motivat să inițieze sau să se implice în diverse activități, deoarece nu se va simți în stare să le finalizeze cu succes;

rezistența – elevii încearcă să își “conserve” imaginea de sine și manifestă rezistență la schimbări, chiar dacă aceste schimbări pot fi în beneficiul lor. Elevii cu o imagine de sine negativă sunt mai rezistenți la schimbare, reducând astfel riscul unui eșec în situații dificile;

Stima de sine are trei elemente importante: iubirea de sine, concepția despre sine și încrederea în sine. Iubirea de sine- evaluarea personală, iubirea necondiționată față de propria persoană cu toate greșelile, eșecurile, pentru simplu fapt că suntem demni de iubire și respect, pentru faptul că suntem unici. Concepția despre sine- evaluarea calităților și a defectelor personale. Nu vorbim despre cunoașterea de sine, ci despre convingerea că suntem deținătorii propriilor noastre calități, defecte. Este o autoobservare subiectivă dificilă. Forță interioară care dacă este pozitivă ne permite să ne bucurăm de șansele noastre în viață, altfel, dacă este deficitară, limitată ne împiedică să ne găsim drumul nostru. Oricare să fie, pozitivă sau negativă, concepția de sine o datorăm mediului familial din care provenim.

BIBLIOGRAFIE:

1. Constantin, T. (2008). Stima de sine – între normalitate și trăsătură accentuată. Iași: Editura Performantica.
2. Conf. dr. Colomeischi Aurora-Adina, 2013, Consiliere școlară – suport de curs, FSE Suceava;
3. Ignat, Aurora-Adina, 2011, Strategii și programe de consiliere pentru dezvoltarea copiilor cu aptitudini înalte: demersuri investigative, EDP, București;
4. Kenneth, H. (2005). Cum poate fi consolidată încrederea în sine?. Iași: Editura Polirom.

Elemente cu caracter istoric specifice activității În lumea dispărută a dinozaurilor, la grupa mijlocie

prof. Andrieș Alina

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 20, Iași

Activitățile cu caracter istoric se regăsesc sub diverse forme în grădinițele de copii: de la activitățile pe domenii experiențiale, din categoria Domeniul Știință, Domeniul Om și Societate, la activitățile opționale, cele extracurriculare, până la cele din categoria Jocurilor și activităților liber-alese.

Cadrul didactic prin viziunea integratoare construită în jurul unei teme din categoria conținuturilor cu specific istoric, poate dezvolta copiilor cunoștințe specifice împletite cu competențe din cele mai diverse.

În prezentul articol, mă voi axa pe des întâlnita temă a dinozaurilor și pe modul în care poate fi aceasta tratată la grupa mijlocie, astfel încât la finalul zilei copiii să cunoască elementele definitorii acestora prin joc, trecând prin programul unei zile obișnuite de grădiniță.

Întâlnirea de dimineață oferă posibilitatea de a stabili ceea ce își mai aduc aminte preșcolarii despre dinozauri de la grupa mică, dar și de a descoperi elemente noi. Întrucât ei sunt însoțiți în fiecare vineri de poveștile Bufnițelor povestitoare și ale lui Moș Timp, ele nu pot lipsi, ci ascultă și observă cu mare interes ceea ce copiii lucrează pe parcursul dimineții.

După salut, prezență, completarea calendarului naturii, ca activitate de grup copiilor li se propune să spună la microfon primul cuvânt care le vine în minte când rostesc dinozauri, folosindu-se de imaginile puse la dispoziție în cadrul centrului tematic. Intervențiile copiilor sunt completate cu informații:

Dinozauri sunt reptile uriașe care au trăit cu peste 160 de milioane de ani în urmă și au dispărut. Știm despre ei de la paleontologii care se ocupă cu studiul fosilelor- oaselor vechi-, pe care le descoperă în cercetările arheologice. Unde regăsim aceste informații? În cărți, parcuri tematice, enciclopedii, documentare, filme.

Noutatea zilei este semnalată prin apariția unei cutii roșii. Copiii sunt îndemnați să ghicească ce se poate găsi acolo. Din cutie apare un dinozaur marionetă și un bilet. Ei află că dinozaurul se numește Trică, că este bun prieten cu Bufnițele povestitoare, cu Moș Timp și că a venit cu patru provocări frumoase scrise pe bilețele colorate, prin care vor explora cât mai multe despre dinozauri.

Prima provocare constă în a asculta povestea Dinozaurul care și-a pierdut glasul și mai apoi în a răspunde la întrebările proiectate pe televizor și laptop. Textul surprinde relațiile de prietenie transpuse în lumea misterioasă a dinozaurilor, dar și elemente specifice: hrana dinozaurilor, modul de înmulțire al acestora,

mărimea lor. Astfel, copiii descoperă/redescoperă prin poveste faptul că unii dinozauri mănâncă plante, alții consumă și ouă, alții carne, unii sunt mici, alți sunt mari și feroși.

Trecerea la cea de a doua provocare se face prin momentul Gimnastica de înviorare realizat pe melodia Zigaloo. Provocarea constă în a descoperi cât mai multe despre dinozauri prin activități aplicative, realizate în cadrul jocurilor și activităților liber-alese, organizate pe centre de interes ca artă, știință, nisip și apă, construcții.

Din cutia lui Trică, al doilea plic sintetizează principalele puncte pe care copiii le vor afla cu privire la reptilele uriașe: Cum se înmulțeau? Ce mâncau? Unde trăiau? De unde putem afla și mai multe informații despre ei?. Cele patru centre de lucru în care copiii își însușesc cunoștințe și își dezvoltă motricitatea grosieră construiesc și relațiile de cooperare, atenția, creativitatea. O mică precizare: nu este necesar să evaluăm câți dintre ei utilizează vocabularul specific atunci, ci este important că s-au întâlnit cu termenii. Putem fi foarte surprinși să aflăm cât de multe povestesc acasă părinților și cu câtă ușurință folosesc cuvintele auzite în cadrul activităților.

Centrul de lucru Știință descoperă preșcolarilor faptul că dinozaurii se înmulțeau prin ouă. Mesajul stă scris pe dinozaurul reprezentativ centrului- T-REX. Copiii vor reține acest amănunt printr-un experiment practic: vor scoate dinozaurii din ouăle de gheață cu ajutorul apei calde, sării și uneltelor de spart.

Stegozaurul de la centrul Artă prezintă printr-un mesaj: Dinozaurii pot fi carnivori, ierbivori sau omnivori. Se reamintesc termenii: carnivori-mănâncă carne, ierbivori-plante, omnivori- și carne și plante, pe care ei i-au întâlnit în activitățile despre animale sălbatice. Copiii modelează dinozauri prin presarea plastilinei cu forme speciale, pe care îi așază în dreptul hranei pe care o consumă, plante sau carne.

La centrul Nisip și apă, copiii descoperă activitățile specifice unui paleontolog. Caută în nisipul kinetic oase de dinozaur, pe care le pun în legătură cu reprezentările dinozaurilor de pe jetoanele magnetice. Se ajută de instrumente mici de săpat, de pensule. Diplodocus, dinozaurul reprezentativ al acestui centru ține mesajul Paleontologii studiază și fosile de dinozauri;

Centrul Construcții dezvoltă imaginația, creativitatea, spiritul de observație. Copiii observă rapid cum este conturată lumea dinozaurilor pe planșă, cum a fost ea concepută ca model într-un colț de tavă. Realizează o lume în miniatură a dinozaurilor, așezând copaci, pietre, verdeață, dinozauri. Pteranodonul le prezintă: O lume a dinozaurilor dispărută.

Modalitatea de inserare a termenilor specifici prin activități de manipulare a obiectelor prezintă o abordare interdisciplinară captivantă pentru preșcolari. Din aceste centre lipsește mult folosită hârtie, pe care noi, educatoarele, suntem înclinate să o folosim în lipsă de materiale autentice necesare în realizarea unor jocuri și activități liber-alese cu adevărat centrate pe nevoile copiilor.

A treia provocare dezvoltă copiilor capacitatea de a număra conștient, prin raportare a cantității la număr și invers, utilizând limbajul matematic corespunzător, dar și posibilitatea de a explora categoriile de dinozauri care au existat în vremurile îndepărtate, mărimi, culori. Jocul didactic Numărăm dinozauri, constă în două sarcini de lucru: numără dinozaurii și pune cifra corespunzătoare; așază tot atâtea elemente câte îți arată cifra. Mult întâlnitul joc didactic, din forma frontală, ia o formă particulară, în care copiii nu vin pe rând să rezolve, nu au mult de așteptat, ci lucrează împreună, în echipă, pentru a rezolva sarcinile de lucru. Această organizare presupune forfotă, situații imprevizibile, pierderea atenției copiilor pe parcurs, dar și dezvoltarea empatiei, exersarea abilităților de reglare emoțională, alături de însușirea unei terminologii specifice.

Ziua explorării lumii dinozaurilor se finalizează cu realizarea unui tablou Dinozaurul Brao, din forme geometrice pe care copiii le lipesc la locul potrivit, completând cu elemente pe care le consideră potrivite a le lipi conform imaginației, logicii: ouăle vor sta pe pământ, norii pe cer.

Tema lumii dispărute a dinozaurilor va fascina mereu copiii de orice vârstă, îi va antrena în a realiza activități mai complexe. Presupune folosirea unor materiale din cele mai diverse, informarea cadrului didactic în prealabil cu privire la terminologia specifică, selectarea acestora și introducerea gradată de la grupa mică spre grupa mare, realizarea de conexiuni cu termeni întâlniți în cadrul altor proiecte tematice.

COMPETENȚELE SOCIALE - FUNDAMENT PENTRU INTEGRAREA ÎN ȘCOALA DE MASĂ A COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. ANTON ANCA

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov

În conformitate cu Legea învățământului preuniversitar din România, învățământul obligatoriu cuprinde grădinița, clasele primare, clasele gimnaziale și clasele liceale. Legea învățământului preuniversitar nr. 198 din 4 iulie 2023 intrate în vigoare de la data de 2 septembrie 2023.

La baza profilului de absolvent stau opt competențe:

Competența de citire, scriere și înțelegere a mesajului

Competența în multilingvism

Competența matematică și competența în științe, tehnologie și inginerie

Competența digitală, inclusiv de siguranță pe internet și securitate cibernetică

Competența personală, socială și de a învăța să înveți

Competența civică, juridică și de protejare a mediului

Competența antreprenorială

Competența de sensibilizare și exprimare culturală

Competențele cheie sunt împărțite pe niveluri de învățare, nu pe vârste sau clase: învățământ preșcolar, primar, gimnaziu și liceu.

În Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 1099/06.XII.2023 sunt prezentate aceste competențe sub forma unei busole care să ghideze procesul de învățare pentru realizarea idealului educațional.

Fig. 1. Dimensiuni esențiale care conturează profilul de formare al absolventului (Legea învățământului preuniversitar, Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 1099/06.XII.2023)

Câteva dintre elementele definitorii pentru această competență - cheie (Competența personală, socială și de a învăța să înveți) asociate profilului de formare al absolventului sunt: elevul poate să reflecteze asupra propriei persoane, manifestă interes pentru autocunoaștere, pune în practică norme elementare de

conduită în contexte cotidiene, gestionează situații tensionate, solicită sprijin atunci când simte nevoia, manifestă empatie, își asumă roluri și responsabilități prin participarea la acțiuni în contexte de viață din mediul cunoscut.

Plecând de la acest model și de la una dintre cele mai importante competențe: cea personală, socială și de a învăța să înveți - aceasta reprezintă elementul fundamental pentru integrarea în școala de masă a copiilor cu cerințe educative speciale.

Aplicarea la clasă a unui program de dezvoltare personală și emoțională își propune să îmbunătățească această competență la copiii cu diferite dificultăți de învățare și să constituie o bază pentru experiențele viitoare ale elevului, atât la nivelul clasei, cât și în afara acesteia, prin interacțiunile sale zilnice.

Învățarea acestor competențelor sociale este esențială pentru elevii cu cerințe educative speciale (CES) deoarece îi ajută în mai multe moduri, printre care:

Îmbunătățirea interacțiunilor sociale:

Elevii cu CES adesea întâmpină dificultăți în a înțelege și a respecta normele sociale. Învățarea competențelor sociale le oferă un cadru prin care pot învăța să comunice mai eficient, să recunoască și să interpreteze corect emoțiile altora, să răspundă adecvat în diferite situații sociale și să construiască relații sănătoase.

Reducerea comportamentelor problematice:

Prin dezvoltarea competențelor sociale, elevii cu CES pot învăța tehnici de gestionare a emoțiilor și a comportamentelor, reducând astfel riscul de a manifesta comportamente inadecvate sau de a se izola social.

Creșterea încrederii și a stimei de sine:

Abilitățile sociale îi ajută pe elevi să se simtă mai competenți și mai încrezători în interacțiunile lor cu colegii și adulții. Această încredere sporită poate duce la o mai bună participare la activitățile școlare și extracurriculare, precum și la îmbunătățirea stimei de sine.

Dezvoltarea abilităților de rezolvare a conflictelor:

Elevii cu CES învață metode de rezolvare a conflictelor și de negociere, ceea ce contribuie la menținerea unor relații pozitive și la reducerea tensiunilor și a agresivității în mediul școlar.

Îmbunătățirea performanțelor academice:

Competențele sociale sunt corelate cu performanțele academice. Elevii care pot comunica eficient, colabora cu alții și gestiona stresul au mai multe șanse să se angajeze activ în procesul de învățare și să atingă obiectivele educaționale.

Facilitarea integrării în comunitate:

Învățarea competențelor sociale pregătește elevii cu CES pentru viața de adult, ajutându-i să se integreze mai ușor în comunitate și pe piața muncii. Abilitățile sociale sunt esențiale pentru menținerea unui loc de muncă, participarea la activități comunitare și construirea unui suport social solid.

Prin urmare, programele care pun accent pe dezvoltarea competențelor sociale sunt esențiale pentru sprijinirea elevilor cu cerințe educative speciale în îmbunătățirea calității vieții lor.

BIBLIOGRAFIE:

Chasen, L. R. (2011). *Social Skills, Emotional Growth and Drama Therapy*. Philadelphia: Jessica Kingsley Publishers.

Collaborative for Academic, Social, and Emotional Learning (CASEL): www.casel.org.

Gherguț, A. (2000). Aspecte privind alcătuirea unui curriculum în condițiile educației integrate". *Analele Științifice ale Universității A.I. Cuza*.

Gherguț, A., (2013). *Sinteze de psihopedagogie specială*. Ediția a III-a, Editura Polirom, București.

Gherguț, A., Frumos, L., Raus, G., (2016). *Educație specială. Ghid metodologic*, Editura Polirom, București.

Goleman D.(2004). *Inteligența emoțională cheia succesului în viață*. București: Alfa

Jones, Stephanie, Suzanne M. Bouffard, and Richard Weissbourd (2013). *Educators' Social and Emotional Skills Vital to Learning*. Kappa.

Vrășmaș, T., Musu, I., & Daunt, P. (1996). *Integrarea în comunitate a copiilor cu cerințe educative speciale*. Ministerul Învățământului, Reprezentanta UNICEF.

Anexă la ordinul ministrului educației naționale, Partea I, Nr. 1099/06.XII.2023. MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE. București.

Digitalizare: un pas înainte sau un pas pe loc?

Prof. Bara Kinga-Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Tîrgu-Mureș

Digitalizarea educației a început înaintea pandemiei din 2020, dar a atins apogeul în acea perioadă, când, neexistând o alternativă la predare, respectiv evaluare, ne-am avântat în folosirea mijloacelor electronice.

Revenirea la normalitate însă nu a însemnat ruperea de această lume virtuală, ba din contră, aceasta a rămas aliatul profesorului, care, confruntându-se de multe ori cu lipsa de atenție a elevilor sau cu plictiseala, pe care aceștia o afișează, este nevoit să apeleze la resursele online. Am impresia că această alianță este de fapt benefică numai în cazurile, din păcate puține, când un elev este extrem de talentat la o anumită materie, iar aceste resurse de pe internet sunt o metodă de a exersa ceea ce deja știe.

Fiind profesoară de limba engleză mi-ar fi mult mai ușor să petrec cele 50 de minute din ora de curs cu exerciții rezolvabile pe calculator. Multe dintre aceste platforme conțin și răspunsurile corecte, astfel rolul meu de pedagog ar fi diminuat. Dar oare este această metodă și cea mai bună pentru a pune bazele cunoașterii în profunzime, respectiv a aprofundării?

În acest articol am să prezint observațiile mele bazate pe experiența mea de profesor atât la clasele primare, cât și la gimnaziu, respectiv facultate.

Aș începe prin prezentarea definiției verbului a învăța: (tranzitiv) a transmite cuiva (sistematic) cunoștințe și deprinderi dintr-un domeniu oarecare; a dobândi cunoștințe prin studiu, a ajunge prin muncă sistematică să cunoști o meserie. În ambele explicații se regăsește cuvântul sistematic. Dacă ne gândim la rolul primordial al telefonului în viața copiilor, acesta nu este nicidecum legat de învățare sistematică. Mai degrabă este metoda cea mai rapidă de a-i face să se simtă bine, de a se rupe de realitate prin jocuri, imagini care se succed rapid, fără ca creierul să aibă timp să perceapă ce se întâmplă. Același dispozitiv însă în sala de clasă își va schimba rolul: dintr-un mijloc de distracție și delectare va deveni un ajutor pentru învățat. Poate însă creierul să distingă aceste roluri?

La clasele primare, unde elevii sunt apropiați de doamna învățătoare și de profesorii care intră la clasă, latura afectivă fiind deocamdată foarte importantă, digitalul nu câștigă teren. Însă în momentul în care elevii ajung la nivelul gimnazial, totul se schimbă. Ecranul devine sursa like-urilor, începe vânătoarea de prietenii, pozele postate se succed cu repeziciune, aceasta devenind realitatea cotidiană la majoritatea elevilor. Astfel, exercițiile online sunt atrăgătoare, captează atenția și a acelor elevi care poate nu sunt atenți atunci când predarea se face în mod tradițional.

Dar ce ne facem cu exercițiul? Cu aprofundarea? Sunt convinsă că veți recunoaște tipologia elevului, care era activ în momentul în care se rezolvau exercițiile digitale, părea să fi înțeles lecția, dar ora următoare nu da răspunsuri corecte. Ce s-a întâmplat? Cum de a uitat? Uitarea poate interveni numai dacă am reținut ceva. Faptul că acest elev s-a descurcat în timpul orei denotă faptul că a înțeles, dar învățarea, recapitularea nu a avut loc. Dacă ne gândim la viitorul acestor copii, prin folosirea în mare măsură a digitalului, nu îi pregătim pentru ce va urma. Probleme reale vor fi, iar rezolvările vor trebui să fie gândite, trecute printr-un filtru al gândirii logice, astfel încât obstacolele să nu îngreuneze procesul de rezolvare.

În cazul studenților, am observat că se revine la o anumită normalitate, dar numai în cazul celor care iau studiile în serios și doresc să urmeze o carieră într-un anumit domeniu. O observație interesantă ar fi aceea că studenții au comportament diferit în funcție de specializarea pe care o au. Cei mai disciplinați din punct de vedere digital sunt cei care studiază informatica. Pentru ei calculatorul este sursa lor de venit, astfel încât digitalizarea pentru ei este sinonimă cu viitorul. În schimb, la alte specializări, interacțiunea cu profesorul devine iarăși mai importantă.

Cum am putea totuși crea o balanță între digital și modern, respectiv tradițional, astfel încât elevii să aibă cât mai multe beneficii pe termen lung?

Consider că relația dintre elevi și profesor este esențială, ca elevii să simtă nevoia apropierii de cei din urmă să se creeze o legătură de încredere. Această relație de elev-pedagog este de fapt continuarea legăturii dintre părinte și copil. Ca să putem avea un rezultat cât mai bun, profesorul trebuie să fie un important pion al realității cotidiene. Societatea se bazează pe relații interumane, și nicidecum pe lipsa acestora.

Astfel, un prim pas ar fi organizarea de întâlniri cu părinții, în care, în loc să vorbim de efectele negative ale ecranului sau ale telefoanelor mobile, am prezenta pagini de pe internet, care conțin jocuri relevante pentru diferitele materii. În rolul meu de profesor, simt că părinții au nevoie de ajutor pentru a-i ghida pe copii în lumea digitală, altfel aceștia rămân numai cu influența prietenilor și tot ce le este prezentat de către aceștia.

Aș cere ajutorul elevilor de liceu, care devin un model de urmat pentru cei care sunt încă în școala generală. Aceștia ar putea să vină și să prezinte anumite specializări și modul concret în care tehnologia este folosită la clasă.

Îmbinarea digitalului cu lumea reală ar fi următorul pas. Trebuie să admitem că atâta timp cât viața ne este simplificată de plata facturilor online sau de cumpărături online și livrare la domiciliu, nu putem exclude aceste beneficii de pe lista utilității digitalului din viața cotidiană. Elevii de diferite vârste, trebuie să fie familiarizați cu tot ce urmează să folosească pe parcursul anilor de studii.

Un exemplu bun ar fi la limba engleză, completarea unor fișe de înscriere pentru un anumit concurs online din străinătate, astfel deschizându-și orizonturile și către alte țări. La fizică ar putea face experimente nerealizabile în timp real, pe diferite platforme de simulare.

Aș continua cu câteva idei legate de învățarea în mod tradițional, pentru că, deși calculatoarele și telefoanele au luat cu asalt fiecare casă, totuși, creierul uman se dezvoltă armonios numai prin și datorită metodelor tradiționale, care se bazează pe comunicare directă și pe scrisul de mână, acesta din urmă având nenumărate beneficii, dintre care aș menționa întărirea memoriei, dezvoltarea gândirii critice, precum și ameliorarea depresiei și a anxietății.

O metodă foarte bună de a face scrisul de mână atrăgător pentru cei mici și nu numai, este comunicarea cu cei dragi prin mesaje. Am avut elev de clasa I, care avea în fiecare dimineață un scurt mesaj de la mama lui în penar. Prin această metodă inedită, părintele a contribuit la procesul de învățare a elevului, acesta dorind să învețe cât mai repede literele.

Profesorii de la clasă pot să le dea elevilor anumite teme de lucru în clasă, în care comunicarea verbală să fie înlocuită exclusiv de mesaje scrise.

La început de ciclu, o modalitate de a face cunoștință cu elevii din clasele paralele ar putea fi un mesaj scurt în care fiecare elev să se prezinte. Aceste mesaje ar fi apoi postate pe peretele de lângă fiecare clasă, iar cititorilor li se dă ocazia să scrie întrebări sub postarea unui elev. La finalul săptămânii elevii se întâlnesc și povestesc despre copilul, care li se pare că ar putea face parte din cercul lor de prieteni, pe baza descrierii.

La orele de dirigenție s-ar putea face o scurtă analiză grafologică a scrisului elevilor. Aceștia ar primi o listă cu descrierea fiecărei litere și ar putea chiar ei înșiși să își analizeze scrisul și să realizeze o corelație între realitatea lor și cea prezentată de scrisul lor. La adolescenți consider că ar fi un pas important în autocunoaștere, astfel tinerii ar putea avea o oglindă mai clară a schimbărilor prin care trec în acea perioadă critică.

În concluzie, consider că digitalizarea este importantă, pentru că face parte din procesul de modernizare al învățământului, dar poate fi considerat un pas înainte, numai dacă acesta este făcut împreună cu metodele tradiționale de predare și aprofundare.

Arhetipul numărului în opera lui I. Creangă

Belciu Simona

Liceul Teoretic „Spiru Haret”

CIFRA TREI

Soacra cu trei nurori este „o comedie de caractere” pusă în valoare prin cifra trei, cifră fatidică pentru sărmana soacră căreia un vânt rău i-a luat gura și picioarele. Trei este semnul principiului masculin (trei feciori) și structura unificatoare a numărului trei este redată în opera lui Creangă prin numeralul colectiv tustrei. Triada fiilor nediferențiați (ca niște brazi [...], dar slabi de minte) anunță triada fetelor–nurori, una inițiind-o pe cealaltă până la cea de-a treia care face inițierea în sens invers (Dar nu-i totdeauna cum se chitește, ci-i și cum se nimerește).

Speriate de ochiul malefic, organ al cunoașterii supreme, cele două nurori reprezintă, în simbolistica numerelor, tipologia fetelor din popor care joacă jocul soacrei; nora cea mică, cea de-a treia, este dublul feminin al mezinului din basm, care vine să răstoarne logica realului, punând la cale „lichidarea fizică a soacrei și, astfel, abolirea dictaturii personale”. Inversul ochiului ciclop (al treilea), cel atoatevăzător, de care cele două nurori sunt înspăimântate, este sfidat de cea de-a treia, care râde de celelalte două și cântă aluziv: Vai, săracu omu prost/ Bun odor la casă-a fost! În jocul cifrelor, se consumă „competiția dintre puterea <<ochiului>> și deșteptăciunea activă a nurorii mezine”, povestea încercând o rezolvare a veșnicului conflict dintre soacră și noră.

Spre deosebire de Perrault care preferă legile silogismului, Creangă înclină logica spre joc, reușind prin jocul numeric din Cinci pâini să gândească o problemă de gazetă, cu o rezolvare neașteptată, surprinzătoare. Operațiile de aritmetică se fac, la început, asupra cifrei trei, ca și în Soacra cu trei nurori, dar accentul se pune pe cinci, așa cum indică și titlul.

Textul anecdotic debutează cu un numeral care, nu întâmplător, este un număr par, doi aducând sugestia echilibrului vremelnic, polaritatea: oamenii par să se cunoască „unul cu altul”, căci călătoresc pe același drum, în bună înțelegere. Unitatea celor doi poli evoluează în sens negativ, fapt anticipat de inegalitatea numerică (trei pâini–două pâini), ceea ce duce inevitabil la ierarhizarea celor doi călători (Unul [...] și celălalt). Apariția subită a celui de-al treilea drumeț dezvăluie antagonismul latent al celor doi care s-au pus, totuși, să manânce împreună. Împlinind legea firii, necunoscutul dă binețe celor doi și, fără prea mare introducere, în modul cel mai natural cu putință, cere ceva de mâncare. Problema existențială a omului este rezolvată simplu, cu o bucată de pâine, dar pâinea, elementul vital, naște divergențe (fiind un bun în

sine, niciodată o valoare). Formula 2+1 susține ideea solidarității oamenilor pe care neajunsurile sorții îi unesc, idee susținută – ca și în „Soacra cu trei nurori” – prin numeralul colectiv tustrei.

În ambele povestiri, trei este cifra încercărilor de tot felul, încercările soacrei, ca și încercările călătorilor fiind încercările sorții, în general; cifra repetării – trei – asigură aproape, de fiecare dată, reușita; a treia noră transmite, fără îndoială, gândul perseverenței într-o acțiune, așa cum judecătorul, a treia părere, validează răspunsul corect. „Cele trei nurori sunt, la o socoteală mai strânsă, una singură și cele șapte personaje, doar trei: cuplul tinerilor, triada nurorilor și între ei, baba de prisos.”

De numerologie se leagă, în opera lui Creangă, și Capra cu trei iezi a cărei temă este inspirată de fabula lui La Fontaine, *Le loup, la chèvre et la chevreau*, unde accentul se pune tot pe cifra trei. După plecarea mamei, lupul, „cumătrul caprei”, se înfățișează la ușă și fredonează descântecul la care trăsese cu urechea: Trei iezi cucuieti/ Mamei ușa descuieti! Orice descântec presupune invocarea unor forțe magice, malefice și lupul este înzestrat cu acestea. În credința populară, lupul este un animal ambivalent, comportând două fețe: una benefică (rareori) și una satanică și feroce, cel mai adesea în poveștile lui Creangă. Cifra trei asigură, prin descântec, reușita unei acțiuni; cele trei elemente pe care capra le enumeră în codul siguranței personale, sunt redată cu exactitate de lupul dușman: Frunze-n buze/ Lapte-n țâțe/ Drob de sare/ În spinare. Glasul însă, îl trădează, pentru că nu poate imita viersul dulce al mamei. „Diavolul poate maimuțări orice, numai sunetul primordial nu, pentru că e identic cu Logosul [...] limba lupului e limba soacrei din povestea precedentă. În hagiografia creștină, se spune că diavolul poate lua cu totul înfățișarea lui Hristos, dar dacă vorbește, se dă de gol”. Vorbind despre simbolistica lupului, Evseev afirmă că „în mitologia și iconografia hindusă e un animal de rău augur, asociat divinităților malefice, dușman și devorator al luminii”. Simbol al maleficului care stăruie asupra omului mai abitir decât binele, lupul încearcă și a doua oară, cu succes, spre frustrarea lectorului care așteapta a treia înfățișare a dușmanului. Cele două încercări ale mezinului de a le explica celor mari semnele identității materne sunt zadarnice, căci formula s-a rostit. Asistăm, spune Vasile Lovinescu, la „o progresie în ascundere”. Neostoindu-si foamea pe deplin, lupul își pune în gând una: așază cele două capete cu dinții rânjiti în ferești, de ți se părea că râdeau. Gestul malefic al lupului produce dezordine, căci legile firii au fost încălcate. Răzbunarea caprei reprezintă, astfel, pe plan universal, „restabilirea și întărirea ordinii năpădite de puterile Haosului...”

Digitalizarea educației, între trecut și viitor

Învățător: BÎRSAN CARMEN

Școala Gimnazială Scobinți-structura Zagavia

Profesor: HALAUCA MIOARA

Școala Gimnazială Scobinți-structura Zagavia

Apariția digitalizării este din anii 1960, în SUA (1967-publicarea proiectului și dezvoltarea sistemului de comunicație ARPANET, în 1969, de altfel o rețea de calculatoare descentralizată). Până în 1972 avea o rețea de 40 calculatoare, iar 11 ani mai târziu ARPANET realiza conectarea a 500 centre. Evoluția a continuat și internetul a devenit accesibil publicului larg începând cu anul 1989, odată cu invenția lui Tim Berners -WWW(World Wide Webe).

În România, prima rețea de internet a fost introdusă în școli și universități începând cu anul 1993, iar internetul în bandă largă a apărut în anul 2000. Astăzi, internetul în țara noastră este de două ori mai rapid decât media globală, doar Singapore, Coreea de Sud și Hong Kong îl au mai rapid decât al nostru. De asemenea prețul unui abonament este foarte scăzut; ocupăm locul III la cele mai mici prețuri, acest lucru datorându-se unei piețe foarte aglomerate și a unor multitudini de oferte. Numai că această piață prezintă și mari decalaje între urban și rural, referitor la puterea de cumpărare și aria de acoperire.

În țara noastră, competența digitală este introdusă în curriculum, ca disciplină separată, obligatorie pentru liceu și inv. profesional din anul 2005. Prin Legea educației naționale din 2011, TIC devine obligatorie și pentru gimnaziu, iar pentru inv. primar poate fi disciplină opțională. Școlile au fost dotate cu rețele de calculatoare și a fost introdus internetul în școli. A fost un prim pas, dar nu valorificat atât cât trebuie. Mijloacele didactice folosite în procesul de învățământ au rămas în mare parte cele tradiționale. Calculatorul a fost folosit pentru prezentarea unor imagini, filmulețe (proiectarea putând fi făcută cu ajutorul unui proiector pe un ecran- dacă existau), pentru inițierea în folosirea unui calculator, joculețe educative. Cu toate acestea, noua tehnologie nu era integrată în procesul de predare-învățare-evaluare.

Odată cu pandemia din 2020, a avut loc „o trezire” la realitate. Cadrele didactice au învățat din mers cum să folosească tehnologia în procesul de învățământ, au aplicat metodele cele mai eficiente, au accesat site-urile potrivite pentru conținuturile abordate și competențele ce trebuiau formate. Greutatea a fost foarte mare de partea elevilor mici, mai ales din mediul rural, pentru că mulți nu aveau divice-uri sau foloseau un telefon cu întreaga familie, nu știau cum să acceseze materialele, iar aria de acoperire a internetului nu era cea mai potrivită. Guvernul a fost nevoit să trimită tablete elevilor care nu aveau, pentru a putea ține pasul cu ceilalți. După reîntoarcerea în mediul fizic, predarea online s-a dovedit a fi foarte productivă. S-au schimbat mentalități, s-au

perfecționat toți care până atunci nu o făcuseră, elevii „au prins gustul” predării pe baza integrării tehnologiei, în unele școli a fost introdusă aparatură din ce în ce mai performantă.

Digitalizarea în educație prezintă o gamă variată de **beneficii**. În primul rând *accesibilitatea crescută la resurse*. Dacă înainte de această etapă cadrul didactic trebuia să studieze diverse materiale pe care uneori le găsea foarte greu-pentru a fi la curent cu toate noutățile, acum totul este la un click distanță. Depinde doar de dorința de a veni mereu cu provocări și noutăți care să-i atragă pe elevi. Un alt avantaj este *interactivitatea metodelor de predare*. Mult mai captivantă va fi ora în care profesorul va introduce secvențe diferite în predarea unui conținut mai greu: un video, o simulare, o animație 3D, un experiment pe care nu ar putea să îl facă în clasă, un joculeț, un quizz, o sesiune Q&A. Fiecare elev poate beneficia de o *personalizare a experienței de învățare*. De exemplu, utilizarea sistemelor de învățare prin joc permite elevilor să învețe în ritmul propriu și să se distreze făcând acest lucru. Oferirea de multiple oportunități de a arăta ce știu și ce pot, îi ajută pe elevi să își asume responsabilitatea asupra educației lor. Acest lucru nu se poate face prin testele standard sau modalitățile tradiționale de evaluare, ci integrând noile tehnologii. *Deschiderea elevilor spre tot ce înseamnă nou* este un alt punct forte al folosirii aplicațiilor educaționale în clasă. Acestea ar fi doar câteva dintre beneficiile venite la pachet cu digitalizarea în educație.

Însă nu totul este foarte ușor, sunt multe **provocări ale digitalizării**. Apar probleme legate de accesul la tehnologie: nu sunt table interactive în toate școlile, nu toți elevii au tablete/calculatoare/laptopuri/telefoane performante, viteza internetului nu este potrivită pentru rularea unor programe și apar probleme de conectare, unele aplicații sunt contracost și cadrele didactice nu își permit să le plătească pe toate, uneori apar probleme cu furnizarea energiei electrice. Dar o problemă și mai mare o reprezintă reticența unor cadre didactice de a folosi tehnologia din diverse motive: insuficienta siguranță în folosirea tehnologiei, tabu-uri greu de schimbat, comoditatea, perfecționarea slabă pe folosirea metodelor didactice susținute de tehnologie, dificultăți în adaptarea strategiilor didactice la ceea ce se cere și pe o viziune clară asupra viitorului și am mai putea preciza și faptul că necunoașterea limbii engleze poate ridica uneori obstacole. Un punct sensibil îl reprezintă securitatea datelor cu caracter personal.

Diversele instituții guvernamentale sau nonguvernamentale cu aplecare spre educație oferă soluții pentru eficientizarea învățării folosind noile tehnologii. Au fost construite platforme și aplicații care pot fi folosite cu succes în procesul de predare-învățare-evaluare. Unele sunt gratuite total, altele presupun un abonament sau poate fi folosit gratuit un număr limitat de materiale. Cadrele didactice interesate pot crea materiale didactice pentru o lecție/o secvență de lecție, teste interactive, pot utiliza șabloane pe care le personalizează, pot da teme și apoi verifica realizarea acestora, pot implementa lucrul în echipă în cadrul aplicațiilor colaborative, pot propune evaluarea pe baza unui portofoliu realizat electronic.

Câteva exemple de aplicații și platforme care facilitează procesul educațional folosite la clasele la care predăm le prezentăm în continuare:

- ***Genially**-platformă online de editare de materiale didactice (prezentări, infografice, imagini, escape room-uri, jocuri creative);
- ***Canva**-platformă de design grafic care include o gamă largă de șabloane editabile

pentru reviste, cărți de vizită, fișe de lucru, infografice, colaje foto, meniuri, fundaluri etc;

***MozaBook**-platformă educațională care susține învățarea prin animații 3D, laboratoare digitale, jocuri, imagini, videouri, lecții interactive;

***Book Creator**-platformă unde se pot crea cărți digitale, reviste, pagini de ziare, albume, benzi desenate, postere, caiete de exerciții și în care se pot insera imagini, poze, texte, videouri, link-uri;

***Mentimeter**-aplicație prin care se poate interacționa în timp real cu un grup de persoane, primind răspunsuri la sondaje și întrebări deschise, făcând interactivă o prezentare și având un feed-back imediat;

***Prezi**- aplicație web prin care se pot concepe prezentări foarte atractive ale unor lucrări științifice, referate, activități, cu o grafică prietenoasă și posibilitatea de a evidenția relațiile dintre componentele preentării fără a fi inserate în slideuri diferite ca la PPT;

***Wordwall**-platformă educațională prin care poate fi creată o mare varietate de activități interactive: jocuri, puzzle-uri, flash carduri etc, stimulând interesul și motivația elevilor;

***Liveworksheets**-platformă online prin care cadrele didactice pot transforma o fișă de lucru tradițională în una interactivă, partajată cu elevii și la care primesc feed-back imediat;

***Eduboom**-platformă educațională interactivă care conține lecții video pentru toate disciplinele din curriculum, teste captivante la sfârșitul lecțiilor, cu feed-back imediat și revenire la informația corectă pentru răspunsul eronat;

***LearnigApps**-aplicație pentru crearea de mici joculețe atractive, utile în însușirea/consolidarea/recapitularea cunoștințelor ;

***Google Forms**-cel mai simplu instrument digital de realizare a unui chestionar sau sondaj online cu opțiune de realizare în colaborare cu alți utilizatori conectați în timp real și colectarea răspunsurilor într-o foaie de calcul;

Dezvoltarea educației digitale nu se oprește aici. Inteligența artificială își pune amprenta tot mai mult pe societate în general și pe procesul de învățare în special. Nu va înlocui profesorul, dar îl va putea ajuta mult în demersul său la clasă. Îi poate sugera idei, îi poate recomanda materiale, poate genera fișe de lucru, poate oferi structuri ale lecțiilor, chiar personaliza învățarea. Cu alte cuvinte va fi un ajutor, iar profesorul va avea mai mult timp pentru activitățile creative.

În concluzie, tehnologizarea educației din România modernizează metodele de predare, oferă oportunitatea de a accesa multe resurse , face școala mai atractivă, mai adaptată nevoilor și stilului actual de viață al elevilor și o aliniază la tendințele educației mondiale.

Bibliografie:

<https://spotmedia.ro/stiri/it/digitalizarea-ce-este-cum-a-luat-nastere-in-ce-ramuri-este-utilizata-si-cum-impacteaza-vietile-oamenilor-lmt>

<https://playtech.ro/2021/istoria-internetului-in-romania-cum-a-ajuns-tara-noastra-sa-aiba-internet-mai-ieftin-si-mai-rapid-decat-america/>

<https://www.edpost.ro/7-strategii-si-exemple-de-invatare-personalizata/>

Dezvoltarea atenției la preșcolari în contextul utilizării tehnologiilor digitale Studiu de specialitate

Prof. Educație Timpurie Bleda Laura

Școala Gimnazială nr. 6 Timișoara, Profesor Educație Timpurie

Atenția reprezintă una dintre condițiile esențiale pentru obținerea rezultatelor deosebite la școală de către copii. Elevii, indiferent de nivelul de învățământ, au un randament mult mai ridicat și reușesc să se concentreze cu mai multă ușurință atunci când desfășoară activități care îi interesează cu adevărat. Cu cât vârsta elevilor este mai mică, timpul de menținere a atenției scade și este instabilă, motiv pentru care preșcolarul de grupă mică desfășoară activități de doar 15 minute iar preșcolarul de grupă mare desfășoară activități de 30-35 minute și ori de câte ori acesta este întrerupt din activitatea pe care o realizează la un moment dat, concentrarea sa poate dispărea instantaneu.

Totodată, dezvoltarea atenției este un proces esențial în evoluția preșcolarului, iar în aceasta perioada a școlarității mici, atenția devine din ce în ce mai direcționată și concentrată, iar copiii încep să înțeleagă importanța de a fi atenți, putând fi stimulată prin activități adecvate vârstei și nivelului de dezvoltare. Potrivit lui Emil Verza, „la vârsta școlară mică, putem spune că aceasta începe să se dezvolte prin selecționarea unui singur obiect de interes și prin direcționarea atenției asupra acestuia, cu excluderea celorlalte obiecte din mediul înconjurător” (Verza, 2017, p. 177).

În acest moment, tehnologia digitală ne înconjoară în toate sectoarele de activitate iar preșcolarii sunt atrași de aceasta și de activitățile ce implică folosirea noilor tehnologii specifice clasei digitale.

Dacă ar fi să definim cât mai simplu ce este educația digitală, am spune că reprezintă o modalitate inovatoare prin care tehnologiile moderne și instrumentele digitale sunt integrate astfel încât să sprijine procesul de predare și învățare.

Integrarea tehnologiei în procesul educativ a cunoscut o dezvoltare semnificativă în special în timpul pandemiei de COVID-19. În această perioadă, în învățământul românesc, s-a pus accent deosebit pe tranziția către învățarea online prin folosirea platformelor educaționale. Aceste instrumente digitale au transformat modul în care se desfășoară predarea și învățarea, oferind oportunități fără precedent pentru personalizarea educației, accesibilitate extinsă și colaborare îmbunătățită.

Unul dintre cele mai semnificative avantaje ale platformelor educaționale online rezidă în capacitatea lor de a facilita accesul la resurse educaționale diverse și actualizate ceea ce permit cadrelor didactice să își îmbogățească lecțiile, să ofere perspective diversificate asupra unui subiect și să adapteze conținutul la diferite stiluri de învățare. Mai mult, platformele online pot integra instrumente de comunicare asincronă

și sincronă, creând oportunități pentru interacțiuni între elevi și profesori dincolo de limitele orarului școlar tradițional. Pentru preșcolari această metodă este imposibilă fără asistența unui părinte.

Prin utilizarea aplicațiilor educaționale digitale, educabilii pot învăța folosind jocurile educaționale, quiz-urile, videoclipurile și alte instrumente interactive precum: Wordwall, Kahoot, Jigsaw Planet, Quizizz sau Genially. Acest lucru poate ajuta la creșterea interesului și angajamentului educabililor în procesul de învățare și poate îmbunătăți performanța academică însă, fără ca educatorul să abuzeze de aceste instrumente. Ideal ar fi folosirea lor într-un program bine structurat și echilibrat care combină activitățile digitale cu cele tradiționale.

Analizând rezultatul unui chestionar distribuit la nivel național, la care au participat 91 de cadre didactice, referitor la impactului pe care îl au aplicațiile educaționale digitale asupra motivației de învățare, s-a evidențiat faptul că mai mult de 85% din respondenți sunt de părere că motivația de învățare este într-o reală creștere, în situațiile în care, în procesul educațional se utilizează tehnologii educaționale digitale.

Desfășurând la grupă proiectul „Grădinița digitală” în cadrul căruia am desfășurat activități folosind instrumente digitale și aplicații pe care le-am studiat la cursul „Going digital in an Innovative Classroom” în cadrul proiectului Erasmus+ 2021-1-RO01-KA122-SCH-000014601, am constatat că folosind tabla inteligentă și platformele educaționale, preșcolarii au fost mai curioși și mai atenți la acele activități, au rezolvat sarcinile didactice cu un interes mai mare iar puterea lor de concentrare și dorința de implicare în activități a crescut cu 25% față de activitățile tradiționale.

Copiii, indiferent de vârsta pe care o au, sunt atrași de noutate și de interactivitate, iar tehnologia le poate oferi pe ambele. Aplicațiile educaționale, jocurile didactice digitale, videoclipurile, dar și alte resurse digitale, pot transforma învățarea într-o experiență captivantă, extrem de plăcută, stimulând curiozitatea și dorința de explorare a copiilor. În acest mod, tehnologia poate contribui la crearea unei atitudini pozitive față de școală și învățare, atitudine care poate persista pe termen lung.

BIBLIOGRAFIE:

Ceobanu, C., Cucoș, C., Istrate, O., & Pânișoară, I.-O. (2022). Educația digitală (Ediția a II-a revăzută și adăugită ed.). Polirom.

Verza, E., & Verza, F. E. (2017). Psihologia vârstelor. Pro Humanitate.

ROATA EMOȚIILOR (joc didactic)

Profesor pentru educatie timpurie, Cănrău Gabriela

Școala Gimnazială comuna Ion Creangă

În cadrul Domeniului Științe se va desfășura jocul "Roata emoțiilor", prin intermediul căruia copiii vor recunoaște, descrie și exprima diferite emoții. Jocul va avea trei variante, pentru fiecare dintre ele copiii având de rezolvat diferite sarcini.

Sarcina didactică: Identificarea imaginilor care reprezintă diferite emoții, descrierea/ compararea/ asocierea/ analizarea/ aplicarea și argumentarea unor aspecte specifice diferitelor emoții, identificarea soluțiilor ghicitorilor; identificarea propozițiilor adevărate sau false.

Elemente de joc: roata emoțiilor, bagheta magică, aplauzele, recompensele.

Explicarea regulilor jocului și a modului de desfășurare. Le voi explica copiilor faptul că pe rând, câte un copil va veni în față, va extrage un bilețel pe care este scrisă sarcina pe care trebuie să o rezolve. Eu voi citi sarcina de pe bilețel, copilul va răspunde și va alege de pe masă jetonul corespunzător răspunsului, pe care îl va așeza pe Roata emoțiilor.

Executarea jocului demonstrativ de către educatoare

Voi extrage un bilețel din coșuleț și voi citi sarcina (de ex. "Alege imaginea în care băiețelul este fericit"). Voi căuta apoi jetonul corespunzător pe care îl voi așeza pe Roata Emoțiilor.

Voi fixa apoi regulile jocului și voi face precizarea că va veni în față copilul atins de bagheta magică și fiecare răspuns corect va fi recompensat cu aplauze.

Executarea jocului de probă

Jocul de probă se va realiza cu ajutorul unui copil care va extrage un bilețel din coș, va rezolva sarcina și va așeza imaginea corespunzătoare pe Roata Emoțiilor.

Desfășurarea propriu-zisă a jocului

Pe o măsuță voi așeza imagini care ilustrează diferite emoții și un coșuleț în care sunt bilețele cu diferite sarcini (întrebări). Copilul atins de bagheta magică va veni în față, va extrage un bilețel iar educatoarea va citi sarcina. Copilul va alege imaginea corespunzătoare și o va așeza pe Roata emoțiilor. Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu aplauze.

Variante de joc

Jocul se va desfășura sub forma unui concurs. Copiii vor fi împărțiți în două echipe. Pe rând, câte un copil din fiecare echipă va veni să rezolve câte o sarcină. Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu aplauze și un emoticon (față fericită) pe tabela de marcaj. La finalul jocului, va fi considerată câștigătoare echipa care a adunat cele mai multe emoticoane.

Varianta I

Pentru această variantă a jocului, copiii vor învârti pe rând Roata emoțiilor. Vor descrie imaginea la care s-a oprit roata și care ilustrează o anumită emoție, apoi o vor așeza pe tabla magnetică sub emoticonul corespunzător (trist pentru emoții negative și fericit pentru emoții pozitive).

Varianta II

Această variantă a jocului se va desfășura cu ajutorul metodei Cubului. Pe suprafețele cubului. Copiii vor rostogoli cubul și vor rezolva sarcinile de pe fiecare față a cubului. (descrie, compară, asociază, analizează, aplică și argumentează). Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu aplauze și emoticon pe tabela de marcaj.

Varianta III

Pentru această variantă ne vom întoarce la roata emoțiilor. Copilul atins de baghetă va învârti roata și va alege o imagine care ilustrează o emoție. Educatoarea va spune o propoziție, iar copilul va răspunde dacă este adevărat sau fals. (de exemplu, în imagine este un copil fericit. Educatoarea va spune: "Sunt fericită atunci când un copil îmi ia o jucărie din mână").

La finalul jocului, educatoarea, împreună cu Toto, mascota clasei vor număra emoticoanele pentru a declara echipa câștigătoare.

Bibliografie:

Curriculum pentru Educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani), Ministerul Educației Naționale, București, 2019

Învățământul preșcolar în mileniul III, Reprograph, Craiova, 2019

Muste, D., Jucan, D., Proiectarea didactică în învățământul preșcolar-Modele practice actuale, Presa Universitară Clujeană, 2022

Ateliere de Educație Fizică Digitală Titlul proiectului: "Ateliere FitDigital – Tehnologie și Mișcare"

Prof. CHIROȘCA SIMONA-NICOLETA

CENTRUL DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „ALBATROS”, CONSTANȚA

I. Scopul proiectului:

Dezvoltarea unei serii de ateliere interactive de educație fizică digitală pentru elevii de liceu, cu scopul de a integra tehnologia în activitatea motrică, de a stimula participarea activă și de a crea obiceiuri sănătoase prin mijloace moderne.

II. Obiectivele proiectului:

Familiarizarea elevilor cu dispozitive și aplicații digitale utile în activitatea fizică.

Învățarea unor metode moderne de autoevaluare și monitorizare a stării de sănătate.

Creșterea motivației prin exerciții interactive, gamificate și digitalizate.

Promovarea educației fizice ca parte integrantă a stilului de viață echilibrat.

III. Grup țintă:

Elevii din clasele IX–XII

Profesorii de educație fizică

Consilieri școlari și diriginți (pentru integrarea activităților în programul educativ)

IV. Durata:

6 luni (cu 1 atelier/lună în fiecare liceu implicat)

V. Structura atelierelor:

Fiecare atelier durează 90–120 minute și cuprinde 3 componente:

1. Sesiune interactivă teoretică (30 min)

Noțiuni despre sănătate, fitness și tehnologie

Prezentarea aplicațiilor mobile utile: Strava, Fitbit, Yazio, Nike Training, 7 Minutes Workout

Discuții despre cum folosim datele personale (intimitate digitală)

2. Sesiune practică digitală (60 min)

Exerciții de tip circuit, coordonate prin aplicații video

Folosirea brățarilor fitness pentru monitorizarea pulsului și a pașilor

Activități în realitate augmentată (ex: exerciții prin aplicații de tip AR)

Concursuri pe echipe folosind aplicații de quiz (Kahoot, Quizizz cu teme sportive)

3. Reflecție și autoevaluare (20–30 min)

Descărcarea fișei digitale de progres

Discuție ghidată: cum s-au simțit elevii, ce vor aplica în viața personală

Plan personal de activitate fizică digitală (ghidat)

VI. Exemple de ateliere tematice:

VII. Resurse necesare:

Tablete sau telefoane inteligente (elevii pot folosi propriile dispozitive)

Brățări fitness sau ceasuri smart (minim 5 bucăți pe grupă)

Videoproiector și boxe

Internet wireless stabil

Platforme gratuite de tip: Kahoot, Google Forms, FitOn etc.

VIII. Parteneri posibili:

Inspectoratul Școlar

ONG-uri din domeniul sănătății sau sportului

Universități (colaborare cu facultăți de educație fizică sau IT)

IX. Metode de evaluare:

Fișe de autoevaluare digitală

Teste înainte/după (pre/post) pe aplicație

Rapoarte generate automat de aplicațiile folosite

Feedback online (Google Forms, sondaje)

Jurnal digital al activității fizice

X. Rezultate așteptate:

Creșterea cu 30–40% a implicării active a elevilor în mișcare

Minim 6 ateliere digitale realizate per unitate școlară

Creșterea competențelor digitale aplicate în sport

Formarea unei comunități școlare active în jurul mișcării și tehnologiei

XI. Extindere și sustenabilitate:

Realizarea unui ghid digital de bune practici pentru profesorii de educație fizică

Crearea unei rețele de școli digitale active

Posibilitatea de a transforma proiectul într-un modul opțional în curriculum

Alfabetizarea digitală – o competență esențială în era tehnologiei

prof. înv. primar Cobe Simona-Lucia

Școala Gimnazială „Dacia” - Oradea

În cadrul unei societăți bazate pe cunoaștere, sunt identificate și recomandate opt competențe-cheie care sunt fundamentale pentru fiecare persoană prin strategii de învățare pe tot parcursul vieții. A patra dintre aceste opt competențe este competența digitală: utilizarea cu încredere și în mod critic a tehnologiei informației și comunicațiilor pentru muncă, timp liber și comunicare.

În acest context, recomandat și la nivelul Uniunii Europene, a devenit necesară o alfabetizare digitală. Alfabetizarea digitală reprezintă totalitatea cunoștințelor, abilităților, aptitudinilor, atitudinilor și competențelor digitale pe care o persoană le are, în utilizarea tehnologiei în toate instanțele vieții, pentru atingerea în mod eficient a scopului pentru care este utilizată aceasta.

Alfabetizarea digitală reprezintă abilitatea de a găsi, evalua, utiliza și crea informații folosind tehnologia digitală. Aceasta include cunoștințe despre funcționarea dispozitivelor digitale, aplicarea principiilor de securitate online, precum și înțelegerea impactului social și etic al utilizării tehnologiei. În contextul educației, alfabetizarea digitală devine un pilon esențial pentru a sprijini învățarea modernă și pentru a pregăti elevii pentru un viitor competitiv.

„Gilster (1997) a introdus termenul de „alfabetizare digitală”, argumentând pertinent necesitatea competenței digitale în viața de zi cu zi. Aceasta include o multitudine de abilități cognitive, tehnice și socio-emoționale, fiind mai mult decât capacitatea de a opera pe un dispozitiv. Abilitatea de bază a alfabetizării digitale este gândirea critică.” (Suport de curs, pag. 14)

„Paul Gilster, în cartea sa alfabetizare digitală (Wiley, 1997), descrie modul în care a avut loc schimbarea în mass-media prin înlocuirea cu tehnologiile Web a televizorului, telefoanelor și ziarelor, producând o schimbare și în mentalitatea publicului consumator. Descrie, de asemenea, și modul în care putem profita mai ușor de oportunități și de a ne adapta la noile posibilități și, uneori, la abilitățile pe care le întâlnim pe măsură ce ne bazăm din ce în ce mai mult pe Web.” (Meridian, iulie 1999)

Dezvoltarea competențelor digitale implică atât instruire formală, cât și experiențe practice, precum cele pe care le-am experimentat personal. În calitate de profesor pentru învățământul primar, conștientizez importanța dezvoltării acestei competențe nu doar pentru mine, ci și pentru elevii mei, pentru a-i pregăti pentru provocările unei societăți digitalizate. Recunosc faptul că, odată cu instalarea pandemiei în anul 2020, s-a dovedit faptul că această alfabetizare digitală era esențială pentru mine, ca dascăl, și, implicit,

pentru elevii pe care îi aveam la momentul respectiv. A fost nevoie de o deschidere și disponibilitate maxime pentru a putea folosi în timp cât mai scurt instrumente digitale care să ne ajute în desfășurarea activității didactice doar on line.

Pentru a-mi îmbunătăți competențele digitale, am urmat diverse cursuri de tehnologia informației, unde am învățat despre utilizarea diferitelor platforme educaționale și aplicații utile în procesul didactic. În plus, am adoptat metoda învățării prin descoperire, explorând și testând aplicații și platforme care pot fi integrate în activitatea mea de profesor pentru a face lecțiile mai interactive și atractive pentru elevi. În perioada respectivă 2020-2022 am învățat utilizarea aplicației Zoom, am descoperit aplicația Wordwall pentru a crea resurse educaționale necesare în desfășurarea zilnică a lecțiilor, am urmat un curs de inițiere și utilizare a platformei Livresq, unde chiar am creat lecții omologate MEN. Am conștientizat faptul că fără competențe digitale minime nu aș fi putut desfășura în condiții optime activitatea la clasă.

De asemenea, am descoperit platforme precum Kahoot și Quizizz, care permit crearea de teste și jocuri educaționale interactive. Acestea facilitează evaluarea formativă și stimulează participarea elevilor. Am învățat să folosesc Google Classroom pentru a organiza materialele, temele și feedback-ul, facilitând astfel o comunicare eficientă cu părinții și elevii. Pentru desfășurarea lecțiilor conform orarului zilnic, am utilizat platforma Adservio, care permite și încărcarea de către elevi a temelor pentru a putea fi verificate, permite crearea de teste de tip chestionar care oferă și un feedback în timp real elevilor. Un alt pas important a fost explorarea aplicațiilor de creație și colaborare precum Padlet sau Canva, care sunt foarte utile pentru proiecte și activități creative. Aceste experiențe practice mi-au consolidat încrederea în utilizarea tehnologiei și m-au motivat să integrez aceste instrumente în rutina mea didactică.

Alfabetizarea digitală nu este doar o competență utilă, ci o necesitate în societatea actuală. Pentru mine, experiențele personale în domeniu au fost o cale de dezvoltare profesională și o oportunitate de a oferi elevilor mei un mediu de învățare modern, adaptat la cerințele secolului XXI. Consider că investirea în formarea digitală continuă este esențială pentru a putea face față provocărilor educației contemporane și pentru a pregăti tinerii pentru o lume tot mai digitalizată.

Bibliografie

Meridian, 1999, extras din Paul Gilster „Alfabetizare digitală” (1997)

***Institutul de Științe ale Educației. Descriptivul competențelor cheie europene. Traducere și adaptare după Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului privind competențele cheie pentru învățarea pe parcursul întregii vieți (2006/962/EC1

Pedagogie digitală, Suport de curs formare Edis-Ped, 2025

*** Internet – Google Scholar

Impactul tehnologiei asupra metodelor de predare

Cojocă Andreea-Alexandra

Școala Gimnazială Nr.1 Ciocârlia

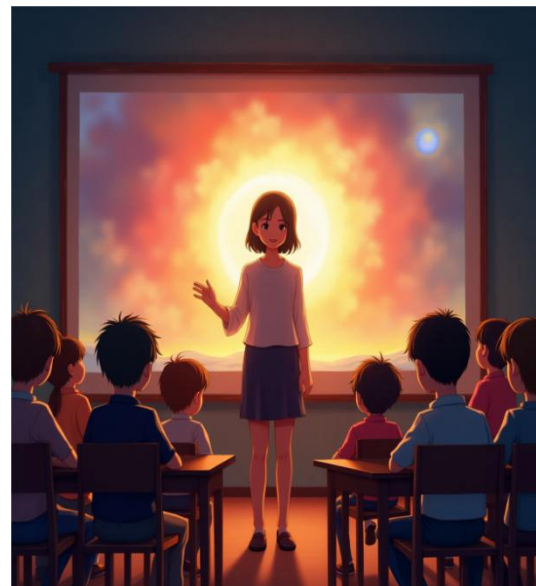
În contextul educației contemporane, se remarcă o tendință accentuată de adoptare și integrare a metodelor moderne de predare, ca răspuns la nevoile variate ale elevilor și cerințele unei societăți în continuă schimbare. Globalizarea, tehnologia și diversitatea culturală impun un cadru educațional care necesită adaptare și inovație în metodologie, devenind astfel esențiale pentru asigurarea unei educații relevante și eficiente.

Metodele tradiționale se concentrează pe predarea frontală, utilizarea manualelor, evaluarea prin teste și notare, și clasificarea elevilor în funcție de performanțe. În contrast, metodele moderne integrează tehnologia în procesul educațional, stimulează gândirea critică și creativă, promovează colaborarea și se axează pe dezvoltarea abilităților practice și capacitatea de rezolvare a problemelor. Acestea susțin învățarea activă și autonomă de-a lungul întregului proces educațional, favorizând diversitatea stilurilor și ritmurilor de învățare, precum și implicarea emoțională a elevilor.

Utilizând tehnici interactive și colaborative, metodele moderne pot crește semnificativ implicarea și motivația elevilor, transformând lecțiile într-o experiență dinamică și captivantă. Aceste metode încurajează explorarea și gândirea critică, oferindu-le elevilor oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile într-un context motivant și relevant pentru viața reală.

Astfel, elevii devin mai angajați în procesul de învățare, ceea ce duce la o creștere a motivației pentru participare activă. Metodele interactive și personalizate, adaptate nevoilor și intereselor elevilor, introduc o schimbare benefică în educație, permițând elevilor să își exprime ideile și să dezvolte creativitatea într-un mediu constructiv și autonom.

Tehnologia a avut un impact semnificativ asupra metodelor de predare în școli, transformând nu doar modul în care profesorii predau, dar și modul în care elevii învață. Iată câteva dintre impactele principale:

Accesibilitate și resurse diverse: Tehnologia a facilitat accesul la resurse educaționale variate, cum ar fi platforme online, video-uri educaționale și materiale interactive. Acest lucru permite elevilor să învețe în propriul ritm și să exploreze subiecte în profunzime.

Învățarea personalizată: Cu ajutorul tehnologiilor educaționale, profesorii pot adapta lecțiile la nevoile specifice ale elevilor. Software-urile educaționale pot oferi feedback individualizat și pot monitoriza progresul acestora.

Colaborare îmbunătățită: Instrumentele tehnologice permit elevilor să colaboreze mai ușor, chiar și în medii virtuale. Platformele de învățare, cum ar fi Google Classroom sau Microsoft Teams, facilitează lucrul în echipă și comunicarea eficientă.

Interactivitate și angajament: Tehnologia introduce elemente interactive în predare, cum ar fi aplicațiile educaționale și jocurile, care pot spori angajamentul și motivația elevilor. Aceasta ajută la menținerea atenției și la stimularea interesului față de materie.

Elevi mai pregătiți pentru viitor: Oferind oportunități de a lucra cu tehnologiile moderne, școlile îi pregătesc pe elevi pentru cerințele pieței muncii actuale, unde competențele digitale sunt esențiale.

Provocări în predare: Deși tehnologia aduce multe beneficii, pot apărea și provocări, cum ar fi dependența de tehnologie, distragerea atenției sau problemele de acces la internet și echipamente. Profesori trebuie să găsească modalități de a integra tehnologia într-un mod echilibrat.

Formarea continuă a profesorilor: Implementarea tehnologiilor noi necesită ca profesorii să participe la o formare continuă, să își actualizeze abilitățile digitale și să se familiarizeze cu noile instrumente și metode de predare.

În concluzie, tehnologia influențează profund metodele de predare în școli, îmbunătățind accesul la educație și personalizând procesul de învățare, dar aducând și provocări care trebuie gestionate cu atenție.

Bibliografie:

1. Cristea, S. „Noile educații” – conținuturi particulare al educației. În: *Fundamentele pedagogice*. Iași: Polirom, 2010

Alte resurse:

1. Imagini create cu AI. : <https://app.leonardo.ai/image-generation>
2. <https://aithor.com/essay-examples/impactul-metodelor-de-predare-moderne-in-educatia-contemporana>

Exemple de bună practică- Interdisciplinaritate în învățământul primar

Comănescu Anca- Elena, profesor învățământ primar

Școala Gimnazială Numărul 1 Sibiu, jud. Sibiu

„Natura ne arată doar straturile de suprafață, dar ea e infinit de adâncă.”

(Ralph Emerson)

Abordarea interdisciplinară a conținutului învățământului are ca scop final formarea interdisciplinară a personalității umane în vederea integrării sale într-o societate democratică dinamică.

Cadrele didactice au datoria de a dezvolta elevilor competențe civice necesare viitorilor adulți responsabili, care vor ști cum să economisească resursele naturale atât de indispensabile vieții și pentru a trăi într-un mediu curat, natural, benefic dezvoltării armonioase a omului.

Prin natura lor, elevii sunt dornici să se implice activ în activitățile desfășurate împreună, pornind de la micile experimente științifice desfășurate în cadrul orelor de științe ale naturii și continuând cu activitățile practice din orele de arte vizuale și abilități practice, precum și în activități tematice din cadrul Săptămânilor Altfel și Verde.

În cadrul instituțiilor școlare implicarea activă, unitară, a cadrelor didactice, a elevilor și părinților în acțiuni de colectare a deșeurilor și totodată de formare a unui comportament civilizat, civic are un impact din ce în ce mai puternic. Învățând din propria experiență, elevii își vor forma deprinderi de viață sănătoasă, atât pentru ei, cât și pentru cei din jurul lor. Desfășurate mai ales sub forma de joc și concurs, activitățile vor antrena și dezvolta plenar personalitatea elevilor atât sub aspectul colaborării, a spiritului civic și de competiție, cât și al gândirii, imaginației și creativității.

Obiectivele activităților de protecție a mediului vizează dezvoltarea capacităților de observare, explorare și înțelegere a realității mediului înconjurător, formarea unor atitudini pozitive prin stimularea interesului față de păstrarea unui mediu echilibrat și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a acestuia.

Activitățile care se pot desfășura în cadrul școlii, atât în cadrul activități incluse în programa școlară, cât și în cadrul activităților extracurriculare și extrașcolare, pot fi următoarele:

observarea directă a mediului înconjurător

prezentări power- point și materiale informative

plantare de puieti și plante în grădina școlii/ colțul verde al clasei

activității de reciclare

utilizare creativă a deșeurilor prin confecționare de obiecte noi, inovative, originale.

concursuri pe teme ecologice, implicând astfel cunoștințe, competențe din cadrul mai multor discipline de studiu.

Plecând de la principiul „Nimic nu se pierde, totul se transformă”, elevii pot confecționa diferite obiecte realizate din materiale reciclabile. Scopul acestor activități este pe lângă acela de a determina scăderea folosirii unui număr cât mai mic de produse și implicit a cantității de deșeuri, și unul de dezvoltare a creativității, dexterității și formarea gustului estetic.

Elevii pot fi antrenați activ în realizarea produselor și apelând la interesul acestora pentru tehnologie. Necesarul de materiale poate fi indicat prin oferirea acestuia sub formă de coduri QR:

Decor de Paște

În activități integrate se pot realiza produse unice, originale. Elevii pot alcătui poezii în cadrul cărora să fie utilizate, ca și cuvinte suport, elemente din care aceasta au fost realizate.

De asemenea, produsele obținute pot constitui personajele unei povești imagine de elevi. Folosind apoi tehnica pălăriilor gânditoare, elevii trec prin filtrul personal, întrebări, enunțuri legate de conținut și experiențele lor personale:

Pălăria albă- informează : Care sunt personajele care participă la acțiune?

Pălăria roșie- spune ce simți despre... Îmi place/ nu îmi place cum a procedat...

Pălăria neagră- identifică greșelile, are o viziune pesimistă: Care sunt greșelile făcute de aceasta?

Pălăria galbenă- aduce beneficii, are o viziune optimistă: De ce Păpușa poate fi considerată un personaj pozitiv?

Pălăria verde – gândirea creativă, caută alternative, generează idei noi: Găsește un alt final povestirii.

Pălăria albastră- clarifică, definește problema, formulează ideile principale și concluziile: Formulează cinci întrebări în legătură cu textul dat.

Reciclăm diverse materiale din casă sau de la școală: carton colorat, carton de la cutii voluminoase, capete de galerii din lemn, resturi de folie autocolantă, hârtie colorată, hârtie creponată, creioane colorate, staniol, elastice de borcane etc.

Elevii își pot imagina animale fantastice, poate chiar din viitor, combinând părți anatomice a animalelor, stârnind amuzamentul, implicarea conștientă și activă a micilor școlari.

Creativitatea, ingeniozitatea elevilor poate da naștere unor produse nemaipomenite, originale, menite să dezvolte plenar personalitatea micilor școlari. Cunoașterea și valorificarea naturii stimulează potențialul creativ al copilului, intuiția și imaginația acestuia.

Observând realitatea înconjurătoare și implicând activ elevii în protejarea acesteia, micii școlari pot observa mai ușor activitățile economice care dăunează mediului și influențează negativ sănătatea omului. Astfel, aceștia pot să-și formeze o atitudine pozitivă de respectare și protejare a mediului în care trăiesc. Înțelegând efectele negative ale poluării, elevii conștientizează faptul că acțiunile noastre ne afectează în primul rând sănătatea. Trăind într-un mediu sănătos, noi suntem mai sănătoși.

Bibliografie:

Comănescu, A., 2012, Rolul jocului didactic și al interdisciplinarității în dezvoltarea creativității școlarului mic, lucrare de gradul I nepublicată, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

Cuciinic, C., 2005, Natura – prietena mea, clasa a III-a, Editura Aramis, București

Oprea, L., C., 2009, Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București

Prima mea enciclopedie: Protecția mediului și sănătatea planetei, Editura Aquila, Oradea

Vidu, A., Predețeanu, L., 2004, Prietenii naturii, Editura Erc Press, București

Imprimarea 3D: Tehnologie, Aplicații și Perspective

Informatician Corbu Florina-Alina

Liceul Teoretic „Tudor Vianu” Giurgiu

Imprimarea 3D, cunoscută și sub denumirea de fabricație aditivă, este o tehnologie emergentă care redefineste conceptele de proiectare și producție. Aceasta funcționează prin adăugarea de straturi succesive de material pentru a construi obiecte tridimensionale, pe baza unui model digital. În ultimele decenii, imprimarea 3D a trecut de la stadiul experimental la aplicații industriale concrete în domenii precum medicina, construcțiile, industria auto și aerospațială. Articolul de față oferă o analiză cuprinzătoare a principiilor tehnologice, aplicațiilor practice, avantajelor și provocărilor asociate, precum și o perspectivă asupra viitorului acestei tehnologii.

Imprimarea 3D a apărut în anii 1980, ca o soluție pentru prototipare rapidă în domeniul ingineriei. De atunci, a evoluat semnificativ, fiind adoptată în tot mai multe industrii. Ceea ce diferențiază imprimarea 3D de metodele tradiționale de fabricație este natura aditivă a procesului. În loc să pornească de la un bloc de material și să-l sculpeze, imprimarea 3D adaugă material doar acolo unde este necesar. Acest aspect permite o eficiență crescută în utilizarea resurselor și un grad ridicat de personalizare a produselor. Dezvoltarea imprimantelor 3D pentru uz personal și profesional a accelerat inovația în acest domeniu.

Principii de funcționare și tehnologii utilizate

Imprimarea 3D funcționează pe baza unui model digital creat prin software CAD (Computer-Aided Design) sau scanare 3D. Modelul este apoi transformat într-un fișier STL, care este împărțit în straturi orizontale. Imprimanta adaugă straturi succesive de material, fie prin extrudare, sinterizare sau fotopolimerizare, în funcție de tehnologia utilizată. Principalele tehnologii includ:

- FDM (Fused Deposition Modeling): material termoplastic topit este depus strat cu strat.
- SLA (Stereolithography): folosește lumina UV pentru a întări rășina lichidă.
- SLS (Selective Laser Sintering): sinterizează pulberi polimerice cu ajutorul unui laser.
- DMLS (Direct Metal Laser Sintering): similar cu SLS, dar folosește pulbere metalică.

Alegerea tehnologiei depinde de aplicație, precizia dorită, durabilitatea obiectului și materialul disponibil.

Aplicații industriale și sociale

Imprimarea 3D a fost adoptată cu succes în mai multe sectoare economice și sociale:

Industria auto: utilizată pentru prototipare, unelte personalizate și piese de schimb. Companii precum Ford și BMW folosesc imprimarea 3D pentru a accelera ciclurile de dezvoltare.

- **Aerospațial:** NASA și alte agenții dezvoltă componente ușoare și rezistente pentru misiuni spațiale, folosind aliaje metalice imprimate 3D.
 - **Medicină:** este folosită pentru proteze personalizate, implanturi dentare, modele anatomice pentru pregătire chirurgicală și chiar țesuturi biologice experimentale.
 - **Construcții:** imprimarea 3D de structuri din beton permite construirea de locuințe rapide și sustenabile, mai ales în zone afectate de dezastre.
 - **Educație:** imprimantele 3D facilitează învățarea STEM, prin crearea de prototipuri reale în sălile de clasă.
 - **Modă și artă:** creează designuri complexe care nu pot fi realizate prin metode convenționale
- Imprimarea 3D nu doar optimizează procesele, ci democratizează accesul la producție.

Avantaje tehnologice și economice

Imprimarea 3D oferă multiple avantaje comparativ cu metodele tradiționale:

- **Personalizare completă:** fiecare obiect poate fi adaptat la nevoile utilizatorului.
- **Reducerea risipei:** materialele sunt utilizate eficient, doar acolo unde este necesar.
- **Timp de producție scurt:** ciclul de dezvoltare este redus semnificativ.
- **Producție locală:** elimină costurile și timpul de transport, sprijinind economia circulară.
- **Reducerea stocurilor:** piesele pot fi produse la cerere.

Pe lângă beneficii, imprimarea 3D contribuie la sustenabilitate prin reducerea amprente de carbon și încurajarea reciclării materialelor.

Limitări și provocări actuale

În ciuda progresului rapid, imprimarea 3D se confruntă cu limitări semnificative:

- **Costuri ridicate** pentru echipamente industriale.
- **Viteză limitată** de producție pentru obiecte mari.

- Calitatea și durabilitatea obiectelor pot varia.
- Necesitatea de expertiză tehnică pentru proiectare și întreținere.
- Reglementări insuficiente, mai ales în domeniul medical.

De asemenea, în domeniul alimentar sau biomedical, siguranța și etica ridică întrebări suplimentare.

Perspective de viitor

Tehnologia imprimării 3D este într-o continuă evoluție. Viitorul ar putea include:

- Imprimare 4D: obiecte care își schimbă forma în timp, răspunzând la stimuli externi (căldură, lumină).
- Bioprinting avansat: imprimarea de țesuturi și organe viabile pentru transplant.
- Materiale inteligente: utilizarea de compozite funcționale, conductoare sau biodegradabile.
- Integrare cu AI: optimizarea designului și procesului de fabricație.
- Accesibilitate globală : imprimante 3D în gospodării pentru producție casnică.

Aceste direcții pot transforma imprimarea 3D într-o componentă esențială a noii revoluții industriale.

Concluzii

Imprimarea 3D nu este doar o inovație tehnologică, ci o revoluție culturală în modul în care percepem creația și producția. Permite trecerea de la producție în masă la personalizare în masă, de la consum pasiv la producție activă. Această tehnologie are potențialul de a transforma educația, sănătatea, economia și societatea în ansamblu. Cu toate acestea, succesul său depinde de adaptarea reglementărilor, educația utilizatorilor și investițiile continue în cercetare.

Bibliografie

Lupuleasa D, et al. Introducere în imprimarea 3D. Aplicații în domeniul farmaceutic, Editura Universitară „Carol Davila”. București. 2018

www.3D-P.eu. Pregătirea în imprimarea 3D cu scopul de a încuraja inovația și creativitatea, 2017

Gibson, I., Rosen, D., & Stucker, B. (2021). Additive Manufacturing Technologies. Springer.

Personaje celebre din literatura italiană pentru copii

Studiu de specialitate

Profesor Doicescu Angela Francisca

Colegiul Național de Arte "Regina Maria" Constanța

Literatura italiană pentru copii a dat naștere, de-a lungul a peste un secol și jumătate, unor personaje de neuitat care au însoțit generații de cititori în primele lor călătorii în lumea poveștilor. Această producție literară, variată și bogată în nuanțe, a văzut apariția unor figuri care întruchipează valori, conflicte, vise și speranțe tipice copilăriei, dar și umanității în ansamblu. În această lucrare, vom explora câteva dintre cele mai celebre și semnificative personaje ale narațiunii italiene pentru copii, acordând o atenție deosebită contextului istoric, cultural și educativ în care s-au născut, impactului avut asupra tinerilor cititori și receptării lor în peisajul internațional.

Am selectat opere și personaje care acoperă diferite momente istorice și diferite etape ale literaturii italiene pentru copii, pentru a oferi o imagine amplă, dar coerentă. Secolul al XIX-lea: Pinocchio de Carlo Collodi și Cuore de Edmondo De Amicis reprezintă nașterea literaturii pentru copii în Italia, cu scopuri educative și morale. Începutul secolului al XX-lea, Jurnalul lui Gian Burrasca arată evoluția către un ton mai ironic și critic față de autoritate. Perioada postbelică cu Cipì de Mario Lodi și operele lui Rodari marchează trecerea către o literatură pedagogică, dar libertară, cu accent pe gândirea critică. Epoca contemporană Fetița de sticlă (La bambina di vetro) de Beatrice Masini demonstrează că și astăzi se poate scrie pentru copii într-un mod profund și valoros din punct de vedere literar.

1. Pinocchio - din Aventurile lui Pinocchio de Carlo Collodi (1881–1883)

Personajul simbol al literaturii italiene pentru copii este, fără îndoială, Pinocchio, păpușa de lemn creată de Carlo Collodi (pseudonimul lui Carlo Lorenzini). Publicată pentru prima dată în 1881, în foileton, în Giornale per i bambini, Aventurile lui Pinocchio povestește istoria unei păpuși animate care dorește să devină un băiat adevărat. Pinocchio este mult mai mult decât o simplă figură fantastică. El reprezintă parcursul de creștere al ființei umane, presărat cu greșeli, tentații, pedepse. Fiecare personaj secundar – de la Greierele Vorbitor la Zâna Albastră, de la Geppetto la Motanul Figaro și Vulpea – are un rol pedagogic și simbolic. Limbajul lui Collodi, viu și ironic, însoțește o narațiune adesea dură, crudă și realistă, unde foamea, sărăcia și analfabetismul sunt teme centrale. Succesul mondial al lui Pinocchio este atestat de nenumăratele traduceri, adaptări teatrale și cinematografice (printre care celebrul film Disney din 1940). Totuși, este important de subliniat că versiunea originală a lui Collodi este mai complexă și moralizatoare decât multe dintre transpunerile sale moderne.

2. Gian Burrasca - din Jurnalul lui Gian Burrasca de Vamba (Luigi Bertelli, 1907–1908)

Gian Burrasca este un alt protagonist de neuitat al literaturii italiene pentru tineret. Creat de Luigi Bertelli, cunoscut sub pseudonimul Vamba, personajul apare pe paginile *Giornalino della Domenica*, publicat la Florența. Cartea este scrisă sub forma unui jurnal, o alegere narativă care permite o identificare imediată din partea tinerilor cititori. Gian Burrasca este un băiat vioi, rebel și curios, care, prin năzbâtiile sale, scoate la iveală ipocrizia lumii adulților. Acțiunile sale, uneori dezastruoase, sunt însă animate de o dorință sinceră de justiție și adevăr.

Prin peripețiile lui Gian Burrasca, Vamba realizează o critică socială și școlară, dar întotdeauna cu un ton jucăuș și umoristic. Acest roman a fost revoluționar în peisajul literaturii italiene pentru copii de la începutul secolului XX, rupând cu moralismul excesiv al operelor anterioare.

3. Cuore - din Cuore de Edmondo De Amicis (1886)

Deși nu este un roman exclusiv pentru copii, *Cuore* de Edmondo De Amicis a marcat profund educația sentimentală și patriotică a tinerelor generații italiene. Cartea este structurată ca jurnalul școlar al lui Enrico Bottini, un elev torinez de clasa a treia, și conține povestiri lunare edificatoare. Personaje precum Franti (emblema răutății), Garrone (bunătatea generoasă), Precossi (fiul unui tată violent) sau Derossi (primul din clasă) oferă o galerie de tipuri umane care reprezintă virtuți sau vicii. Chiar dacă astăzi cartea poate părea demodată din cauza patriotismului său emfatic și a unui anumit sentimentalism, rămâne un document prețios pentru înțelegerea Italiei post-unificare și a pedagogiei din secolul al XIX-lea. Cea mai celebră povestire din carte, Micul scriitor florentin, a lăsat o amprentă durabilă în memoria colectivă, ca mărturie a importanței sacrificiului, familiei și datoriei.

4. Cipì - din Cipì de Mario Lodi (1961)

Printre protagoniștii cei mai îndrăgiți ai literaturii educative de după război se numără Cipì, vrăbioiul creat de Mario Lodi, învățător și scriitor. Cartea este rodul unei experiențe didactice trăite în clasă împreună cu elevii, care au participat la crearea poveștii. Cipì este o mică pasăre curioasă care explorează lumea și descoperă frumusețea, pericolul și complexitatea vieții. Narațiunea este alegorică, dar simplă și poetică, și invită la reflecție asupra unor teme precum libertatea, autonomia, frica și creșterea. Importanța lui Cipì rezidă în metoda prin care a fost creat: este literatură construită cu și pentru copii, conform principiilor pedagogiei active. Chiar și astăzi, este citit și apreciat în școlile italiene ca instrument pentru educația cetățeniei și gândirii critice.

5. Francesco - din Săgeata albastră de Gianni Rodari (1954)

Gianni Rodari, laureat al Premiului Hans Christian Andersen în 1970, este cel mai cunoscut scriitor italian pentru copii la nivel internațional. În *Săgeata albastră*, protagoniștii sunt jucăriile dintr-un magazin, care, în noaptea de Bobotează, prind viață și decid să se ducă singure la copiii săraci. Povestea este o fabulă modernă care îmbină ironia, critica socială și imaginația. Figura copilului Francesco, orfan și sărac, este centrală: reprezintă demnitatea copilăriei și dreptul la vis. Rodari a revoluționat narațiunea pentru copii, rupând cu moralismul și introducând gândirea divergentă, libertatea lingvistică și logica posibilului. Operele sale, printre care *Povești la telefon*, *Cartea greșelilor* și *A fost de două ori baronul Lamberto*, sunt o mină de personaje fantastice, umane și stimulante.

6. Tonino– din *Tonino invizibilul* de Gianni Rodari

Un alt personaj memorabil al lui Rodari este Tonino, un băiat care devine invizibil pentru a scăpa de o realitate școlară și familială apăsătoare. În această scurtă poveste, Rodari abordează cu profunzime psihologică dorința de evadare a copiilor, adesea neascultați sau neînțeleși de adulți. Povestea este simplă, dar profundă: Tonino, prin invizibilitatea sa, descoperă cât de mult contează să fii văzut și recunoscut. În final, revine în vizibilitate, înțelegând că nu este posibil să trăiești ignorând lumea, dar nici acceptând-o pasiv. Gianni Rodari reușește, cu acest personaj, să traducă într-o metaforă fantastică una dintre cele mai mari nevoi ale copilăriei: nevoia de a fi ascultat și valorizat.

7. Fetița de sticlă – din *Fetița de sticlă* de Beatrice Masini (2003)

Deși face parte din producția literară mai recentă, Beatrice Masini se înscrie pe deplin în tradiția literaturii italiene pentru copii. În *Fetița de sticlă*, protagonista este o fetiță obligată să trăiască izolată din cauza unei boli misterioase, într-un decor de secol al XIX-lea fascinant și întunecat. Personajul fetiței, fragilă dar hotărâtă, se confruntă cu durerea, prietenia și puterea cuvântului. Romanul, poetic și intens, arată cum literatura italiană pentru copii a reușit să se reinnoiască, păstrând în centrul său valoarea individului și a narațiunii.

Ca o concluzie, putem afirma că personajele din literatura italiană pentru copii sunt mai mult decât simple figuri de amuzament: ele sunt oglindiri ale unei culturi, ale unei educații și ale unei istorii. De la Pinocchio la Cipì, de la Gian Burrasca la *Fetița de sticlă*, fiecare poveste reflectă un mod de a înțelege copilăria, creșterea și raportul cu lumea.

Aceste personaje au trecut proba timpului nu doar pentru că sunt bine construite literar, ci și pentru că au știut să vorbească inimii celor mici (și adesea și celor mari), oferind lecții, emoții și un spațiu sigur în care imaginația să se poată dezvolta.

Bibliografie:

Lodi, M., Cipì, Einaudi Ragazzi, 2021

Masini, B., La bambina di vetro, Topipittori, 2020

Musatti, L., Lettori nati. L'incontro con i classici nella scuola primaria, Carocci, Roma, 2006

Rodari, G., La freccia azzurra, Einaudi Ragazzi, 2020

Rodari, G., Le avventure di Tonino l'invisibile, Einaudi Ragazzi, 2020

Valentino Merletti, R., Leggere ad alta voce, Mondadori, Milano, 1996

Vamba, Il giornalino di Gian Burrasca, Gribaudo, 2016

Sitografie:

www.topipittori.it

www.liberweb.it

www.andersen.it

Importanța celor 7 ani de acasă

Prof. Inv. Primar- Dragnea Mariana, Școala Gimnazială,, Ioan Alexandru Brătescu-Voinești", Jud. Dâmbovița

Expresia „cei șapte ani de acasă” este folosită, în general, pentru a descrie conduita unei persoane într-un context anume, însă, psihologii spun că educația sin primii ani de acasă, de care cei mici au parte în familie, definește în bună măsură viitorul adult.

Când vorbim despre cei 7 ani de acasă ne gândim la educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului până merge la școală. Când spunem că un copil are cei 7 ani de acasă ne gândim la un copil bine crescut, care știe să salute, să spună „mulțumesc, te rog”, care se comportă cuviincios cu cei de vârsta lui și cu adulții.

Educația, bunele maniere, regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate. Un copil manierat se va descurca mult mai bine în relațiile cu cei din jur decât unul căruia îi lipsesc cei 7 ani de acasă, însă educația primită în cei 7 de acasă depinde de câțiva factori: relația afectivă dintre copil și părinți, specificul de dezvoltare a copilului, valorile pe care se bazează familia și pe care le transmite copilului.

Încă de la naștere, fiecare etapă din viața copilului își pune amprenta asupra dezvoltării sale afective, motrice și intelectuale. Chiar dacă, aparent, lucrurile decurg de la sine, există factori care pot influența această dezvoltare, pe toate palierele sale, iar o parte din acești factori țin strict de mediul familial și de felul în care cei care intră în contact cu copilul se raportează la lumea din jur.

Baza formării unui comportament corespunzător al copilului este relația afectivă cu părinții. Dragostea cu care părinții își înconjoară copilul îi permite acestuia să se dezvolte, să aibă încredere în propriile forțe. Copilul iubit de părinți se simte protejat, îngrijit, iar această idee de siguranță îi creează deschiderea spre învățarea și asumarea regulilor de comportament. Copilul care se simte apreciat de părinți percepe în mod pozitiv regulile transmise de aceștia. Ba chiar el realizează că părinții îi acordă atenție, că sunt preocupați de ceea ce face. Totodată, educarea copilului într-o atmosferă deschisă, bazată pe iubire și încredere, face ca regulile să nu se transforme în disciplină de fier.

Este adevărat că nu prea mai există cei 7 ani de acasă, deoarece copiii sunt incluși în diverse forme educaționale încă de la vârste mult mai fragede, însă rămâne ideea de la baza acestei expresii-norme de conduită se învață în familie. Școala și alte medii educaționale nu pot ulterior decât să confirme și să consolideze normele deja desprinse din familie.

Niciun părinte nu-și dorește ca odrasla sa să dea dovadă de proastă creștere, acasă sau în societate. Și, evident, fiecare părinte ar vrea ca fiul său sau fiica sa să fie un exemplu de bună purtare în toate

contextele sociale, începând de la comportamentul în mediul familial și până la conduita celui mic la școală, pe terenul de sport, la teatru sau în vizită la rude.

Printre principalele ingrediente care compun ceea ce se înțelege, în mod tradițional, un copil bine crescut regăsim: salutul, comportamentul în public, comportamentul cu prietenii, înțelegerea normelor sociale, manierele la masă, recunoașterea greșelilor, tact și toleranță.

Bineînțeles că toate ingredientele de mai sus sunt rezultatul a ani de experiențe, cu încercări, eșecuri și reușite, iar soluția este, la fel ca în cazul multor aspecte legate de creșterea unui copil, perseverența.

Educația trebuie adaptată etapelor de dezvoltare a copilului. Pentru că el înțelege lumea în mod diferit la 3 ani, la 5 sau la 7 ani. La 2 ani, de exemplu, copilul nu realizează ce e bine și ce e rău. Dacă îi vom prezenta următoarea întâmplare: "Un copil a spart cinci cești pe care mama le-a lăsat pe jos, iar alt copil a luat o ceașcă de pe masă și a aruncat-o pe jos" și îl vom întreba cine a făcut rău, vom avea surpriza să răspundă că acela care a spart mai multe cești a făcut o prostie mai mare. Asta deoarece copilul se gândește la cantitate, nu la ce e bine și ce e rău. Până la 2-3 ani, copilul nu poate vedea dincolo de propriile nevoi, așa încât nu este tocmai rezonabil să îi pretindem unui copil de 2 ani să împartă voluntar jucăria cu alt copil. La această vârstă este nepotrivit să obligăm copilul să fie altruist, pentru că el nu este încă pregătit pentru asta. Așa cum copilul de 2 ani nu poate înțelege că mama a avut o zi grea. El știe că atunci când mama vine acasă trebuie să îi acorde atenție, să se joace împreună. Dar chiar dacă la 2-3 ani copilul nu este suficient de matur pentru a ști ce e bine și ce e rău, asta nu înseamnă că îi facem toate poftele sau că îl lășăm să facă orice. Este necesar să fixăm limite, întrucât copilul trebuie să învețe ce înseamnă așteptarea, amânarea dorințelor. La această vârstă îl putem învăța formulele de politețe. Îi arătăm cum și când se spune bună ziua, te rog, mulțumesc, la revedere, iar copilul învață prin imitație.

Părinții sunt modele pentru copil. Degeaba îi spunem copilului să nu mai țipe prin casă dacă el aude frecvent certuri între părinți. Sau este inefficient să îi atragem atenția că nu a spus mulțumesc la magazin dacă în familie nu aude niciodată acest cuvânt.

Cea mai prețioasă recompensă pentru copil nu este cea materială (dulciuri, jucării, bani), ci exprimarea mulțumirii și bucuriei pe care părintele i le arată când face o faptă bună. De aceea, este important să îl laudăm ori de câte ori se dovedește bine crescut. Exprimarea sentimentelor este eficientă și în administrarea pedepsei. Dezamăgirea, nemulțumirea părintelui, ignorarea dau rezultate mai bune decât o ceartă sau o palmă.

Cert este că educația trebuie să existe, doar că fiecare copil are ritmul său de evoluție, așa că unii copii sunt de pus în ramă, iar alții...mai puțin.

Bibliografie:

- Marin Stoica, Pedagogie și psihologie, Editura Gheorghe Alexandru
 - Psihopedagogia personalității –Editura Didactică și Pedagogică, București
 - Pedagogie Școlară - Editura Gheorghe Alexandru, Craiova
-

LIMBA ROMÂNĂ ÎN CICLUL PRIMAR

Dumitrașcu Bianca- Ionela, Școala Gimnazială sat Rusănești

În ciclul primar, importanța limbii române ca disciplină școlară este covârșitoare; prin aceasta se urmărește atât cultivarea limbajului oral și scris al elevilor, cunoașterea și folosirea corectă a limbii materne, cât și învățarea unor tehnici de bază ale activității intelectuale, cum sunt cititul, scrisul și exprimarea corectă.

Formulând funcțiile și obiectivele principale ale limbii române, ca disciplină școlară în ciclul primar, se cuvine a fi amintită, în primul rând, tocmai funcția sa instrumentală, care se realizează în toate compartimentele limbii române: citit - scris, citire, dezvoltarea vorbirii, compunere, gramatică. Că aceasta este funcția cea mai importantă a limbii române o dovedește și faptul că, în scopul realizării ei, aproape jumătate din numărul total de ore din planul de învățământ al clasei I este afectat învățării, citirii, scrierii, și dezvoltării vorbirii.

În clasele următoare ale ciclului primar, chiar dacă numărul orelor destinate studiului limbii române este mai mic, el se menține la aproximativ o treime din totalul orelor cuprinse în planul de învățământ al claselor I-IV, iar un obiectiv de seamă rămâne perfecționarea tehnicilor de muncă intelectuală.

Prin funcția instrumentală, elevii își însușesc unele tehnici ale muncii intelectuale, care îi conduc spre însușirea unor deprinderi ce răspund, în ultimă instanță, unei cerințe fundamentale a școlii moderne: "a-i învăța pe elevi să învețe". Aceasta înseamnă, în primul rând, a-i învăța să învețe, folosind cartea ca sursă de informare și formare, iar, pe de altă parte, a le cultiva capacitățile de exprimare corectă, oral și în scris. De astfel, scrisul constituie, el însuși, un alt instrument al activității intelectuale, care completează pe cele amintite anterior și se integrează organic în sistemul muncii de învățare.

Obiectivele formativ-educative ale limbii române ca disciplină școlară în ciclul primar se realizează concomitent cu obiectivele legate de funcția instrumentală și informațională. La rândul lor, acestea din urmă pot fi îndeplinite în condiții optime numai pe fondul unui învățământ formativ, care solicită capacitățile intelectuale ale elevilor.

Complexitatea funcțiilor limbii române în ciclul primar a determinat conturarea unor laturi distincte ale acestei discipline școlare, care țin seama atât de funcțiile arătate, cât și de etapele realizării ei, potrivit particularităților de vârstă ale elevilor. Astfel, în clasa I, citit-scrisul se constituie într-o disciplină specifică, planul de învățământ acordând un mare număr de ore pentru fiecare din aceste activități. Citirea rămâne și în clasele următoare o disciplină de bază căreia îi este afectat un număr considerabil de ore.

Dezvoltarea vorbirii, având programă proprie în clasele I-II, se completează cu orele speciale de compuneri. Deși în planul de învățământ al claselor I-II nu sunt constituite într-o componentă aparte a limbii române,

cunoștințele elementare de limbă, îndeosebi de fonetică, de ortografie și punctuație, chiar de gramatică (fără teoretizări și definiții), sunt însușite de elevii acestor clase, ele reprezentând noțiuni strict necesare pentru învățarea pronunției corecte, pentru analiza și sinteza fonetică a propozițiilor, până la nivelul sunetelor, pentru conștientizarea treptată a structurii limbii.

Toate aceste cunoștințe de limbă, pe care elevii acestor clase și le însușesc, în special la lecțiile de citit-scris, la cele de citire și la cele de dezvoltarea vorbirii, pregătesc elevii pentru studiul sistematic al structurii limbii și pentru analiza unităților comunicării, în clasele III-IV.

Cultivarea limbii române reprezintă o datorie pentru orice vorbitor responsabil. Element definitoriu de continuare și conservare a științei naționale, tezaurul limbii române a fost moștenit din generație în generație și îmbogățit în continuu.

Fără însușirea corespunzătoare a limbii române nu poate fi concepută evoluția intelectuală viitoare a școlarilor, pregătirea lor corespunzătoare la celelalte discipline de învățământ, precum și pregătirea lor pentru activitatea socială.

Am ales ca temă de cercetare „Predarea elementelor de analiză lingvistică în ciclul primar” deoarece una din principalele sarcini ale învățătorului este aceea de a-i face pe elevi să fie conștienți de caracterul sistematic al limbii materne și să poată analiza și descrie unitățile lingvistice fundamentale.

De-a lungul activității mele ca învățătoare am urmărit ca elevii mei să se exprime corect, conștient și expresiv atât oral cât și în scris, am încercat să le dezvolt curiozitatea de a înțelege structuri și funcții (de regulă, fără apelul la terminologie) și curajul de a folosi cuvintele noi, punând astfel accent pe surprinderea relațiilor sistematice dintre unitățile limbii.

Bogăția unei limbi constă în bogăția și în varietatea resurselor lingvistice, orice dascăl având datoria de a dezvolta la elevi capacitatea de a se exprima cu ușurință, de a-i face apti să sesizeze nuanțele și posibilitățile exprimării.

În rândul componentelor limbii române, ca disciplină școlară, comunicarea orală și scrisă și elementele de construcție a comunicării, constituie cadrul cel mai prielnic pentru cultivarea capacităților de exprimare corectă și expresivă a elevilor, folosind un vocabular adecvat. Îmbogățirea limbajului elevilor cu unități și sensuri noi și analiza funcțiilor și a raportului dintre aceste unități au o deosebită importanță pentru formarea și dezvoltarea exprimării lor eficiente, corecte, clare, nuanțate.

Prin seturi variate de exerciții, elevii dobândesc deprinderi de receptare corectă a textului scris, de folosire corectă, precisă și nuanțată a cuvintelor, de formulare clară și personală a unor mesaje proprii, de

argumentare a unui punct de vedere, îmbogățindu-și competența lingvistică și utilizând astfel resursele limbii în contexte concrete și variate de comunicare.

În cadrul lecțiilor am pornit de la observarea fenomenelor de limbă, folosind calea inductivă, dar și cea deductivă, o preocupare constantă fiind aceea de a realiza corespondența între teorie și practică, fapt ce a constat în folosirea metodelor active participative, a unor exerciții cât mai variate, fie ele orale sau scrise. Am folosit metode și exerciții care presupun însușirea conștientă a faptelor de limbă și contribuie la dezvoltarea capacității de cunoaștere, de recunoaștere, de reconstrucție, de analiză și sinteză, la activizarea gândirii, la exprimarea logică, corectă, nuanțată. Am urmărit să-i obișnuiesc pe elevi să-și aducă contribuția la identificarea termenilor noi, explicarea prin exemplificare a acestora. Le-am dat posibilitatea să-și formuleze singuri răspunsul, am evitat acele întrebări care solicită un singur răspuns, formulând întrebări care permit mai multe răspunsuri, sau chiar o exprimare liberă. Acestea au fost apreciate după criteriul corectitudinii, dar și după cel al expresivității, pentru că se cunoaște: limba se învață exersând-o în orice situație. Am încercat în același timp să întregesc latura formativă a învățământului, realizând activități centrate pe elevi, punându-i în situația de a vorbi mult, iar învățătoarea mai puțin, actul vorbirii necesitând mai întâi reflecție, căutare.

Am urmărit să-i obișnuiesc pe elevi să-și aducă contribuția la identificarea termenilor noi, explicarea prin exemplificare a acestora. Le-am dat posibilitatea să-și formuleze singuri răspunsul, am evitat acele întrebări care solicită un singur răspuns, formulând întrebări care permit mai multe răspunsuri, sau chiar o exprimare liberă. Acestea au fost apreciate după criteriul corectitudinii, dar și după cel al expresivității, pentru că se cunoaște: limba se învață exersând-o în orice situație. Am încercat în același timp să întregesc latura formativă a învățământului, realizând activități centrate pe elevi, punându-i în situația de a vorbi mult, iar învățătoarea mai puțin, actul vorbirii necesitând mai întâi reflecție, căutare. Experiența mă determină să afirm că probleme deosebite ridică exercițiile care vizează analiza elementelor de structură morfologică, și mai puțin analiza relațiilor semantice. În acest sens, de un real folos sunt exercițiile prevăzute de manual pentru activitățile de comunicare, sau multe alte tipuri de exerciții, gândite de învățător, în funcție de situațiile date. În activitățile la clasă insist asupra însușirii cunoștințelor de limbă, exersării citirii și scrierii, fără să neglijez capitolul vocabular. Pot afirma că nu exista oră în care în funcție de situație, să nu rezolvăm unul sau mai multe exerciții de acest tip. În evaluare am folosit cu precădere testul, deoarece elimină subiectivismul în notare și cu ajutorul lor se sesizează cu ușurință lacunele tipice, iar în funcție de acestea se stabilesc obiectivele etapelor următoare. Valoarea rezultatelor crește, cu cât modalitățile de exersare, de evaluare vor fi mai diverse (anexele 8-19).

În activitățile la clasă am insistat asupra însușirii cunoștințelor de limbă, exersării citirii și scrierii, fără să neglijez analiza și sinteza enunțurilor. Pot afirma că nu exista oră în care în funcție de situație, să nu rezolvăm unul sau mai multe exerciții de acest tip. În evaluare am folosit cu precădere testul, deoarece

elimină subiectivismul în notare și cu ajutorul lor se sesizează cu ușurință lacunele tipice, iar în funcție de acestea se stabilesc obiectivele etapelor următoare. Valoarea rezultatelor crește, cu cât modalitățile de exersare, de evaluare vor fi mai diverse. Activitățile sunt diverse, toate aspectele sunt importante, învățătorului îi revine dificila misiune de a realiza „selecția”, încercând să acorde importanța cuvenită exersării actului vorbirii libere, pentru ca elevii să-și îmbogățească vocabularul activ –productiv, vorbind, dar și ascultând.

Activitățile sunt diverse, toate aspectele sunt importante, învățătorului îi revine dificila misiune de a realiza „selecția”, încercând să acorde importanța cuvenită exersării actului vorbirii libere, pentru ca elevii să-și îmbogățească competența în mod activ-productiv, vorbind, dar și ascultând.

După cum se știe, limba este un fenomen social prin originea ei, prin funcția de comunicare pe care o îndeplinește și prin dependența sa față de societate. Cel mai bine se vede dependența limbii de societate în dinamica ei, atât în privința apariției și dispariției cuvintelor, cât și în ceea ce privește schimbarea sensului lor.

Cunoștințele de limba română în programa claselor I-IV sunt organizate în sistemul concentric, care presupune eșalonarea și reluarea lor progresivă, împletit cu sistemul liniar, care presupune abordarea în fiecare an a unor teme sau capitole din domeniul foneticii, lexicului sau gramaticii. Această îmbinare a cunoștințelor asigură repetarea, sistematizarea și adâncirea lor progresivă de la o clasă la alta.

Exprimarea corectă, orală și scrisă, constituie unul din instrumentele de bază ale muncii intelectuale, strâns legată de analiza elementelor comunicării și fără de care nu poate fi concepută întreaga evoluție viitoare a elevilor.

Elevii care reușesc să se exprime cu ușurință la clasele mici prezintă garanții aproape sigure de reușită deplină în activitatea de învățare la toate disciplinele școlare. Dimpotrivă, o bună parte dintre elevii predispuși insuccesului școlar, în special în clasele I și a II-a, sunt proveniți din rândul celor cu exprimare greoaie, al celor care nu îndrăznesc sau nu reușesc să participe la actul comunicării, să verbalizeze observațiile, gândurile, sentimentele lor, în mod liber.

Capacitatea de comunicare constituie o necesitate cu reale implicații în activitatea socială. Limba este principalul mijloc de comunicare între oameni, iar comunicarea este o manifestare a unor necesități vitale, pe care practica socială le impune indubitabil.

Exprimarea corectă, orală sau scrisă, reprezintă de fapt valorificarea practică a cunoștințelor și deprinderilor însușite în școală, la toate obiectele de învățământ, cu precădere la studiul limbii și literaturii române, în toate domeniile ei de afirmare.

A-ți cunoaște limba , a fi capabil să exprimi corect și precis ceea ce gândești, simți, folosind cuvintele vocabularului, înseamnă a da dovada unei bune educații și nu în ultimul rând a da dovadă de respect pentru propria-ți limbă, propria persoană. Dezvoltarea exprimării orale, în general, îmbogățirea vocabularului se face pe două căi: dirijată, prin activitățile școlare, unde își aduc contribuția toate disciplinele și spontan prin ceea ce oferă familia și A-ți cunoaște limba, a fi capabil să exprimi corect și precis ceea ce gândești, simți, alegând și combinând unitățile potrivite, înseamnă a da dovada unei bune educații și nu în ultimul rând a da dovadă de respect pentru propria-ți limbă, propria persoană.

Bibliografie:

HRISTEA, Teodor, Sinteze de limba română, Editura Albatros, București, 1984.

IONESCU, Miron, RADU, Ioan, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

JOIȚA, Elena, Pedagogia – știință integrativă a educației, Editura Polirom, Iași, 1999.

JOIȚA, Elena, V. Ilie, Ec. Frăsineanu, Pedagogia – Educație și Curriculum, Editura Universitaria, Craiova, 2003.

Analiza gramaticală la clasele III-IV

Dumitrașcu Bianca- Ionela, Școala Gimnazială sat Rusănești

Studiul limbii române în ciclul primar are ca obiectiv central, dezvoltarea competențelor elementare de comunicare, formarea deprinderilor de receptare și de exprimare orală, respectiv scrisă.

Cu alte cuvinte, studiul limbii va fi conectat la realitățile comunicării cotidiene propriu-zise. Perfecționarea deprinderilor de exprimare orală și scrisă, nu poate fi concepută în afara cunoștințelor gramaticale.

Putem vorbi despre o comunicare gramaticală, care constă în folosirea cunoștințelor de morfologie și sintaxă, pentru dezvoltarea și nuanțarea exprimării orale și scrise.

Astfel, în procesul comunicării orale și scrise, vor fi utilizate normele gramaticale, noțiunile de substantiv, adjectiv, pronume, numeral, verb, cuvinte de legătură, noțiunile de propoziție, predicat, subiect, atribut și complement.

Însușirea sistematică a noțiunilor de limbă, a definițiilor gramaticale, care asigură corectitudinea comunicării atât sub aspectul ei oral, cât și scris, se realizează cu precădere, în clasele a III-a și a IV-a (etapa gramaticală).

În virtutea principiului predării concentrice a gramaticii în clasa a III-a, cunoștințele sunt reluate, actualizate și aprofundate. Cuvântul este studiat acum ca parte de vorbire. Se învață, conform curriculum-ului de limba română pentru clasa a III-a, substantivul, substantive comune și substantive proprii, numărul, adjectivul, acordul adjectivului în număr cu substantivul pe care îl determină, topica adjectivului în propoziție (precum și ortografia adjectivelor terminate în -iu), etc.

Conform programării concentrice în predarea noțiunilor de limbă, la clasa a IV-a sunt actualizate cunoștințele însușite în clasa a III-a și adăugate noțiuni și concepte noi, cuvintele cu aceeași formă, dar cu sens diferit (omonimele), propoziția afirmativă și exclamativă (după scopul comunicării), etc.

Gramatica este definită ca un ansamblu de reguli privitoare la modificarea cuvintelor și la îmbinarea lor în propoziții și în fraze.

Alături de elementele de ortoepie, de ortografie și de lexic, învățarea gramaticii în clasele primare contribuie la dezvoltarea capacității de exprimare corectă sub aspectul formei și a logicii construcției sintactice.

Studiul gramaticii reprezintă baza teoretică pe care se dezvoltă limbajul elevilor.

Prin învățarea și aplicarea normelor gramaticale, elevii își dezvoltă capacitatea de exprimare în aspectele:

-corectitudinea formelor flexionare a cuvintelor (aspect morfologic);

-corectitudinea organizării structurilor sintactice (aspect sintactic).

Cunoașterea și exersarea organizării structurilor sintactice conduc la dezvoltarea gândirii logice a elevilor.

Prin înțelegerea structurilor logice ale limbii, prin însușirea formelor corecte ale cuvintelor, elevii vor putea să își dezvolte capacitatea de exprimare, de comunicare, de transmitere și de receptare a mesajelor orale și scrise.

Însușirea noțiunilor gramaticale de către elevi reprezintă un proces complex. Spre deosebire de noțiunile din alte domenii ale realității, noțiunile gramaticale au un specific aparte, care determină și anumite particularități ale procesului de formare a lor.

Operațiile de gândire care sunt implicate în procesul formării noțiunilor gramaticale (analiza, sinteza, comparația, abstractizarea, generalizarea) au și ele un specific deosebit.

O primă cerință care recurge din specificul noțiunilor gramaticale este aceea că materialul concret, intuitiv, de la care se pornește la învățarea unei noțiuni gramaticale trebuie să fie cuvântul, textul, și nu obiecte, imagini ilustrative, care orientează copilul spre gândirea concretă. Elevii trebuie orientați să opereze în studiul gramaticii, nu numai cu conținutul noțional al cuvântului, ci și cu cuvântul privit din punctul de vedere al structurii morfologice și al raporturilor în care se află cu celelalte cuvinte din propoziție.

Este vorba de distincția ce trebuie făcută între cunoașterea laturii semantice a cuvântului, care vizează sensul acestuia, și cunoașterea caracteristicilor lui gramaticale.

Încă din primele clase, elevii sunt îndrumați să intuiască existența materială a cuvântului, căruia îi analizează silabele, sunetele și reprezentarea grafică. De asemenea, încă din ciclul primar, studiind părțile de vorbire și unele categorii morfologice, elevii fac "legătura dintre forma cuvântului și sensurile gramaticale pe care I le oferă modificările aduse de acestea".

Obișnuirea elevilor cu aplicarea teoriei gramaticale în practica exprimării se realizează treptat, prin exerciții zilnice de limbă. Pentru aceasta se cere cultivarea la elevi a unei atitudini conștiente față de fiecare regulă sau definiție învățată, făcându-i conștienți de valoarea practică a acestora.

Prin exercițiile aplicative, elevii vor fi îndrumați să justifice, cu ajutorul celor învățate, soluțiile gramaticale pe care le-au folosit. Dacă la început, această justificare se menține la nivelul de explicații, prin verbalizare și prin exerciții, se interiorizează, devine mintală; în cele din urmă, elevii vor putea aplica cele învățate la gramatică în mod automat.

I. Obiective cadru:

Lecțiile de limba română orientate după cerințele programei și conținutul manualelor, vizează următoarele obiective:

1. Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral;
2. Dezvoltarea capacității de exprimare orală;

Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris (citirea/ lectura);

Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă.

În primele clase, limbajul se cultivă fără a se face apel la cunoștințele și noțiunile gramaticale. Scopul studierii gramaticii, perfecționarea folosirii limbii ca mijloc de comunicare și de cunoaștere slujește la însușirea cunoștințelor teoretice și practice din domeniul diverselor discipline care se predau în ciclul primar.

Limba nu-și poate îndeplini funcția de comunicare decât dacă elementele vocabularului sunt îmbinate între ele cu ajutorul gramaticii, definită ca "ansamblu de reguli privitoare la modificarea cuvintelor și îmbinarea lor în propoziție".

Etapa formării primelor noțiuni propriu-zise de limbă corespunde claselor a III-a și a IV-a.

Demersul metodic se va baza pe materialul concret de fapte de limbă și se va realiza procedee logice și operațiuni practice, conform principiului accesibilității.

În sistem concentric vor fi reluate cunoștințele însușite încă din etapa I și vor fi completate cu noi aspecte necunoscute.

Sunt prezentate primele noțiuni propriu-zise de limbă și se creează o bază teoretică în formarea priceperilor și deprinderilor.

Noțiunile propriu-zise de limbă sunt transmise pe cale deductivă, de la general la particular.

- se pornește de la o definiție, o generalizare cunoscută deja elevilor - chiar dacă incomplet și se continuă prin raportarea ei la aspecte particulare de limbă.

5. Realizarea acțiunilor practice va fi însoțită de verbalizare orală, deci se continuă aspectul oral-practic al învățării.

Bibliografie:

GHERGHINA, Dumitru, GHERGHINA Maria, DRĂGAN Valeria, Îndrumător pentru predarea-învățarea gramaticii și ortografiei în ciclul primar, Editura Avrămeanca, Craiova, 1993.

GHERGHINA, Dumitru, GHERGHINA, Maria, Limba română în școala primară. Îndrumător metodic pentru elevi, învățători și părinți, Craiova, Editura Didactica nova, 1996.

Diferențiere și individualizare prin coaching educațional la copiii din învățământul primar și preșcolar

Grădinița cu PP “Elena Farago” Craiova

prof. Ecaterina Gabriela Bălșeanu

Coaching-ul poate consolida voința, priceperea, cunoștințe și competențe, deoarece poate pătrunde în intelectul, comportamentele, practicile, credințele, valorile și sentimentele unui educator, dar și ale unui elev. Coaching-ul creează o relație în care un client se simte îngrijit și, prin urmare, este capabil să acceseze și să implementeze noi cunoștințe. Un coach (antrenor) creează condițiile în care poate avea loc reflecția profundă și învățarea, unde un profesor poate să

și asume riscuri pentru a-și schimba practica, unde un elev poate să-și trezească motivația pentru învățare, unde pot avea loc conversații puternice și unde este recunoscută, asumată și celebrată creșterea.

Dacă funcționează în organizații, de ce nu ar fi util și în școli? Paradigmele s-au schimbat ori încep să se schimbe, școala începe să se centreze pe elevi, lecțiile trebuie să fie interesante și interactive astfel încât să se ajungă la învățarea transformatoare. Holt afirma în 1999 (după Eric J. De Meulenaere, 2013) faptul că ”predarea și coaching-ul sunt două fețe ale aceleiași monede educaționale”. Ce înseamnă asta și ce putem prelua din coaching pentru a deveni profesori mai buni? În primul rând, în educație, ca și în coaching, e necesar să punem accent pe individualitatea elevului / clientului și nu să încercăm să o negăm sau să o transformăm conform ”standardelor”. Că noi, profesorii, trebuie să încurajăm elevii să creadă în ei înșiși, să îi însoțim în drumul lor către cunoaștere prin întrebări inteligente, care să îi încurajeze să vadă școala din altă perspectivă, să o simtă mai aproape de ei și de nevoile lor, legând, în felul acesta, școala de viață! Noi, cei care căutăm să ne sporim cunoașterea, suntem cei care nu ne ferim să aplicăm diferite metode stimulative și amuzante!

Este foarte important să fim onești cu noi și cu elevii noștri, să le dăm acestora și părinților lor feedback atunci când sunt pregătiți să îl audă, iar feedback-ul să fie construit după niște criterii, să fie constructiv și autentic. Pentru rezultate de excepție atât pe plan cognitiv, cât și emoțional, ar fi de dorit ca treimea educației, părinte-copil-profesor, să stabilească o ”contractare”, așa cum se procedează și în sesiunea de coaching. Astfel, se delimitează clar rolul fiecăruia și părțile conștientizează că sunt într-un parteneriat care vizează/pune în centru elevul. Cu obiectivele bine stabilite, cu acordul părților și prin monitorizarea rezultatelor, putem defini coaching-ul în educație ca fiind ciclul de intervenție educațională. Rolul coaching-ului în învățământ constă în ajutarea actorilor educaționali să-și descopere și să-și elibereze potențialul ascuns. Utilizând metodele din coaching putem contribui la optimizarea predării și la formarea competențelor.

Dacă ne gândim la coaching educational, acesta cuprinde atât educația formală nonformală și informală cu focus pe descoperirea resurselor interioare ale celui care învață, în scopul orientării către performanță și dezvoltarea echilibrată a personalității acestuia. În învățământ, coaching-ul reprezintă o sinergie, sinteză a unor metode, teorii și tehnici preluate îndeosebi din management și psihologie aplicată. Este o metodă de perfecționare a resurselor profesionale și personale ale unei persoane; prin coaching te ajută să-ți identifici abilitățile și te învețe care dintre acestea le poți pune în valoare mai bine. Principalul rol al coaching-ului în educație ar putea fi acela de a aborda elevul din punct de vedere al obiectivelor și circumstanțelor; accentul în proces se pune pe prezent. Acesta realizează din start o conexiune între abilitățile, comportamentele, convingerile și motivațiile persoanei și obiectivele ori schimbările dorite.

Coaching-ul în educație asigură tuturor celor implicați – părinți, elevi, profesori – varianta lor cea mai bună, ajutându-i să-și folosească propriile resurse interne și externe.

Un exemplu ușor de aplicat pentru copii în parteneriat cu părinții, este modelul de coaching G.R.O.W. model aplicat deja cu succes în diferite țări din Europa. Modelul are acronimul GROW (în

limba engleză – a crește) pornind de la

cuvintele:

G – goal (obiectiv)

R – reality (realitate)

O – options (opțiuni)

W – way forward (plan de acțiune)

Ca modalitate de aplicare,

cadrul didactic, după ce a observat

elevul/preșcolarul și a identificat un

potențial talent care se dorește a fi exploatat, alături de părinți se realizează planul de coaching GROW.

I etapă: G -se stabilește GOAL – obiectivul de dezvoltare al copilului

a II-a etapă: R-reality (realitatea)- se identifică bagajul cognitiv pe care copilul îl are deja dezvoltat; ce CASK (Circumstances/ circumstanțe, Attitudes/ atitudini, Skills/ abilități, Knowledge/ cunoștințe) are dezvoltate elevul în prezent; cât este de dezvoltat talentul pe care îl are.

a III-a etapă: O – options (optiuni). Intrucat sunt stabilite obiectivul și se cunoaste situatia prezentă, se poate proiecta un glosar de elemente din viitor; care sunt persoanele care pot ajuta?; care sunt resursele de informatie; ce programe se pot urma; Aceasta etapă se bazează foarte mult pe cercetare, oferind o paleta variată de posible optiuni de urmat de catre elev/ preșcolar , pentru atingerea obiectivului de învățare setat.

a IV-a etapă: W – way forward (plan de actiune). Avand optiunile stabilite la pasul anterior, in aceasta etapa se stabileste concret un plan de actiune , plan care va raspunde la clasicele intrebari ce / cine / cand / cum / cu cine vei face?

Acest model se poate folosi atat pentru copiii care au un anumit talent care se poate exploata, darși ca modalitate de activitate de educatie remedială sau pur si simplu, plan de invatare, plan de devoltare socială sau emotională.

Bibliografie:

- DeMeulenaere E. J. ș.a., 2013, Reflection from the Field. How Coaching Made Us Better Teachers, Information Age Publishing Inc.;
- van Nieuwerburgh Ch. (ed.). Coaching in educaion: Geing beter results for students, educators and parents. London: Karnac, 2012
- <http://coachingforchange.ro/6-februarie-schimbarea-in-educatie-incepe-prin-coaching/>
- <https://iteach.ro/experiencedidactice/eficientizarea-demersului-educativ-prin-coaching>

Folosirea instrumentelor bazate pe inteligență artificială în învățământul preșcolar: Implicații pentru predarea diferențiată

Grădinița cu PP “Elena Farago” Craiova

prof. Ecaterina Gabriela Bălșeanu

Rezumat

Digitalizarea educației preuniversitare este un fenomen inevitabil, accelerat de dezvoltările recente din domeniul inteligenței artificiale (IA). În învățământul preșcolar, integrarea acestor instrumente ridică întrebări importante legate de compatibilitate cu specificul vârstei timpurii, dar deschide totodată noi oportunități pentru predarea diferențiată. Acest referat analizează fundamentele teoretice ale IA în educație, aplicabilitatea acestora în grădiniță și modul în care poate sprijini individualizarea procesului instructiv-educativ. Sunt prezentate exemple concrete, beneficii, limite și recomandări privind utilizarea responsabilă și etică a IA în mediul preșcolar.

1. Introducere: educația timpurie în era inteligenței artificiale

În ultimul deceniu, tehnologiile digitale au cunoscut o evoluție rapidă, iar inteligența artificială a început să fie integrată în multiple sectoare, inclusiv în educație. Deși învățământul preșcolar rămâne un domeniu profund uman și relațional, deschiderea către inovație și tehnologii emergente este esențială pentru modernizarea procesului educațional și pentru adaptarea acestuia la nevoile copiilor din generația digitală.

În acest context, predarea diferențiată, ca principiu fundamental în educația timpurie, poate beneficia de suportul instrumentelor inteligente, prin personalizarea învățării, sprijinirea incluziunii și eficientizarea procesului de evaluare.

2. Fundamente teoretice: IA în educație și predarea diferențiată

2.1. Ce este inteligența artificială (IA)?

Inteligența artificială este definită ca ansamblul de tehnologii capabile să simuleze procese cognitive umane: recunoașterea de tipare, luarea deciziilor, învățarea adaptivă, generarea de conținut. În educație, IA se manifestă prin:

Sisteme adaptive de învățare;

Aplicații de monitorizare și feedback în timp real;

Generatoare automate de conținut educațional;

Interfețe conversaționale (chatboturi educaționale).

2.2. Predarea diferențiată – componentă esențială în grădiniță

Conform literaturii de specialitate (Tomlinson, 2017), predarea diferențiată presupune:

Adaptarea conținuturilor în funcție de nivelul și stilul de învățare;

Variația strategiilor didactice și a modului de organizare a grupei;

Evaluarea continuă și utilizarea datelor pentru ajustarea activităților.

Această abordare este deosebit de relevantă în grădiniță, unde heterogenitatea grupelor (vârstă, dezvoltare, interese, nevoi educaționale speciale) este norma, nu excepția.

3. Instrumente de inteligență artificială aplicabile în învățământul preșcolar

3.1. Aplicații de învățare adaptivă

Exemple:

Khan Academy Kids – adaptează activitățile de matematică și alfabetizare la ritmul copilului.

Lingokids – propune jocuri și exerciții de învățare a limbii engleze, personalizate.

Sago Mini School – activități exploratorii și creative, ghidate de IA.

3.2. Sisteme de monitorizare și feedback pentru educatoare

Seesaw – permite documentarea progresului copiilor prin imagini, înregistrări audio, video și notițe.

ClassDojo – oferă funcționalități de feedback comportamental și colaborare cu familia.

Kinderpedia – platformă românească de management educațional, ce integrează analiza datelor.

3.3. Chatboturi educaționale și interacțiune orală

Exemple de aplicații pilot care stimulează conversația copilului cu un personaj virtual, pentru dezvoltarea limbajului expresiv, exersarea vocabularului și învățarea socio-emoțională.

4. Avantajele IA pentru predarea diferențiată

4.1. Personalizarea învățării

IA permite adaptarea automată a conținutului și nivelului de dificultate, în funcție de răspunsurile și preferințele copilului. Aceasta reduce decalajele între copii și susține incluziunea.

4.2. Observarea obiectivă a progresului

Aplicațiile pot furniza date cantitative și calitative despre evoluția fiecărui copil, sprijinind planificarea individualizată și intervențiile timpurii.

4.3. Oportunități pentru copiii cu CES

Copiii cu nevoi educaționale speciale pot beneficia de activități digitale structurate, repetitive și previzibile, adaptate stilului lor de învățare.

4.4. Stimularea motivației și creativității

Instrumentele vizuale și interactive dezvoltă interesul, gândirea divergentă și autonomia copilului în învățare.

5. Provocări și limite ale utilizării IA în grădiniță

5.1. Probleme etice și de protecție a datelor

Este necesară respectarea regulamentelor privind protecția datelor cu caracter personal (GDPR), mai ales în cazul minorilor.

5.2. Riscul de supradigitalizare

Ecranele nu pot înlocui contactul uman, jocul fizic, experiențele senzoriale. Utilizarea IA trebuie strict dozată și gândită pedagogic.

5.3. Inechități de acces

Există discrepanțe între grădinițele urbane și rurale în ceea ce privește accesul la infrastructură digitală și formarea personalului.

5.4. Nevoia de formare continuă

Cadrele didactice trebuie să înțeleagă funcționalitatea, beneficiile și limitele IA pentru a o folosi eficient și etic.

6. Rolul educatoarei: facilitator, observator și curator al experienței digitale

IA nu substituie rolul educatoarei. Dimpotrivă, crește nevoia de profesioniști reflexivi, capabili să integreze tehnologia într-o viziune pedagogică centrată pe copil.

Roluri cheie:

Curator de conținut: alegerea aplicațiilor potrivite vârstei și contextului;

Mediator: asigurarea unei relații sănătoase copil–tehnologie;

Observator și evaluator: corelarea datelor furnizate de IA cu observațiile directe;

Formator al părinților: ghidarea familiilor în utilizarea responsabilă a tehnologiei acasă.

7. Concluzii și direcții de acțiune

Integrarea inteligenței artificiale în învățământul preșcolar poate transforma predarea diferențiată dintr-un deziderat teoretic într-o realitate sustenabilă, practică și eficientă. Potențialul IA de a furniza date în timp real despre nivelul de dezvoltare al fiecărui copil, de a adapta sarcinile de lucru în mod automatizat și de a susține învățarea în ritm propriu deschide noi perspective asupra individualizării procesului instructiv-educativ. Însă, pentru ca această transformare să fie reală și sustenabilă, este necesară o abordare sistemică, pe mai multe niveluri.

Dezvoltarea unei culturi pedagogice digitale în rândul cadrelor didactice

Primul pas esențial este cultivarea unei culturi pedagogice digitale, bazată nu doar pe cunoașterea tehnologică, ci și pe înțelegerea profundă a implicațiilor pedagogice și etice ale utilizării IA. Cadrele didactice din învățământul preșcolar trebuie sprijinite în formarea unei mentalități deschise, reflexive și critice, care să le permită să aleagă în mod informat și asumat instrumentele digitale potrivite. Acest proces presupune atât formări continue specializate, cât și schimburi de bune practici între educatori, precum și crearea de comunități de învățare profesională în jurul temei digitalizării în educația timpurie.

Investiții în infrastructură și formare

Fără o infrastructură tehnologică adecvată și acces egal la resurse digitale, orice inițiativă de integrare a IA în grădiniță riscă să devină inechitabilă. Este nevoie de dotarea unităților preșcolare cu echipamente moderne (tablete, videoproiectoare interactive, conexiune stabilă la internet), precum și de platforme educaționale sigure și accesibile, adaptate nivelului preșcolar. Investițiile trebuie să vizeze și formarea continuă a personalului, nu doar din punct de vedere tehnologic, ci și pedagogic, astfel încât educatoarele să poată integra eficient IA în demersul didactic, fără a abdica de la principiile dezvoltării copilului mic.

Reglementări clare privind utilizarea etică și echitabilă a IA

O provocare majoră este lipsa unui cadru normativ clar privind utilizarea IA în educația timpurie, mai ales în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, confidențialitatea și echitatea accesului. Este esențial ca politicile educaționale să includă directive etice explicite despre cum pot fi colectate, stocate și utilizate datele despre copii, cine are acces la ele și în ce scopuri. De asemenea, este necesară o reflecție asupra riscurilor de segregare digitală, care pot apărea dacă IA este utilizată în moduri care accentuează diferențele sociale, culturale sau de dezvoltare dintre copii.

Păstrarea echilibrului între om și tehnologie

Poate cea mai importantă condiție pentru o integrare benefică a IA în învățământul preșcolar este menținerea echilibrului dintre dimensiunea digitală și dimensiunea umană a educației. Copilul de vârstă preșcolară are nevoie în primul rând de interacțiune afectivă, mișcare, joacă liberă, exprimare emoțională și contact direct cu mediul înconjurător. Niciun algoritm, oricât de sofisticat, nu poate înlocui empatia educatoarei, siguranța emoțională oferită de adultul de referință sau bogăția experiențelor multisenzoriale trăite în mod direct. Tehnologia trebuie folosită ca instrument complementar, nu ca substitut al învățării autentice. Este necesară o reglare atentă a timpului de expunere la dispozitive digitale și o selecție riguroasă a conținuturilor, pentru a proteja dezvoltarea neuropsihică sănătoasă a copilului.

Inteligența artificială devine, astfel, un instrument pedagogic cu potențial transformator, dar numai în măsura în care este folosită în mod conștient, critic, echilibrat și ancorat în realitățile dezvoltării copilului. În mâinile unei educatoare formate, deschise și capabile de reflecție, IA poate contribui la o educație mai personalizată, mai incluzivă și mai eficientă – fără a pierde Top of Form

Bottom of Form

Bibliografie

Tomlinson, C. A. (2017). *The Differentiated Classroom: Responding to the Needs of All Learners*. ASCD.

European Commission (2018). *Key Competences for Lifelong Learning – Council Recommendation*.

McCoy, D. C., Yoshikawa, H., Ziol-Guest, K. (2020). *Artificial Intelligence in Early Childhood Development*. OECD Working Paper.

Selwyn, N. (2019). *Should Robots Replace Teachers? AI and the Future of Education*. Polity Press.

UNICEF (2021). *Policy Guidance on AI for Children*.

Darling-Hammond, L. et al. (2019). *Implications of Artificial Intelligence for K-12 Education*. Stanford.

CLASIC SAU MODERN ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC (STUDIU DE SPECIALITATE)

Prof. FILIPIUC CAMELIA ELENA

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ SUCEAVA

Transformarea digitală a României, în consonanță cu cea europeană, este accelerată de progresul rapid al noilor tehnologii, cum ar fi inteligența artificială, robotica, tehnologiile de tip cloud computing și blockchain. De aceea, este extrem de important ca fiecare om să investească în competențele sale digitale pe tot parcursul vieții.

Țintele Strategiei SMART-Edu derivă din prioritățile sistemului de educație și formare din România mai sus menționate:

- Alfabetizarea digitală a 90% din populația României;
- Infrastructură și resurse tehnologice adaptate pentru toate unitățile de învățământ din România;
- Inserție de succes pe piața muncii pentru 82% din populația de vârstă 20-34 de ani formată pentru meserii emergente.

Pentru a genera o școală modernă, accesibilă, bazată pe resurse și tehnologii digitale-”SMART-Edu” trebuie să pornim de la următoarele priorități:

1. **Accesibilitate** - asigurarea infrastructurii digitale și a tehnologiilor emergente pentru acces la o educație incluzivă și de calitate;
2. **Conectivitate** – dezvoltarea competențelor digitale pentru tranziția digitală către o societate competitivă, centrată pe dezvoltare durabilă, echitate socială și reziliență; alfabetizarea digitală și combaterea dezinformării; utilizarea resurselor educaționale deschise;
3. **Comunitate** – consultarea și implicarea stakeholderilor;
4. **Ecosistem educațional digital** – crearea unui mediu educațional digital de înaltă performanță respectând etica digitală, protecția datelor personale, securitatea cibernetică, analiza datelor ș.a.;
5. **Inovare** – utilizarea tuturor resurselor și a tehnologiilor digitale /emergente, stimularea creativității și a spiritului antreprenorial;
6. **Sustenabilitate** – asigurarea predictibilității pe termen mediu și lung, prin cooperare inter-sectorială, pentru educație de calitate și o economie verde și digitală.

În România, competența digitală este inclusă în curriculum în general ca disciplină separată, obligatorie pentru învățământul secundar (gimnazial și liceal și profesional), respectiv opțională (pentru învățământul primar).

Deși poate nu la dimensiunea dorită, în învățământul preuniversitar din România competența digitală este dezvoltată și ca temă transcurriculară, un exemplu fiind învățământul profesional și tehnic în cadrul căruia în standardele de pregătire profesională pentru toate calificările profesionale de nivel 3, 4 și 5 (școlarizate prin învățământul profesional, inclusiv dual, prin învățământul liceal și prin învățământul postliceal) această competență cheie este integrată în unitățile de rezultate ale învățării tehnice generale sau specializate

În decursul ultimelor decenii, progresul tehnologie a schimbat radical modul în care se desfășoară procesul de învățământ, de la predare și până la evaluare. Digitalizarea educației prin integrarea tehnologiilor informatice și comunicative aduce atât profesorilor cât și elevilor resurse noi și eficiente pentru o educație mai accesibilă și eficientă.

1. *Digitalizarea predării*

Introducerea tehnologiilor în procesul educațional aduce avantaje semnificative. Profesorii pot folosi diverse platforme online și aplicații educaționale pentru a crea lecții interactive care să captiveze atenția elevilor și să încurajeze participarea activă în clasă. Utilizarea instrumentelor digitale precum tabletele sau laptopurile facilitează diversificarea metodelor de predare și promovează colaborarea și dezvoltarea abilităților critice ale elevilor. De asemenea, profesorii pot adapta ritmul de lecții la necesitatea principalului elev, oferind oportunități pentru învățarea pe diverse platforme educaționale.

2. *Digitalizarea învățării*

Elevii se bucură de beneficiile accesului la o varietate de resurse educaționale online precum cursuri online interactive sau tutoriale video care îmbunătățesc procesul de învățare independentă și adâncită. Prin tehnologiile digitale existente în prezent este posibil să se realizeze învățarea colaborativă prin intermediul conexelor stabilite între elevii aflați la distanță și cadrele didactice de pe întreg globul terestru. Experiențele din mediile digitale dezvoltă abilități esențiale pentru viitor precum capacitate de gândire critic și aptitudinea de a lucra eficient în echipă. Educația digitalizată promovează incluziunea în sistemul educațional a elevilor proveniți din medii socio-economice defavorizate.

3. *Digitalizarea evaluării*

Evaluarea digitală este un alt pas important în modernizarea educației. Instrumentele online permis evaluarea continuă și personalizată, adaptând testele și sarcinile în funcție de progresul fiecărui elev. Platformele de învățare permit profesorilor să urmărească evoluția elevilor în timp real, oferind feedback imediat și detaliat. De asemenea, testele online pot include elemente interactive, simulări și întrebări cu răspunsuri multiple, ceea ce contribuie la o evaluare mai complexă și mai precisă a cunoștințelor.

Există multe instrumente digitale care pot fi folosite într-o clasă. Câteva exemple includ:

- Display-uri interactive
- Laborator digital pentru limbi străine
- Rețelele sociale,
- Aplicațiile mobile,
- Resursele online

- Laptopuri
- Sisteme de sunet
- Multifuncționale
- Camere videoconferință
- Routere Wi-Fi
- Scanner documente portabile
- Softwar educațional
- Software-ul de realitate virtuală
- Alte echipamente IT

Deși fiecare instrument are propriile sale puncte tari și puncte slabe, există câteva sfaturi generale care pot fi urmate atunci când utilizați oricare dintre aceste instrumente:

1-Familiarizați-vă cu aplicația sau instrumentul înainte de a o folosi în clasă. Multe aplicații au manuale de utilizare care pot fi găsite în App Store sau Google Play Store. Citind aceste manuale înainte de a utiliza o aplicație în clasă, vă veți asigura că înțelegeți cum funcționează instrumentul și ce caracteristici sunt disponibile.

2-Utilizați aplicații diferite pentru sarcini diferite. De exemplu, unul poate fi folosit pentru temele pentru acasă, în timp ce altul poate fi folosit pentru timpul de convorbire al profesorului. Asigurați-vă că utilizați aplicații diferite pentru sarcini diferite, astfel încât toată lumea să aibă o experiență bună (și să învețe ceva pe parcurs).

3-Așteptați-vă la schimbări în timpul sesiunilor de clasă! Cea mai bună modalitate de a vă pregăti pentru schimbări este să aveți un plan din timp – stocarea materialelor, cum ar fi carduri sau notițe, în așteptarea când ar putea începe cursul – astfel încât să le puteți consulta rapid atunci când este necesar.

4-Căutați ajutor profesional dacă este necesar! Dacă vă confrunțați cu o aplicație sau cu o sarcină, căutarea ajutorului de la un profesionist nu vă poate ajuta doar să vă ușureze, ci și să vă învețe mai multe despre cum să faceți sarcina în cauză (sau chiar alte instrumente digitale folosite în sala de clasă.

Educația digitală prezintă o serie de avantaje pentru care se recomandă realizarea ei în școli. Ca avantaje putem aminti:

- Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;

- Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- Metode pedagogice diverse.

Lecțiile interactive îi determină pe educați să își dorească să participe activ la ore.

Astfel vom reuși să construim împreună (profesori și elevi)

- Un sistem de educație flexibil, digitalizat, adaptabil, de calitate, capabil să răspundă provocărilor și să genereze schimbarea;
- Cetățeni activi, bine integrați pe piața muncii din perspectiva utilizării tehnologiilor digitale;
- Creștere economică sustenabilă, bazată pe meserii ale viitorului;
- Valorificarea oportunităților de dezvoltare digitală în domeniul educației și formării profesionale pentru o societate digitală și o economie verde;
- Consolidarea rezilienței și predictibilitatea funcțională a sistemului de educație în era digitală.

Pentru a ține pasul cu o astfel de generație de copii și adolescenți, cadrele didactice trebuie să fie deschise la schimbare. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea dau seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

În concluzie, digitalizarea educației este o necesitate a zilelor noastre pentru a asigura un învățământ de succes.

Bibliografie:

1. Comunicarea Comisiei Europene COM (2018) 22 final privind Planul de acțiune pentru educația digitală;
2. Comunicarea Comisiei Europene COM (2016) 381 privind O nouă agendă pentru Europa;
3. OCDE (2016): Inovarea educației și educația pentru inovare. Puterea tehnologiilor și a competențelor digitale;
4. Comunicarea Comisiei Europene COM (2015) 192 final privind O nouă strategie privind piața unică digitală;
5. Comunicarea Comisiei Europene COM (2017) privind Principiul înregistrării unice digitale la nivelul Uniunii Europene;
6. Comunicarea Comisiei Europene COM (2017) privind Cadrul competențelor digitale pentru educație.
7. <https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan>;
8. https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR-2023-11/SR-2023-11_RO.pdf;
9. <https://didacto.ro/educatia-digitala-avantaje-si-dezavantaje/>

EDUCAȚIA DIGITALĂ O NECESITATE

Prof. Înv . primar Gemălescu Daniela Florina

Școala Gimnazială Regina Mari , București

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile abordează tehnologia. Apariția unor dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii "digitali", cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea

semnificativă a felului în care se înțelege și se practică actul de învățare, la școală. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, multe cadre didactice folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. În perioada stării de urgență, de suspendare a cursurilor „educația digitală” a devenit realmente principala formă de menținere a legăturii cu elevul. Reconfigurarea procesului de predare-învățare-evaluare a depins foarte mult măiestria profesorului, de competențele sale digitale. S-a trecut de la clasa tradițională la clasa virtuală. Cadrul didactic s-a străduit să depășească bariera distanțării sociale prin sensibilizarea media, folosind diverse platforme și aplicații:

Zoom, Meet Classroom, Edus, Adservio, WhatsApp, Messenger etc. Astfel, s-a realizat legătura profesor-elev, pentru a consolida și aprofunda noțiunile teoretice, pentru a parcurge materia, pentru pregătirea elevilor în vederea susținerii examenelor și pentru

a-i conștientiza pe învățăcei că indiferent sub ce formă se desfășoară actul educațional, școala este esențială ca ei să-și urmeze visul de a deveni cineva. Proiectarea didactică a

fost regândită și reorganizată, astfel încât fiecare elev să aibă acces la resursele educaționale deschise.

Activitățile de învățare au fost organizate sub formă de: lecții online, fișe de lucru, teme pentru acasă,

chestionare, jocuri didactice, resurse audio sau video etc. puse la dispoziție în format digital sau pe un suport fizic. Utilizând o anumită platformă elevii au avut acces rapid la resursele puse la dispoziție de profesori, iar aceștia din urmă au avut la dispoziție mecanisme online de feedback individual sau de grup

cu privire la activitatea, performanțele și lucrările elevilor. În plus, utilizatorii au putut crea diverse opțiuni

personalizate, pentru a derula proiecte școlare sau extrașcolare, în interiorul platformei, fără niciun cost suplimentar. Testele și bibliotecă online, o colecție în continuă creștere de materiale educaționale pentru profesori și elevi, sunt, de asemenea, extrem de utilizate.

Educația online , trebuie să recunoaștem , este insuficientă , lipsa de interacțiune directă cu

Educația online , trebuie să recunoaștem , este insuficientă , lipsa de interacțiune directă cu

elevul nepermițând intervenția directă, evaluarea permanentă, corectarea la timp a greșelilor. De asemenea însușirea multor noțiuni presupune prezența față în față profesor elev.

Un alt lipsus al învățământului online îl reprezintă posibilitatea verificării prezenței efective la ore, lăsându-se multă libertate elevilor, având în vedere compromisul acestei forme de învățământ. Lipsa de pregătire a cadrelor didactice în ceea ce privește tehnologia și neretribuirea acestora suficientă pentru această nouă abilitate, diferită de cea de bază, a dus la o stare de nemulțumire și frustrare care i-a pus amprenta în eficiența actului didactic. Anumite materii au la bază prezența fizică (educația fizică, materiile tehnologice) predarea online reprezentând un simplu compromis.

Tehnologia reprezintă modern și este plăcută noii generații, această ajutând în mod evident procesul de predare învățare. Învățământul online se impune în stare de urgență și ne-a ajutat să depășim această perioadă. Nu poate constitui un mod de predare exclusiv, dar o combinare a învățământului față în față și a celui online este benefică și ajută în momente critice.

Tehnologia este importantă și nu trebuie să lipsească, fiind prezentă în toate domeniile de activitate. Soluții sunt, iar instrumentele digitale, odată ce le stăpânești, nu fac decât să îți eficientizeze lucrul și să ajungi mai ușor la copii. Elevii de azi vor ajunge pe piața muncii, unde indiferent dacă ești agricultor sau medic, vei folosi tehnologia.

Învățare prin joc și tehnologie - Bune practici în grădiniță

Prof. Înv. Preșc. Grigore Gabriela Valerica

Școala Gimnazială Grebănu, Buzău

1. Integrarea jocurilor educaționale digitale interactive

Descriere:

Copiii preșcolari învață foarte bine prin joacă. Jocurile digitale educaționale interactive pot stimula dezvoltarea cognitivă, limbajul, motricitatea fină și gândirea logică.

Exemplu concret:

Aplicații precum Endless Alphabet, ABCmouse, sau PBS Kids Games care conțin jocuri de potrivire, puzzle-uri, jocuri de recunoaștere a literelor și sunetelor.

O sesiune poate dura între 10-15 minute, iar educatorul ghidează copilul în utilizarea aplicației.

Beneficii:

Feedback instant oferit copilului, care îl ajută să învețe din greșeli.

Dezvoltarea abilităților cognitive și de recunoaștere vizuală.

Creșterea motivației prin recompense digitale și niveluri progresive.

Recomandări practice:

Selectați aplicații certificate, fără reclame sau conținut nepotrivit.

Utilizați tablete cu ecran tactil, adaptate dimensiunii mâinilor copiilor.

Limitați timpul pe ecran pentru a evita suprasolicitarea.

2. Povești digitale și audiobook-uri pentru dezvoltarea limbajului

Descriere:

Audiobook-urile și poveștile animate dezvoltă vocabularul, înțelegerea narativă și capacitatea de concentrare.

Exemplu concret:

Utilizarea platformelor precum Storyline Online (povești citite de actori), Vooks (povești animate cu text și sunet), sau aplicații de povești audio cu imagini.

După audiție, educatorul poate pune întrebări simple pentru a verifica înțelegerea.

Beneficii:

Expunere la limbaj corect, expresiv și bogat.

Dezvoltarea atenției și capacității de ascultare.

Îmbogățirea imaginației și a empatiei.

Recomandări practice:

Programează sesiuni scurte de audiție (5-10 minute).

Încurajează copiii să reia povestea, să o deseneze sau să o povestească cu propriile cuvinte.

Asigură un spațiu liniștit și confortabil pentru audiție.

3. Table interactive și activități colaborative digitale**Descriere:**

Tablele interactive permit mai multor copii să interacționeze simultan cu conținut digital educativ, stimulând cooperarea și comunicarea.

Exemplu concret:

Activitate: colorare digitală a unor imagini tematice pe tablă, puzzle-uri în echipă, jocuri de identificare a formelor sau culorilor.

Educatorul coordonează activitatea și facilitează discuția între copii.

Beneficii:

Dezvoltarea abilităților sociale și de lucru în echipă.

Creșterea interesului pentru învățare prin interacțiune directă.

Îmbunătățirea coordonării ochi-mână.

Recomandări practice:

Limitați numărul de copii implicați simultan pentru a evita aglomerația.

Alternați activitățile digitale cu jocuri fizice pentru echilibru.

Educați copiii în privința utilizării corecte a tablei.

4. Crearea unui mediu digital sigur și controlat

Descriere:

Este vital să protejăm copiii de conținut neadecvat și să le oferim un mediu digital controlat și prietenos.

Exemplu concret:

Configurarea tabletelor cu aplicații aprobate, folosirea modului „Kids Mode” sau aplicații care blochează accesul la alte funcții.

Setarea limitelor de timp și pauze regulate.

Monitorizarea activităților de către educator.

Beneficii:

Protecție împotriva conținutului nepotrivit.

Reducerea riscului de suprasolicitare digitală.

Crearea unui mediu de învățare sigur și predictibil.

Recomandări practice:

Actualizați regulat software-ul și aplicațiile.

Instruiți educatoarele și părinții privind securitatea digitală.

Stabiliți reguli clare și le comunicați copiilor pe înțelesul lor.

5. Implicarea părinților în utilizarea tehnologiei educaționale

Descriere:

Colaborarea cu părinții pentru a continua procesul educațional și acasă.

Exemplu concret:

Trimiterea prin aplicații sau email a unor recomandări de aplicații educaționale potrivite pentru acasă.

Organizarea unor sesiuni informative despre beneficiile și riscurile tehnologiei.

Invitarea părinților să participe la unele activități digitale din grădiniță.

Beneficii:

Continuitatea învățării și susținerea dezvoltării copilului.

Creșterea încrederii părinților în procesul educațional digital.

Posibilitatea de a personaliza activitățile conform nevoilor copilului.

Recomandări practice:

Oferiți resurse ușor accesibile și practice.

Comunicați regulat și transparent cu părinții.

Promovați echilibrul între activitățile digitale și cele tradiționale.

6. Activități hibride: combinarea jocului fizic cu cel digital

Descriere:

Copiii beneficiază de un echilibru între experiențele digitale și cele senzoriale, motorii și sociale.

Exemplu concret:

După o sesiune pe tabletă cu o aplicație de sortare forme, copiii continuă activitatea cu jucării reale pentru a potrivi formele tactile.

Jocuri fizice care au ca suport o componentă digitală (ex. jocuri de mișcare controlate prin senzor).

Beneficii:

Stimularea tuturor simțurilor și domeniilor de dezvoltare.

Prevenirea sedentarismului și dezvoltarea motricității.

Îmbunătățirea transferului cunoștințelor digitale în lumea reală.

Recomandări practice:

Planificați activitățile astfel încât să alterneze periodic digitalul cu fizicul.

Asigurați materiale diverse (jucării, instrumente muzicale, obiecte tactile).

Observați reacțiile copiilor și adaptați ritmul în funcție de nevoi.

7. Formarea continuă a educatoarelor în competențe digitale

Descriere:

Educatoarele trebuie să fie competente în folosirea tehnologiei pentru a o integra eficient în activități.

Exemplu concret:

Participarea la workshop-uri, cursuri online sau seminarii privind pedagogia digitală.

Schimb de bune practici între cadre didactice.

Suport tehnic din partea specialiștilor IT educaționali.

Beneficii:

Creșterea calității actului educațional.

Adaptarea continuă la noile tehnologii și metode.

Mai multă încredere și competență în fața copiilor și părinților.

Recomandări practice:

Instituții educaționale să includă formarea digitală în planul anual.

Acces facil la resurse educaționale digitale.

Crearea unei comunități de practică în cadrul grădiniței.

Aspecte specifice utilizării strategiilor didactice interactive la modulele din aria curriculară "Tehnologii"- Profil Servicii

Prof. Iosub Georgescu Alina Sanda

Colegiul Economic "Octav Onicescu"- Botoșani

Strategiile didactice interactive permit optimizarea conținuturilor informaționale în sensul accesibilizării pentru elevi. Constituie cadrul de manifestare a creativității celor doi principali actori-profesorul și elevul-raportată la cerințele educaționale specifice. Totodată, realizează o schimbare de paradigmă de la tradițional la modern și pune în centrul preocupărilor didactice elevul ca individ raportat la colectiv.

Pentru profilul Servicii și nu numai, strategiile didactice interactive vizează declanșarea mecanismelor psihologice ale învățării specifice particularităților elevilor și contextului învățării. Asimilarea activă și creatoare a informațiilor este dezideratul de la care se pornește în fundamentarea strategiilor.

Opțiunea pentru o anumită strategie ia în considerare mai multe aspecte de ordin psiho-profesional din partea profesorului și de ordin psiho-motivațional din partea elevilor. Motivația alegerii unei anumite strategii trebuie să cuprindă pe cât posibil majoritatea elementelor tehnologiei didactice.

Tipul și particularitățile conținutului de studiat

Un conținut mai rigid și foarte exact va necesita o strategie mai puțin creativă, care să pună accentul pe memorarea cu ajutorul celorlalți a informațiilor. Un conținut care poate fi abordat din mai multe perspective sau o problemă care trebuie soluționată cât mai creativ se pretează a fi livrat elevilor prin strategii care stimulează creativitatea. Pe de altă parte, anumite strategii pot fi aplicate numai pe câteva tipuri de conținuturi în timp ce altele pot fi aplicate unei game largi de conținuturi și discipline.

Obiectivele determinate respectiv țintele care vor fi posibil de atins prin aplicarea unei anumite strategii

Mijloacele avute la îndemână sau cele necesare

În acest caz, abordarea este din dublă perspectivă: fie adaptăm strategiile la mijloacele disponibile fie adaptăm mijloacele la cerințele strategiei.

Timpul avut la dispoziție

Fiecare strategie are nevoie de o anumită secvență de timp pentru momentele sale, secvență ce poate fi strictă sau poate varia ca întindere. Din acest punct de vedere, unele strategii suportă o anumită flexibilizare.

Particularitățile colectivului

Anumite strategii necesită procese cognitive superioare, altele pot fi aplicate la orice vârstă. În clasele identificate de profesor ca fiind mai creative, acesta poate folosi aproape exclusiv strategii de stimulare a creativității în aceeași măsură în care le poate folosi și în colective mai puțin creative tocmai pentru a le stimula creativitatea.

Profesionalismul cadrului didactic

Acesta influențează decisiv calitatea și optimizarea actului educațional. Totodată influențează implicarea elevilor și încrederea acestora în ce privește angajamentul vizavi de experiențele de învățare propuse de cadrul didactic. Prin ceea ce meseria, tehnologia didactică și contextul educațional îi pun la dispoziție, profesorul este creatorul unui sistem de muncă eficient, atrăgător și captivant atât pentru el cât și pentru elevi. O bună stăpânire a tehnologiei didactice precum și o cunoaștere amănunțită a sistemului de învățământ atât din punctul de vedere organizațional cât și din cel al rigorilor specifice, îi oferă încredere și eficiență în munca sa. Cunoscând foarte bine strategiile didactice și modalitățile de operaționalizare a acestora, profesorul va putea opta pentru cea mai optimă dintre ele.

Motivația elevilor pentru actul educațional

Elevii se simt motivați atunci când sunt implicați în activități colective, sunt notați corespunzător efortului și interesului depus, când sunt apreciați chiar și verbal pentru munca depusă, când au starea de spirit necesară. Competitivitatea îi motivează pe unii în timp ce achiziția de noi cunoștințe și abilități îi motivează pe alții. Chiar și încurajarea profesorului și ajutorul oferit pe parcursul activității constituie un factor motivator pentru implicare. Înțelegerea lecțiilor predate de către profesor constituie de asemenea un factor motivator. Implicațiile acestor aspecte asupra strategiilor didactice sunt: profesorul va opta pentru acele strategii care necesită lucru în echipă și va promova competiția dintre acestea; se va strădui să ofere sprijin pe toate momentele activităților. Chiar dacă strategiile interactive elimină parțial intervențiile profesorului, prezența sa oferă încredere și curaj. Pe de altă parte, calitățile profesorului ca om, permanenta preocupare a acestuia pentru perfecționarea profesională, empatia, inteligența, spiritul ludic pe alocuri, responsabilizarea față de buna desfășurare a actului educațional sunt câteva dintre aspectele ce influențează gradul de implicare al elevilor în strategiile de lucru propuse.

Strategiile didactice interactive valorifică profilul elevului activ. Acesta este cel care participă la ore, este atent, se implică și își dă interesul în oferirea informațiilor adecvate și corecte. Este conștient de impactul pe care ideile sale îl poate avea asupra găsirii soluțiilor și deci le verbalizează fără rețineri. Este totodată sigur pe ceea ce afirmă, bine pregătit și documentat. Manifestă disponibilitate spre dialog, depune eforturi de gândire, de cercetare și analiză. El este coparticipant, alături de profesor, la propria formare și se

responsabilizează în etapele momentului educațional. Luând toate acestea în considerare, profesorul va propune doar acele strategii care fructifică disponibilitatea elevilor spre implicare, conștient fiind că aceasta contribuie la eficientizarea actului educațional în ansamblu.

Cerințele de aplicare a acestor strategii vizează:

Stabilirea unor reguli de lucru clare, ce vor fi acceptate, interiorizate și respectate de toți elevii.

Disponibilitatea elevilor pentru implicare.

O atentă monitorizare, chiar și pasivă, din partea profesorului.

O alocare judicioasă a timpilor aferenți etapelor strategiilor.

Urmărirea strictă a etapelor, acolo unde strategia necesită așa ceva.

Numărul elevilor necesari pentru formarea echipelor să fie adecvat.

Conținutul pe care este aplicată o strategie interactivă să permită analiza și dezvoltarea creativă, din mai multe perspective.

Exploatarea optimă a tuturor disponibilităților elevilor.

Strategiile care necesită activitate pe roluri pot să nu își dovedească atractivitatea în cazul tuturor elevilor sau în toate momentele. Unii elevi pot să nu fie familiarizați cu rolurile propuse, pot să nu aibă dispoziția necesară sau pot să fie puși în roluri în care nu se simt confortabil. Pentru a evita pe cât posibil astfel de situații, profesorul trebuie să propună strategii mixte, care îmbină atât lucrul individual cât și cel pe echipe ori să sondeze în permanență disponibilitatea spre implicare a elevilor.

Avantajele strategiilor trebuie să fie mereu mai numeroase decât dezavantajele sau acolo unde nu este posibil, dezavantajele să fie valorificate printr-o oarecare flexibilizare. De exemplu, în cazul strategiilor care necesită mult timp, activitatea poate fi prelungită pe parcursul a două ore.

Elevilor le plac astfel de strategii, consideră orele mai atractive, obțin rezultate mai bune, performanțe superioare, înțelegere mai aprofundată, dezvoltă abilități și aptitudini diverse și de durată. Totodată, propunerea parcurgerii conținuturilor cu ajutorul acestor strategii interactive de grup permite dezvoltarea unor competențe sociale sporite, a unor relații interpersonale mai bune.

În concluzie, așa cum se poate deduce din constatările de mai sus, strategiile didactice interactive propun experiențe atractive de învățare, oferind variate modalități de valorificare a contextului educațional cu tot ce presupune el.

Bibliografie

Bocoș, M-D. (2013), Instruirea interactivă-Repere axiologice și metodologice, Editura Polirom, Iași.

Cerghit, I. (1983), Perfecționarea lecției în școala modernă, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Cerghit, I. (2006), Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași.

Cerghit, I (2008), Sisteme de instruire alternative si complementare. Structuri, stiluri și strategii Ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași.

Cristea, G. (2007), Managementul lecției, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București.

Cucoș, C (coord.) (2005), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice-Curs elaborat în tehnologia învățământului deschis la distanță, Editura Polirom, Iași.

Cucoș, C. (coord.) (2008), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice. Editura Polirom, Iași.

Dulamă, M.E. (2008), Metodologii didactice activizante. Teorie și practică. Editura Clusium, Cluj-Napoca.

Ionescu, M (coord.) V. Radu, I (coord.), (2001), Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca.

STEAM Education in Preschool, Erasmus+ Barcelona, 2025 O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT!

Ivan Mihaela Ancuța- prof. pentru învățământ preșcolar

Grădinița cu P.N. Mănești, județul Dambovița

Erasmus+ este programul Uniunii Europene în domeniile educație, tineret și sport pentru perioada 2021-2027. Acesta oferă oportunități de mobilitate și cooperare pentru toți cei implicați active în domeniile menționate, fie ca persoane sau ca instituții.

Mobilitatea la care am participat STEAM Education in Preschool, desfășurată în perioada 17.02-21.02.2025, în Barcelona , Spania de către Euromentor SL, a avut o organizare foarte bine structurată.

Educația STEAM este o abordare interdisciplinară a învățării care are la bază 5 domenii distincte: science (știință), technology (tehnologie), engineering (inginerie), art (artă), math (matematică). Aceasta integrează toate domeniile curriculumului în activitățile sale și le conectează la lumea reală cu experiențe riguroase și relevante pentru copii.

STEAM urmărește în mod eminamente să rezolve următoarele abilități la copii: cercetarea, gândirea critică, rezolvarea problemelor, creativitatea, comunicarea, colaborarea.

Pe parcursul celor șase zile de mobilitate au fost organizate activități diverse, atât cu bază teoretică, cât și cu activități practice desfășurate în echipe.

Obiectivele cursului Steam Education in Preschool sunt următoarele:

Înțelegerea principiilor STEAM;

Proiectarea planurilor de lecție STEAM;

Integrarea artei și creativității;

Utilizarea tehnologiei în educația STEAM;

Implementarea învățării bazate pe proiecte;

Reflectarea asupra practicilor didactice.

Programul stabilit pentru curs a fost următorul:

ZIUA 1:

Să ne cunoaștem;

Prezentarea unităților de învățământ participante (România, Lituania, Bulgaria);

Prezentarea orașului Barcelona, mâncarea specifică, locuri de vizitat;

ZIUA 2:

Definiția STEAM;

Diferențe și asemănări dintre STEAM și STEM;

Provocare- marele turn de hârtie (construirea celui mai înalt turn de hârtie de sine stătător care trebuie să susțină un obiect în vârful lui timp de cel puțin 10 secunde);

Exemple de diagrame KWL (K- ceea ce știu, W-ce vreau să învăț, L- ce am învățat) pentru fiecare disciplină component STEAM (științe, tehnologie, inginerie, artă, matematică).

ZIUA 3:

Vizitarea unor case istorice din Barcelona;

Analizarea unei clădiri istorice din perspectiva educației STEAM;

Analiza Casei Mila- Pedrera din perspective STEAM.

ZIUA 4:

Provocarea planului de lecție STEAM: Marele design al locului de joacă;

Proiectarea unui plan de lecție integrat în STEAM pentru nivelul preșcolar concentrate pe proiectarea locului de joacă;

Puzzle-ul celor 9 puncte- conectarea tuturor punctelor cu un pix prin patru sau mai puține linii drepte, fără a ridica stiloul.

ZIUA 5:

Realizarea unui proiect de activitate didactică bazat pe principiile STEAM;

Evaluarea activităților din întreaga săptămână;

Ceremonia de acordare a diplomelor de participare la această mobilitate.

Rolul profesorului mentor la începutul carierei didactice

Autor: Lică Roxana

Prof. dr. Colegiul de Științe ale Naturii „Emil Racoviță” din Brașov

Profesorul mentor sprijină, de cele mai multe ori, cadrele didactice debutante, netezindu-le calea spre această carieră, împărtășindu-le toate „secretele” profesiei și îndrumându-i cu tot interesul, entuziasmul și răbdarea de care pot da dovadă.

Mai întâi, vom trece în revistă principalele tipuri de sprijin pe care le oferă un profesor care a dobândit calitatea de mentor:

a. sprijin informațional: Anii de experiență, obținerea gradelor didactice, participarea la numeroase conferințe/cursuri de perfecționare, toate acestea l-au format pe profesorul-mentor și l-au ajutat să dobândească cunoștințe solide atât științifice, cât și metodice, astfel încât să atingă un nivel de competență de la care el însuși poate fi izvor de informație și inspirație. Atunci când profesor debutant întâmpină o dificultate – indiferent de natura ei – acesta ar trebui să găsească imediat o soluție la mentorul său mult mai experimentat. Nelămuririle de tot felul, inadvertențele, pot fi clarificate în cadrul unor discuții la nivelul catedrelor sau cercurilor metodice, unde profesorii-mentori își pot oferi sprijinul necondiționat. Deși, în ziua de azi, orice informație poate fi accesată cu ușurință, ar fi mult mai indicat ca aceasta să treacă și prin filtrul unui specialist pe care profesorii aflați la început de carieră îl cunosc și care le inspiră încredere.

b. sprijin instrumental: Orice demers didactic de predare-învățare-evaluare presupune și un suport instrumental de care avem absolută nevoie. Mentorul îi poate sprijini pe profesorii debutanți cu tot felul de instrumente necesare: RED-uri, instrumente de evaluare, cărți/cursuri/articole de specialitate, tot felul de materiale pe care le poate împrumuta. Este foarte important ca mentroul să-și ghideze cursanții, astfel încât aceștia să poată selecta cele mai potrivite materiale, să poată discerne care este cea mai potrivită informație de care au nevoie.

c. sprijin evaluativ: Una dintre cele mai mari responsabilități ale profesorului-mentor privește evaluarea pe care o face curanților săi. După ce, în prealabil, și-au invitat cursanții să asiste la orele lor, profesorii mentori ar trebui să urmărească îndeaproape cum își desfășoară orele profesorii debutanți – ore de asimilare de noi cunoștințe, ore de consolidare a materiei etc, pentru a putea oferi, de fiecare dată, un feedback constructiv. Feedbackul acordat de mentor trebuie să urmărească încurajarea profesorilor și îmbunătățirea calității educației. De aceea, orice feedback face referire atât la aspectele pozitive, bine realizate în timpul unei ore de curs, cât și la deficiențele/neajunsurile care trebuie ameliorate. De fiecare dată, însă, toate observațiile trebuie comunicate în stil asertiv.

d. sprijin emoțional: Profesorul-mentor, având o bogată experiență profesională, poate constitui un real suport emoțional pentru vlăstarul aflat la început de carieră care are nevoie să-i fie insuflată încredere. Evident, orice „învățăcel” se poate izbi de anumite dificultăți. Uneori, numeroasele responsabilități profesionale și familiale, îl pot duce spre burnout. Mentorul, mult mai experimentat, îl poate ajuta oferindu-i sfaturi, sprijinindu-l cu tot ce are nevoie, încurajându-l și ajutându-l astfel să-și regăsească echilibrul și motivația atât de necesare îndeplinirii sarcinilor profesionale și regăsirii de sine. Orice tânăr are absolută nevoie de acceptare și de validare. Tocmai de aceea, este de datoria mentorului să-l ajute să se simtă integrat într-un (nou) colectiv și să-i valideze chiar și micile încercări și reușite. De asemenea, foarte importantă în acordarea sprijinului emoțional este și atitudinea respectuoasă și prietenoasă pe care mentorul trebuie să o manifeste față de ucenicul său.

Evident, orice profesor mentor ar trebui să aibă anumite calități, dintre care le vom trece în revistă pe cele mai importante. Ni se pare absolut necesat ca profesorul mentor să aibă o riguroasă pregătire atât de specialitate, cât și pedagogică, întrucât numai astfel ar putea avea credibilitate în fața profesorilor-stagiari. Mentorul trebuie să fascineze prin cunoștințele temeinice pe care le deține, insuflând profesorilor debutanți dorința de perfecționare și de autodepășire. Tactul de pedagogic al mentorului este extrem de important, deoarece, de cele mai multe ori, reprezintă piatra de temelie pentru stagiarii pe care îi ormează, aceștia raportându-se multă vreme la ceea ce au văzut și asimilat în primii ani.

De asemenea, un profesor care își dorește să fie model pentru cei ce abia pășesc pe terenul provocator al educației, ar trebui să fie implicat în tot ceea ce întreprinde: să asculte, să pună întrebările potrivite/să problematizeze, să-și ofere sprijinul necondiționat și să fie, pe cât este posibil, la dispoziția profesorilor pe care îi îndrumă. Profesorul-mentor trebuie să-și cunoască stagiarii cât mai bine, să observe și calități, dar și ce puncte vulnerabile au, pentru a-și putea întocmi un plan individualizat în vederea sprijinirii acestora. Trebuie să discute cu fiecare în parte, să-i încurajeze, să le ofere un feedback constructiv, să găsească soluții împreună cu aceștia.

În egală măsură, foarte importantă este și empatia. Înțelegerea și împărtășirea sentimentelor și experiențelor profesorilor debutanți devine crucială pentru a stabili o relație bazată pe încredere. Această capacitate „de a te pune în pielea celuilalt” îi permite mentorului să-și ajusteze intervențiile în funcție de situația specifică a fiecăruia, să poată face orice observație cu pertinență și acuratețe, să se adreseze în cel mai potrivit mod.

Printre calitățile inerente mentorului, se numără, întotdeauna, și capacitatea de a fi un bun comunicator, de a comunica asertiv. Mentorul trebuie să transmită, fără rețineri, tot ce are de spus, dar trebuie să o facă într-o manieră elegantă, fără a răni, dar, totodată, fără a omite să comunice și aspectele cel mai puțin

plăcute. Comunicarea lui ar trebui să fie mereu una încurajatoare, stimulată și, în niciun caz, una inhibitoare. Facem, aici, o paranteză, pentru a evidenția principalele tipuri de comunicare.

Comunicarea verbală a mentorului presupune, înainte de toate, o comunicare asertivă, care permite transmiterea oricărei informații printr-o atitudine vădind respect și încredere. Profesorul-mentor trebuie să facă dovadă că poate comunica echilibrat: să se poată exprima sincer, fără nicio reținere, fără teama de a spune lucrurilor pe nume - atunci când este cazul -, dar întotdeauna cu respect, fără aluzii sau posibilități de interpretare. Trebuie să fie abil, echilibrat în exprimare, pentru a transmite, totodată, anumite valori profesorilor pe care îi îndrumă și consiliază.

Comunicarea paraverbală și comunicarea nonverbală sunt la fel de importante ca și comunicarea verbală. Tonul folosit – element paraverbal - reprezintă, poate, cheia comunicării. Întotdeauna, un profesor mentor va avea grijă să folosească tonalitatea potrivită. O voce caldă, prietenoasă, încurajatoare va cântări mult în ochii oricui. Astfel, se poate deschide larg o poartă a comunicării în care fiecare, căpătând încredere și curaj, poate să pună întrebări, să insiste pe ceea ce îi este neclar, fără teama de a fi judecat.

În ceea ce privește comunicarea paraverbală, aș mai aminti și pauzele în vorbire, ritmul vorbirii, expresii ale personalității vorbitorului. Deși sunt inerente, emoțiile ar trebui cumva „stăpânite”, pentru că pot altera mult o situație de comunicare. Un profesor-mentor ar trebui să „exerseze” pentru a învăța să-și stăpânească emoțiile, astfel încât comunicarea lui să fie una eficientă și de calitate.

Privitor la comunicarea nonverbală (privire, postură, vestimentație etc.), este lesne de înțeles cât de relevantă este. Mentorul este sau trebuie să devină un model pentru profesorii ce se află la început de carieră. Așadar, orice mentor trebuie să aibă o ținută adecvată, o postură potrivită, astfel încât să-i inspire pe ceilalți prin puterea exemplului.

În consecință, vom puncta, în continuare, câteva modalități de îmbunătățire a stării de bine în relația de mentorat:

- respectarea unui cod etic/moral: folosirea unei tonalități joase, echidistanță, atitudine binevoitoare, respect reciproc, comunicare asertivă, feedback constructiv, implicare, angajament, înțelegere;
- simțul umorului (glume potrivite, adecvate contextului);
- teambuildinguri pentru întărirea coeziunii colectivului/grupe;
- povestirea unor anecdote cu tâlc/împărtășirea propriilor experiențe;
- amenajarea unei zone de relaxare (cărți, reviste de specialitate, panou cu citate motivaționale).

Așadar, este lesne de înțeles că rolul și importanța profesorului mentor sunt de netăgăduit atât pentru profesorii din învățământul preșcolar și primar, cât și pentru cei din învățământul gimnazial și liceal. Chiar dacă unii profesori au un spirit autodidact, chiar dacă, uneori, consideră că experiența acumulată de-a lungul anilor este suficientă, în realitate, orice profesor are nevoie de un sprijin, de un certificat de încredere pe care nu i-l poate oferi decât un specialist a cărui experiență o devansează pe cea a tânărului absolvent.

Bibliografie:

Anca-Denisa Petrache, Daniel Mara (coordonatori), *Mentorat de carieră didactică*, Editura Universitară, București, 2023;

Cornelia Stan, *Mentorat și coaching în educație*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2020.

Fișe de laborator tehnologic pentru domeniul: Fabricarea produselor din lemn

Prof. Marin Liviu_Liceul Tehnologic „Toma Socolescu”, Municipiul Ploiești

LUCRARE DE LABORATOR/LUCRARE PRACTICĂ

Rezultate ale învățării vizate:

Modulul I. Documentația tehnică de execuție pentru produse finite din lemn este o componentă a ofertei curriculare, pentru calificarea profesională Tehnician designer mobilă și amenajări interioare, domeniul de pregătire profesională Fabricarea produselor din lemn, face parte din cultura de specialitate și pregătirea practică aferenta clasei a XII-a, ciclul superior al liceului, filiera tehnologică.

Materialul de învățare propus prin desfășurare a lucrării de laborator/instruire practică oferă posibilitatea dobândirii de către elevi a capacității de determinare a valorilor practic-utilitare ale mobilei contemporane și a valorilor constructive și estetice ale acestora, a noțiunilor legate de reprezentarea spațială a elementelor decorative de mobilier și a corpurilor, realizarea desenelor de amplasare a mobilierului în interioarele locuințelor, spațiilor de învățământ, spațiilor comerciale, clădirilor administrative și birourilor.

Piese de mobilier sunt obiecte de interior realizate în conformitate cu anumite cerințe funcționale și dorințe de design ale clientului. Pentru a-și putea imagina mobila dorită, clientului îi este necesară prezentarea cât mai plastic a unei schițe de concept. Aceasta schiță desenată cu mâna liberă bine proporționată având reprezentată structura materialului, umbrele și culorile într-o perspectivă simplificată, este un prim argument pentru vânzarea produsului solicitat.

Studiu de caz - Precizarea caracteristicilor și condițiilor tehnice de realizare a unui produs

Priviți cu atenție imaginea alăturată și răspundeți următoarelor cerințe:

1. Stabiliți caracteristicile produsului din lemn:
2. Descrieți condițiile tehnice de realizare a produsului :

Modul de lucru

Frontal, pe grupe

Resurse materiale:

Macheta produsului, mostre din panouri melaminate, cepuri cilindrice, accesorii metalice pentru fixarea suportului de pantofi, mâner trăgător, aracet folosit pentru fixarea cepurilor cilindrice în găurile panourilor. Fișe de laborator, modele de proiecte de absolvire a examenului de certificare a competențelor profesionale nivel 4, fișe de documentare, planșe, internet, platforma online etc.

Metoda aleasă este –Studiul de caz

Studiul de caz este o metodă de cercetare și de învățare activă, ce constă în analiza unor situații tipice, reale sau imaginare, cu scopul desprinderii unor concluzii.

Această metodă modernă de predare-învățare –evaluare poate fi folosită pe platforma online, Teams, zoom, classroom.

Cazul ales va avea următoarele caracteristici:

centrat pe obiective clare;

reprezentativ pentru tema, fenomenul sau dispozitivul ales;

gradul de dificultate adecvat vârstei grupului de elevi cu care se lucrează;

să aibă valoare instructivă și caracter stimulator.

Etapele pe care le parcurge un studiu de caz sunt:

1. prezentarea cazului în fața elevilor;
2. culegerea informațiilor în legătură cu cazul;
3. discutarea, analiza și sistematizarea materialului pentru cazul ales (acțiune desfășurată sub îndrumarea profesorului);
4. dezbateri asupra informațiilor culese și stabilirea variantelor de soluționare a cazului (se pot desfășura activități de grup, brainstorming, Phillips 6. 6., etc.);
5. alegerea soluției optime și argumentarea ei;

Modalitatea de aplicarea metodei pentru conținutul ales - Etape de lucru:

Prima etapă este prezentarea produsului, identificarea elementelor componente ale acestuia. Profesorul împreună cu elevii clasei, stabilesc grupa de mobilier din care face parte produsul prezentat, destinația acestuia.

Împreună cu profesorul elevii stabilesc dimensiunile de gabarit ale produsului și descriu caracteristicile acestuia.

A doua etapă o reprezintă descrierea condițiilor tehnice de realizare a produsului, profesorul prezintă elevilor materia primă, sistemul constructiv. Se explică elevilor tipurile de îmbinări folosite la asamblarea produsului și execuția acestuia. Profesorul descrie procesul tehnologic de fabricare a reperelor componente ale comodei pentru pantofi, prezintă imagini video cu prelucrarea la mașini a reperelor componente ale acestora.

A treia etapă este prezentarea montarea produsului, se explică etapele de montare ale subansamblului (cutia), formată din elementele componente –placă superioară, perete lateral stânga, perete lateral dreapta, placa inferioară și soclul. Se prezintă etapele de montare ale sertarelor ale comodei și procedeul de fixare a accesoriilor pe pereți laterali.

Ultima etapă se explică elevilor modul de fixare a spatelui corp, cum se montează și ce soluție constructivă se folosește.

Rezultate obținute

La sfârșitul orei de laborator elevii vor completa fișa de lucru după modelul de mai jos:

1. Stabiliți caracteristicile produsului din lemn:
2. Descrieți condițiile tehnice de realizare a produsului:

Observații și concluzii

În cadrul orelor de laborator tehnologic, elevii vor fi capabili să identifice produsul de mobilier, să știe grupa din care face parte produsul respectiv. Elevilor le va fi mult mai ușor să identifice sistemul constructiv al unui obiect de mobilier, să identifice și să aleagă corect materialele folosite pentru executarea acelui produs. Important pentru elevii este cunoașterea procesului tehnologic de prelucrare a reperelor componente ale produsului.

În concluzie absolventul învățământului liceal în cei 4 ani de studiu, va ști să întocmească un proiect de atestat pentru examenul de certificare a competențelor profesionale, nivel 4.

FORMAT NR. 2

PROBĂ PRACTICĂ

Rezultate ale învățării vizate:

Enunțul probei practice:

Executați operațiile de prelucrare mecanică pentru lonjeroane cadru ale unui taburet, după o fișă tehnologică de lucru .

Sarcini de lucru:

1. Alegerea sculelor, dispozitivelor, verificatoarelor și a utilajelor necesare pentru efectuarea operației de îndreptare, respectiv rindeluire;
2. Montarea sculelor și dispozitivelor de protecția muncii;
3. Reglarea utilajelor;
4. Executarea operațiilor de prelucrare mecanică pentru lonjeroane cadru taburet în condiții de securitate a muncii;
5. Verificarea preciziei de prelucrare;
6. Respectarea normelor de securitate și sănătate la locul de muncă, a normelor de prevenire și stingere a incendiilor, protecția mediului.

Grila de evaluare

Impactul tehnologiei asupra procesului educațional la preșcolari

Mărăcineanu Alina Andreea

Grădinița cu P.P. nr.30, Ploiești

În ultimii ani, tehnologia a pătruns în toate domeniile vieții, transformând profund modul în care trăim viața de ” zi cu zi”, iar domeniul educației nu a fost o excepție, adaptând modul în care învățăm, predăm și comunicăm noilor tendințe.

Educația nu a fost ocolită de acest val de inovație, iar integrarea tehnologiei în procesul educațional a adus numeroase beneficii semnificative, cât și provocări pe care trebuie să le depășim.

Cum influențează tehnologia procesul educațional este un subiect complex, care împletește o viziune optimistă asupra impactului digitalizării acestui proces cu îngrijorări privind efectele pe care tehnologia le poate avea asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a copiilor. Așadar, odată cu integrarea și accesibilitatea acesteia în sistemul educațional, e necesară o analiză a beneficiilor, dar și a provocărilor apărute.

Tehnologia pare să fie un instrument important în procesul educațional prin formarea și dezvoltarea competențelor digitale, prin facilitarea accesului la informații variate, dar și prin personalizarea învățării și creșterea motivației copiilor. Însă, utilizarea în exces a instrumentelor digitale poate cauza izolare socială, probleme de concentrare, limitarea gândirii critice, a imaginației și a creativității.

Dezvoltarea competențelor cognitive încă din primii ani de viață are un rol extrem de important în formarea abilităților de gândire critică, pentru succesul academic, precum și pentru rezolvarea problemelor pe termen lung. Multe studii au arătat că diferite aspecte ale dezvoltării cognitive (creativitatea, memoria, atenția) sunt puternic influențate de folosirea tehnologiei încă din educația timpurie. Însă este foarte important ca tehnologia să fie utilizată într-un cadru educațional optim structurat pentru maximizarea efectelor pozitive ale folosirii acesteia asupra dezvoltării preșcolarilor, precum și a minimizării impactului negativ .

În primul rând, tehnologia a facilitat accesul la informație ajutându-i să învețe lucruri noi prin joc, acesta fiind principala modalitate de învățare la preșcolari. Există aplicații educative cu litere, cifre, animale sălbatice sau domestice, culori etc. care îi ajută să învețe într-un mod atractiv și diversificat contribuind la dezvoltarea memoriei de scurtă durată și a capacității de reamintire a informațiilor.

Aplicațiile educaționale și jocurile interactive fac învățarea mai atractivă și mai interesantă, de exemplu: un copil poate învăța alfabetul cu ajutorul unui cântecel sau poate descoperi zgomotul făcut de animalele sălbatice prin intermediul unei aplicații speciale, toate acestea contribuind la dezvoltarea vocabularului, a imaginației, a atenției și a memoriei.

În al doilea rând, tehnologia contribuie la dezvoltarea abilităților tehnologice de bază deoarece copiii învață să utilizeze dispozitivele digitale încă de la vârsta preșcolară. Prin utilizarea touch screenului, navigarea prin aplicații, utilizarea meniurilor digitale copiii vor fi pregătiți pentru o societate din ce în ce mai digitalizată contribuind la dezvoltarea viitorului lor profesional.

Tehnologia permite personalizarea învățării și adaptarea învățării la ritmul și nivelul fiecărui preșcolar, astfel aplicațiile pot oferi feedback foarte repede și pot adapta dificultatea exercițiilor în funcție de particularitățile individuale, ca să fie asigurat progresul fiecărui copil. Acest lucru este deosebit de benefic deoarece copiii sunt diferiți având ritm de învățare propriu și nevoi diferite.

Totuși folosirea tehnologiei, mai ales la vârsta preșcolarilor, trebuie făcută cu responsabilitate și cu măsură deoarece excesul poate dăuna grav dezvoltării globale a personalității copiilor.

În primul rând, utilizarea în exces pentru mult timp a aplicațiilor educaționale limitează dezvoltarea gândirii critice și creativitatea, reduce capacitatea de concentrare prin afectarea atenției și a performanțelor intelectuale ale copiilor.

În al doilea rând, folosirea tehnologiei pentru un timp îndelungat afectează dezvoltarea abilităților sociale și emoționale, timpul de socializare fiind destul de mult afectat. Dacă preșcolarul petrece prea mult timp în fața ecranului, acest lucru îi poate afecta sănătatea ochilor, dar îi poate perturba și somnul devenind astfel mai irascibil.

În concluzie, într-o eră digitală în continuă expansiune, tehnologia influențează profund chiar din primele etape ale formării intelectuale și emoționale ale copilului. În contextul educației preșcolare, aceasta poate reprezenta un instrument valoros de stimulare cognitivă și creativă, cu condiția să fie integrată echilibrat și responsabil în toate activitățile de învățare.

Rolul esențial revine adulților și educatorilor care trebuie să ghideze copiii, să selecteze conținut educațional de calitate și să asigure o dezvoltare armonioasă, în care tehnologia completează, dar nu înlocuiește experiențele reale, jocul liber și interacțiunea umană. Astfel, tehnologia nu devine un scop în sine, ci un mijloc eficient de susținere a procesului educativ încă din primii ani.

Bibliografie:

1. Seymour Papert, *Mindstorms: Children, computers and powerful ideas*, Editura Basic Books, 1980
 2. World Health Organization, *Guidelines on physical activity, Sedentary Behaviour and Sleep for children under 5 years of age*, 2019
-

Originile tămăduitoare: Eric-Emmanuel Schmitt, “Félix și izvorul invizibil”

Monica Mitea

Prof. C. N. “Ion Maiorescu” – Giurgiu

Când eram mică și veneam în contact cu operele de artă, mi-aș fi dorit să ajung să recunosc cui aparține o creație, chiar dacă autorul nu este precizat. Cum aș spune azi, să recunosc stilul, sonoritățile, ritmurile unui autor. Crescând, am constatat că ceea ce-mi propuneam odată nu era chiar așa de dificil. Fiecare creator are “metafore obsedante” și “mituri personale” – dacă ar fi să traduc dorința mea din copilărie în limbajul psihocriticii lui Charles Mauron – care imprimă o notă proprie operei. Este necesară doar parcurgerea cu atenție a mai multor scrieri. Când citești cartea “Félix și izvorul invizibil” recunoști cu ușurință că aceasta și “Domnul Ibrahim și florile din Coran” au același autor: Eric-Emmanuel Schmitt.

O Mami “energică, sclipitoare, curioasă, radioasă, expansivă” devine peste noapte o stafie. Îi stă alături un băiețel de doisprezece ani, Félix (fericit), care conștientizează ceea ce se întâmplă. Și care o adora pe Mami.

Fatou N'Diaye (Mami) era patroana cafenelei “La Muncă” din cartierul Belleville - Paris. Cercurile concentrice Paris – Belleville – cafeneaua în mijlocul căreia se află mama constituie Paradisul pentru copilul deja maturizat. Felix trăiește într-un univers centrat pe “icoana” mamei sale. “Religia mea era Mami”. Acest Paradis se prăbușește pe neașteptate, prin afectarea centrului.

Nu pot trece cu vederea o splendidă (și amplă) descriere a Parisului care scoate în evidență importanța orașului pentru băiețel: “[...] ceea ce mie-mi umfla orgoliul, Parisul, caracatiță căreia îi eram o tentaculă, Parisul, capitala Franței, Parisul, cu bulevardele lui, cu inelele de centură, cu dioxidul de carbon, cu ambuteiajele, manifestațiile, polițiștii, grevele lui, cu Palatul Élysée, cu școlile, liceele, șoferii lui care lătrau unii la alții, cu câinii care nu mai lătrau deloc, cu bicicletele perfide, cu arterele centrale, cu acoperișurile cenușii sub care se acund porumbei gri, pavajul sclipitor, asfaltul moale, magazinele zornăitoare, băcăniile nocturne, gurile de metrou, damfurile furioase ale canalelor, atmosfera de mercur de după ploaie, crepusculele trandafirii de atâta poluare, felinarele portocalii, chefliei, pofticioșii, golanii, bețivii lui. Cât despre Turnul Eiffel, uriașul nostru pașnic, dădaca de oțel care veghea asupra noastră, oricine nu-l onora cum se cuvine comitea un delict, după părerea mea.”

Un peisaj savuros alcătuiesc “stâlpii de cafea”, personaje ciudate, care își fac veacul prin cafeneaua “La Muncă” și care sunt pentru Félix ca o familie.

Prăbușirea centrului acestei lumi reprezintă o pierdere a Paradisului. Mama suferă o depresie: “Mintea îi părea înlocuită de un program care o făcea să se achite mecanic de sarcini”. Metamorfoza mamei are loc în

trup și spirit, atunci când află că nu-și poate pune în practică visul. Trupul îi devine greoi, curiozitatea îi dispare, își îndeplinește activitățile maniacal, emoțiile lipsesc, curățenia devine o obsesie, ca și cum ar vrea să transforme – psihanalizabil - negrul în alb. “Stălpii” cafenelei salvează pe cât posibil situația, dar în cele din urmă îl cheamă în ajutor pe unchiul Bamba din Senegal, așa-zisul frate mai mare al lui Fatou. (De fapt, acesta nu-i e unchi, le cheltuie economiile, dar Fatou îi datora viața.)

În toată această mișcare browniană în care centrul (figura mamei) este pierdut prin absența unui acord între real și ideal, își face apariția, întocmai ca Sfântul Duh (sau ca un deus ex machina – dacă ne raportăm la paradigma antică), tatăl băiatului: Saint Éspirit. Prezența tatălui nu reprezintă chiar o fericire pentru copil: “Petrecusem doisprezece ani faști, fără tată, și iată că acum îmi căzuse unul pe cap, și încă unul cu zero defecte. [...] Ah, nu toată lumea are norocul unui tată imperfect!”

Tonul mucalit-ironic este prezent pe tot parcursul romanului: “Mami [...] mă concepuse cu Sfântul Duh”, “mă numeau uneori Isus”, “Mama [...] dezamorsa capcanele existenței”, “Mami constituia pentru mine și Polul Nord, și Polul Sud, și Ecuatorul, și Tropicile...”.

Absența părinților amintește de nucleul compozițional din “Domnul Ibrahim ...”. Și Momo simte lipsa parentală, consecința fiind găsirea unui tată-substitut în persoana domnului Ibrahim. Același rol îl joacă aici – parțial – unchiul Bamba sau domnul Tchombé, vecinul lor de la băcănia “Paradisul smochinei”.

După ce epuizează împreună cu pretinsul unchi Bamba toată Africa din Paris (a se înțelege tagma vracilor și vrăjitorilor), personajele virează din Paris spre Africa. Fatou și-a tăiat rădăcinile – este concluzia – și numai regăsirea izvorului pierdut ar putea restabili lucrurile.

Félix, Fatou și Saint Éspirit au ca destinație fluviul Senegal, locul unde mama și-a petrecut copilăria. (“Fluviul este prietenul ei din copilărie.”) Legătura cu străbunii și accesul la O (cum ar spune Lavinia Bârlogeanu, pe urmele psihologului britanic W.R. Bion) sunt “leacurile” care o vor înzdrăveni pe mami. “Strămoșii [...] ne conectează cu copilăria, [...] cu izvorul din care curge fluviul familial, cu paradisul pierdut” (Lavinia Bârlogeanu). Conectarea la sursă, la “copacul vieții” este salvatoare. Râul, fie cel din Senegal, fie cel subteran de la Paris nu simbolizează altceva decât fluxul vieții. Sunt puncte în care știința și magia par să spună același lucru.

Félix – Momo, domnul Tchombé/Bamba – domnul Ibrahim, călătoria în Senegal – Cornul de Aur (la originile regeneratoare sau unde te conectezi cu Totul), absența/refuzul tatălui biologic constituie nuclee narrative în care se lasă recunoscută amprenta scriitorului Eric-Emmanuel Schmitt.

Bibliografie

Schmitt, Eric-Emmanuel: “Félix și izvorul invizibil”, Ed. Humanitas, București, 2020

Bârlogeanu, Lavinia: “Realitatea din vis”, Ed. Bookzone, București, 2025

Mauron, Charles: “Des métaphores obsédantes au mythe personnel”, Librairie José Corti, Paris, 1995

IGIENA- PRIETENA COPIILOR PROIECT EDUCATIV

Prof. înv. primar Moldovan Claudia,

Școala Gimnazială Roșia de Secaș / Școala Primară Tău

ARGUMENT:

Oamenii se gândesc mai profund la sănătate numai atunci când se îmbolnăvesc. Sănătatea este o stare de care devenim conștienți în momentul în care o pierdem.

Astăzi, când viața individului a devenit infinit mai complicată decât altădată, a lăsa educația pentru sănătate la voia întâmplării, ar fi o eroare de neiertat de către urmași. Începută din prima copilărie, sub îndrumarea familiei, continuată și dezvoltată în perioada vârstei școlare, educația pentru sănătate poate asigura formarea unor deprinderi igienice trainice, care să se transforme în obișnuințe, și care vor deveni parte integrantă a comportamentului elevului și adultului de mai târziu.

Realizarea proiectului a apărut ca o necesitate a însușirii corecte a deprinderilor de igienă corporală, cât și formarea motivației necesare pentru efectuarea lor, sprijinând prin valențele sale educative ideea că:

„Sănătatea e la fel de molipsitoare ca și boala”. (Romain Rolland)

SCOP:

*însușirea corectă a deprinderilor igienico-sanitare, precum și formarea motivației necesare pentru efectuarea lor; promovarea sănătății și a stării de bine a elevilor, dezvoltarea personală a acestora și prevenția îmbolnăvirii;

OBIECTIVE:

*să-și formeze deprinderea de a-și păstra dinții sănătoși și de a realiza corect igiena mâinilor;

*să-și dezvolte simțul responsabilității față de menținerea propriului organism, precum și de prevenirea îmbolnăvirii;

*să-și însușească regulile de igienă personală;

*să enumere atribuțiile obiectelor de uz personal;

*să explice regulile de igienă cunoscute;

*să descrie acțiuni necesare pentru păstrarea igienei personale;

*să deosebească acțiunile sanogene de cele nesanogene;

*să colaboreze cu colegii pentru realizarea sarcinilor de grup;

*să realizeze un portofoliu cu afișe, desene pe această temă

COORDONATOR PROIECT: prof. inv. primar Moldovan Claudia

GRUP ȚINTĂ: elevii claselor pregătitoare, I, a II-a, a III-a ai Școlii Gimnaziale Roșia de Secaș/ Școlii Primare Tău

RESURSE:

*umane: elevii claselor pregătitoare, I, a II-a, a III-a, părinții, medicul din sat, cadrul didactic coordonator

*spațiale: sala de clasă, cabinetul medical din sat

*temporale: două săptămâni

*materiale: laptop, videoproiector, coli de carton, carioci, lipici, foarfece, săpun, periuță de dinți, alte obiecte de igienă personală, pachet cu zahăr, pahar, mulaje, diverse costume

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE:

*Sănătatea- comoara cea mai de preț

Pentru început se prezintă un material PPT despre importanța igienei pentru organism și modalități de realizare a igienei corporale. Urmează o dezbatere pornind de la ideea că igiena este extrem de importantă pentru sănătatea organismului. În continuare, elevii confecționează un ecuson pe care-l vor purta pe tot parcursul activităților desfășurate.

Urmează o activitate în cadrul căreia, pe o fișă ce are decupate pe un cerc obiecte de igienă personală, elevii desenează pe centru conturul mâinii și unesc de acestea, cu o linie obiectele (imagini decupate) care ajută la păstrarea mâinilor, unghiilor, danturii curate. Activitatea se desfășoară pe grupe, iar la final se realizează Turul galeriei, elevii menționând plusurile și minusurile lucrării fiecărei echipe. Participanții primesc medalii.

*Igiena- prietena copiilor

Activitatea debutează cu vizita la Cabinetul medical din sat și întâlnirea cu doamna doctor. După ce se vizitează cabinetul medical, urmează o dezbatere despre prevenirea bolilor, igiena personală. De asemenea, se aduc în discuție următoarele idei: „Cum trebuie să mă spăl pe mâini?”, „Când trebuie să mă spăl pe mâini?”, „Igiena dentară”, „Când și cum trebuie să se spele pe dinți?”, „ Igiena corporală”, „Cum și când

trebuie să se spele pe corp?”. Doamna doctor le oferă elevilor câte un săpun, o periuță de dinți și o pastă de dinți.

În continuare, urmează o activitate practică. Un elev imită spălarea mâinilor, demonstrând toate etapele prezentate. Ceilalți elevi apreciază verbal acțiunile colegului lor, apoi toată clasa va efectua aceleași acțiuni. La sfârșit, toți elevii primesc diplome.

*Viața unui dințișor

În sala de clasă se vizionează spectacolul de teatru „Zâna Măseluță și caria”. Urmează o dezbatere pe marginea celor vizionate, cu accent pe învățăturile extrase.

În continuare, elevii sunt grupați în 3 echipe. Prima echipă, formată din 4 elevi de clasa a treia, au ca sarcină să redacteze o compunere cu titlul De vorbă cu Dințișorul. Celelalte două echipe au ca sarcină să creeze afișe pe tema Viața unui dințișor. La final, se expun lucrările realizate și se realizează Turul galeriei, elevii spunându-și părerea despre lucrările realizate de colegii lor.

Urmează un experiment – Zahărul și cariile, în urma căruia se concluzionează că zahărul și tot ce conține zahăr provoacă carii.

În continuare, grupați în echipe, elevii realizează diverse colaje și desene pe tema Dinți sănătoși. Cele mai reușite se premiază. Toate lucrările se expun la panoul special amenajat.

*Câteva minute cu igiena

Elevii sunt solicitați să completeze un rebus pe tema igienei corporale. În continuare, se afișează o planșă ce reprezintă o floare cu 5 petale. În mijlocul florii sunt scrise cuvintele igienă personală, iar pe fiecare petală- igiena părului, igiena corpului, încălțăminte curată, igiena vestimentară, igiena dinților.

Elevii atașează în jurul ciorchinelui obiecte (desene decupate: șampon, perie de dinți, pieptene, săpun etc.) ce sunt utilizate în igiena corpului.

Urmează un concurs de recitare de poezii pe tema igienei corporale. Câștigătorii primesc medalii.

La sfârșitul activității toți copiii primesc diplome de participare la activitățile desfășurate în cadrul proiectului.

*Să ne păstrăm curați!

Elevii prezintă în fața părinților sceneta Prietenii curățeniei. Părinții sunt plăcut impresionați de modul în care copiii au interpretat rolurile din cadrul scenetei. La sfârșit, copiii au fost aplaudați și felicitați de către părinți pentru prestație.

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

*observare sistematică, diplome, aprecieri verbale, Turul galeriei, fotografii, portofoliu

REZULTATE AȘTEPTATE:

*însușirea normelor de igienă personală;

*cunoașterea utilizării obiectelor de igienă personală;

*colaborarea cu colegii în realizarea sarcinilor de lucru;

*respectarea regulilor de igienă în viața personală

IMPRESII:

*Activitățile au fost apreciate de către elevi, părinți, aceștia manifestându-și dorința de a mai desfășura activități pe această temă.

*Deoarece au fost interesați de tema prezentată, elevii au participat cu drag, curiozitate, implicare la această activitate.

DISEMINARE:

*popularizarea proiectului în cadrul ședințelor cu părinții și pe site-ul școlii

BIBLIOGRAFIE:

*Bică, A.; Bică, F.- Igiena orală pe înțelesul copiilor, Editura Viață și sănătate, București, 2000

*Nedelcu, V.; Mazilu, D.C.; Grințescu, I. M.- Igiena mâinilor, Editura Universitară, București, 2004

Proiect educațional „Bullying-ul în școala mea!”

Prof înv primar: Nevodar Irina-Elena

Școala Gimnazială Bilciurești

Argument:

Fenomenul de bullying este des întâlnit, în grupurile de elevi încă de la grădiniță. Bullying-ul este un comportament agresiv, repetat asupra unei persoane. Părțile implicate sunt: agresori, victime și spectatori(martori). Efectele asupra victimei sunt vizibile atât din punct de vedere emoțional ,dar și comportamental. Odată informați, elevii pot lua atitudine atât pentru ei,dar și pentru ceilalți. Cadrele didactice pot interveni la diminuarea și stoparea fenomenului de bullying, fie prin activități de informare, implicare ,dar și prin sancționarea unor astfel de comportamente. Noi suntem primii factori care pot contribui la gestionarea, corectarea și prevenire violenței. Acestea au fost motivele înființării acestui proiect prin care copiii depistați cu asemenea comportamente, dar și ceilalți colegi, care sunt tentați să întreprindă și ei astfel de comportamente, să poată fi ghidați să-și gestioneze atât comportamentele agresive proprii, cât și ale celor din jur, manifestând un comportament adecvat în cadrul relației cu colegii.

Scopul:

Informarea corectă a elevilor din ciclul primar, a părinților și a cadrelor didactice cu privire la violență: definirea conceptului, formele de manifestare, cauze, efecte forme de prevenție, în vederea diminuării numărului de cazuri.

Competențe generale:

2. Manifestarea unor deprinderi de comportament moral-civic în contexte de viață din mediul cunoscut
3. Cooperarea cu ceilalți pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru, manifestând disponibilitate

Competențe specifice:

- 2.1. Explorarea unor valori morale care stau la baza relațiilor cu ceilalți oameni
- 2.2. Recunoașterea unor comportamente moral-civice din viața cotidiană
- 3.1. Relaționarea pozitivă cu ceilalți, în rezolvarea unor sarcini simple de lucru.

Obiective educative:

Diseminarea informațiilor despre bullying: concept, forme de manifestare, cauze, efecte

Aplicarea unui chestionar pentru a stabili gradul de răspândire în școală, dar și între elevi.

Consilierea elevilor care practică această formă agresivă de intimidare.

Instruirea cadrelor didactice și a părinților acelor elevi cu privire la felul în care își pot sprijini elevii implicați în situații de violență.

Strategii didactice:

Meode și procedee: convorbirii, jocuri de rol, dezbateri, discuții.

Mijloace de realizare: referate, fișe de lucru, prezentări PPT, chestionare, filme tematice, calculator, laptop, fotografii.

Resurse umane: copii, părinți, membrii comunității locale, responsabilul Poliției locale

Rezultate așteptate:

- cantitative: realizarea unei expoziții cu produsele finale obținute de copii pe parcursul proiectului;
- calitative: gestionarea și combaterea comportamentului agresiv al copiilor, prin crearea unor relații afective, de toleranță, de empatie, de respect și de colaborare, la nivelul grupului în care este integrat.

Diseminarea proiectului:

Prezentarea la nivelul școlii, în cadrul consiliilor profesionale și a comisiilor metodice, precum și pe pagina de facebook a școlii.

Beneficiile proiectului:

Finalizând acest proiect, atât copiii, cât și ceilalți participanți, vor avea avantaje: copiii se vor manifesta corect, anti-agresiv, vor stabili relații de prietenie și vor schimba atitudinile agresive cu cele de compasiune, de înțelegere, de toleranță, de afecțiune. Părinții vor fi mai apropiați de copiii lor și se vor implica mai mult în viața școlară a copiilor. Cadrele didactice se vor confrunta mai rar cu asemenea comportamente agresive și demersul didactic se va derula adecvat.

Durata 4 luni

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt	Denumirea activității	conținut	Mod de realizare	perioada	Forme de evaluare
1	Informarea și conștientizarea bullying-ului și a formelor sale	Exprimarea de opinii privind bullying-ul Explicarea termenilor	Afișe chestionare	februarie	Analiza opiniilor
2	Cauză-efect bullying	Identificarea cauzelor și a efectului de bullying	poster	martie	Analiza comportamentelor
3	Harta ajutorului: Ce pot face?	Interpretarea de roluri	Joc de rol Modalități de intervenție	aprilie	Analiza rolurilor
4	Mesajul meu anti- bullying	Transmiterea mesajelor proprii copiilor despre bullying	Afișe, desene, postere cu mesaje	mai	Analiza lucrărilor

Teaching and Learning English through the New Age Media

Prof. Palade Mădălina-Ana,

Liceul Teoretic „Spiru Haret”, Moinești

Due to technological revolutions, the language teaching community has undergone quite drastic changes throughout the twenty-first century. The 21st century has witnessed the advancement of communication technologies and information according to which the digital practices have gained a significant and rapid influence in all the fields (medicine, engineering, pharmacy, tourism, fashion design, mass media and communication, business) and education has no exception. Technology, regarded as the first revolution is one of the most useful tools that gives the concept of teaching and learning a new dimension because with the expansion of modern technology the language teachers and the learners as well use the latest technology in achieving better results in teaching and learning.

New Age Media Resources

1. The Internet

The term technology is defined as “a craft or skill to produce something or achieve a goal which provides means for creativity”. Technology and media resources provoked excitement among the language teaching community having a radical effect on language pedagogy. With the development of the Internet, everybody is now enjoying the benefits of high technology of mass media, which is not only faster than old school mass media, but is also widely spread. As language teachers, we need to use a variety of teaching aids meant to explain the language meaning, to reconstruct and to engage students in the topic. There is a variety of items, which can be useful, both for practical and motivational reasons.

The presence of the internet in education system increases the quality of pedagogic scenarios as long as several conditions are accomplished. It facilitates the access to a wealth of information, educational resources and knowledge offering the students and teachers great opportunities for learning and teaching beyond the classroom's walls. The Internet is a unique opportunity not only for bringing improvements to technology, entertainment and communication but it is also a medium used to teach and learn English during these activities. Teachers can use the internet as a way to provide the students with extra-study material and resources, to create motivating and interactive lessons, since the internet is viewed as a dynamic teaching and learning tool, which eases the process of learning, enhances comprehension and ultimately enriches the learning the contextual learning experience.

2. The Web

Nowadays, having more alternatives and instruments to increase and develop the learners' teaching and learning experience, another useful starting point in teaching and learning English as a foreign language is the presence of the Web. The use of Web, within educational settings has been exploited from both sides: as a resource and as a medium. Approached as a resource, the Web offers sites, which contain authentic material, produced for native speakers.

As in any other media used for learning, working online brings to light a number of issues. One of them is the learner's degree of autonomy, which reflects their capacities on working on the Web, "If they are to work effectively on the medium, learners need as a basis, an awareness of the principles of learning autonomously and of their role and responsibility". Because we are facing an extraordinary revolution in communication, a great impact was triggered. This change was reflected in the transition from an educational model based on the transfer of knowledge from the teacher to his students to a model of education based on progress, information exchange, guidance, collaborative tasks and many other activities, where the teacher acts as a facilitator, imparter of knowledge.

For English language learners, using the Web has always been a circular motivation, because they need to learn English since the computer 'speaks in English', "it's not only a matter of using the Internet to learn English but also of learning English to be able to function well on the Internet". This statement is a perception according to which English is the original dominant language on the Web.

It is well-known that the Web represents a doorway to authentic materials, being an open, unedited medium available to anyone, regardless of age, education and first language background. The web offers to the audience a wide range of varieties of the real world, being included in different fields of activity (education, business, literary, science, journalistic

3 The Blogs

In order to develop the teaching and learning experience, the language teachers need to create a supportive atmosphere where the 'digital native' feels self-confident, comfortable and motivated. To serve this opportunity the integration of New Technologies could be used successfully. One example is the use of blogs. They are defined as "logs or journals, posted to a website where they can be seen. Unlike a wiki, they cannot be edited, unless the owner activates 'the comment' feature inviting responses from lecturers".

The integration of blogs during language classes brings huge potential to support collaborative learning, creativity and diversity.

4. The Podcasts

It is widely known that many dynamic strategies and approaches, within the educational settings, have appeared due to the presence of computer technology, facilitating the language learning skills. As great as blogs and wikis, podcasting is another tool exploited by the teachers and learners in order to increase and encourage the learning experience outside the classroom. Podcasting represents one of the most powerful dimension used in education for many years. Its potential has been acknowledged by the fact that it can greatly develop students' language skills, especially speaking and listening.

A podcast represents 'a digital file that is created and posted on the internet and can be played back on a mobile device or on a personal computer at a time convenient to the listener.'

As an extension of the traditional teaching, the presence of the podcast could be more useful and beneficial than the traditional talk and chalk method, enhancing learning and motivation, improving the academic performances, providing the teachers with different language learning authentic materials, and challenging the traditional teaching and learning approach.

Bibliography

1. Freda M. Designing Authenticity into Language Learning Materials, Intellect books, 2005
 2. Masudul Hasan, Tan Bee Hoon, Podcast Application in Language : A review of Recent Studies, https://www.researchgate.net/publication/287149938_Podcast_Applications_in_Language_Learning_A_Review_of_Recent_Studies
 3. Tony Erben, Ruth Ban, Martha C. Teaching English Language Learners through Technology, Routledge, New York and London, 2009
-

TEST DE EVALUARE cls. a VII-a LUCRUL MECANIC. PUTEREA MECANICĂ. RANDAMENT

Prof. Peczi Olga

Liceul Teoretic "Pavel Dan" Câmpia Turzii

I. (2p) Alegeți varianta corectă:

1. În care din următoarele situații se efectuează lucru mecanic:

- a) O persoană stă pe loc și ține o geantă grea în mână;
- b) Un biciclist coboară o pantă fără să pedaleze;
- c) O elevă urcă un rucsac pe un raft;
- d) Un băiat se uită la televizor.

2. Lucrul mecanic efectuat de o forță este nul dacă:

- a) Un cărucior este împins pe o rampă;
- b) O carte este lăsată pe o masă fără a fi mișcată;
- c) O persoană urcă scările;
- d) Un copil trage o sanie pe zăpadă.

3. O persoană urcă un coș plin cu mere pe scări până la etajul al doilea. În același timp, un lift electric ridică un coș identic de mere până la același etaj. Cine efectuează un lucru mecanic mai mare?

- a) persoana;
- b) liftul;
- c) nu se poate preciza;
- d) lucrul mecanic este același

4. Două fete cară fiecare câte o găleată cu apă la etajul 2. Una urcă în 30 secunde, cealaltă în 60 secunde. Randamentul e mai mare la:

- a) cea care urcă mai încet, pentru că nu obosește;
- b) cea care urcă mai repede, dacă nu varsă apă;
- c) amândouă, pentru că urcă la același etaj;
- d) nu se poate stabili fără a ști greutatea găleților.

II. 5. (1p) În spațiul atașat fiecărei mărimi fizice din coloana din stânga scrieți litera din coloana din dreapta corespunzătoare unității de măsură în S.I.

mărimea fizică	unitate de măsură
----------------	-------------------

puterea mecanică	a) N
------------------	------

..... forță	b) adimensional
-------------	-----------------

forța de frecare	c) J
------------------	------

randament	d) W
-----------	------

lucrul mecanic	e) C.P.
----------------	---------

III. 6. (1p) Efectuați următoarele transformări:

$$3\text{kJ} = \quad \text{J}$$

$$4\text{MW} = \dots\dots\dots \text{kW} = \quad \text{W}$$

$$240\text{ J} = \quad \text{mJ}$$

IV. Rezolvați problemele:

7. (0,75 p) Ce forță a folosit tâmplarul pentru a împinge rindea dacă a efectuat o muncă totală de 30 J pe o distanță de 50 cm și a trebuit să împingă rindea de șase ori pentru a face suprafața netedă?

8. (1,25 p) Un automobil se deplasează cu viteza constantă de 72 km / h și dezvoltă o forță de tracțiune constantă de 1800 N. Ce valoare are puterea motorului ?

9. (1 p) În timpul ascensiunii unui avion, lucrul mecanic efectuat în 10 secunde este de 2000 kJ. Ce valoare are puterea motorului ?

10. (2 p) Cristina împinge un cărucior de cumpărături de 20 kg pe o distanță de 30 m cu o forță orizontală de 90 N. Știind că coeficientul de frecare $\mu = 0,25$ și accelerația gravitațională $g = 10\text{ N/kg}$.

Se cere:

Să se reprezinte toate forțele ce acționează asupra căruciorului; (0,5p)

Calculați lucrul mecanic inutil, consumat și util; (0,75p)

Randamentul deplasării. (0,75p)

Se acordă 1 punct din oficiu

TEST DE EVALUARE- cls. a VII-a STATICA FLUIDELOR

Prof. Peczi Olga

Liceul Teoretic "Pavel Dan" Câmpia Turzii

I. (2p) Alegeți varianta corectă:

1. Presiunea hidrostatică:

- a) depinde de suprafața vasului;
- b) depinde de natura lichidului;
- c) este diferită la aceeași adâncime în interiorul aceluiași lichid;
- d) este aceeași la aceeași adâncime în interiorul diferitelor lichide.

2. Pentru a se putea deplasa pe terenuri nisipoase, mașinile de curățat plaja sunt prevăzute cu:

- a) șenile, pentru a exercita o presiune mai mare;
- b) șenile, pentru a exercita o presiune mai mică;
- c) roți înguste, pentru a exercita o presiune mai mică;
- d) roți înalte, pentru a crește viteza de deplasare pe nisip.

3. Pentru măsurarea presiunii hidrostatice se folosesc:

- a) termometre;
- b) densimetre;
- c) manometre;
- d) dinamometre.

4. Un obiect este complet scufundat într-un lichid. Conform Legii lui Arhimede, forța de împingere care acționează asupra obiectului este egală cu:

greutatea obiectului

volumul lichidului în care este scufundat obiectul

greutatea lichidului deplasat de obiect

volumul obiectului înmulțit cu greutatea proprie

II. 5. (1p) În spațiul atașat fiecărei mărimi fizice din coloana din stânga scrieți litera din coloana din dreapta corespunzătoare unității de măsură în S.I.

mărimea fizică

unitate de măsură

presiunea

a) N

..... greutatea

b) Pascal

forța arhimedică

c) metru pătrat

..... presiunea atmosferică

d) bar

suprafața

e) mmHg

III. 6. (1p) Efectuați următoarele transformări:

150 kPa = Pa

4 cm² = m²

0,8 =

2000 mN = N

IV. Rezolvați problemele:

7. (1p) Presiunea exercitată de ghiozdanul unui elev asupra umerilor săi este $p = 20$ kPa. Știind aria suprafeței de contact dintre umării și curelele ghiozdanului $S = 20$ cm², determină masa ghiozdanului.

8. (1p) Calculează presiunea exercitată asupra unui scafandru aflat la adâncimea de 20 m în apa mării. ()

9. (1p) Pe pistonul mic al unei prese hidraulice se aplică o forță de 200 N. Ce forță se exercită pe pistonul mare dacă ariile pistoanelor sunt de 4 cm² și respectiv 20 cm² ?

10. (2 p) Ce forță este necesară pentru a susține în apă o piatră de volum 10 dm³ și de densitate de 2,6 g/cm³ ?

Se acordă 1 punct din oficiu

Provocări și oportunități în predarea Limbii și literaturii române

Popa Marioara

Școala Gimnazială „Ion Băncilă”, Brăila

Educația a trecut prin transformări semnificative în ultimele decenii, iar digitalizarea este, fără îndoială, una dintre cele mai mari provocări. În contextul globalizării și al dezvoltării accelerate a tehnologiilor informaționale, sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze pentru a răspunde cerințelor societății moderne. În România, digitalizarea educației s-a intensificat mai ales după pandemia de COVID-19, când învățământul online a devenit o necesitate. Predarea Limbii și literaturii române, disciplină fundamentală în formarea identității culturale și lingvistice a elevilor, a cunoscut și ea schimbări majore. Acest eseu își propune să analizeze modul în care digitalizarea influențează procesul de predare-învățare a Limbii române, avantajele și provocările implicate, precum și perspectivele viitoare ale acestui fenomen.

Abordarea modernă a educației presupune integrarea tehnologiilor digitale în procesul didactic, atât la nivelul conținuturilor, cât și al metodelor și mijloacelor de predare. În România, procesul de digitalizare a fost până recent unul lent și inegal. Totuși, începând cu anul 2020, odată cu trecerea bruscă la învățământul online, s-au accelerat inițiativele de digitalizare: platforme educaționale (Google Classroom, Microsoft Teams, Kinderpedia, Moodle), manuale digitale, resurse interactive, aplicații și jocuri educative.

Ministerul Educației a lansat mai multe proiecte în direcția transformării digitale, precum „SmartEdu – Strategia privind digitalizarea educației din România 2021–2027”, ce își propune crearea unei infrastructuri moderne și formarea competențelor digitale ale profesorilor și elevilor. Predarea Limbii române beneficiază de multiple posibilități oferite de digitalizare, de la resurse multimedia până la metode inovatoare de evaluare.

Oportunitățile predării într-o manieră modernă sunt multe și constau în resurse digitale interactive. Astfel, manualele digitale, lecțiile video, fișele de lucru interactive și aplicațiile mobile ajută elevii să înțeleagă mai ușor conceptele gramaticale, să își dezvolte vocabularul și să își exerseze competențele de lectură și redactare. Platformele precum Livresq sau Wordwall oferă activități dinamice ce pot fi adaptate fiecărui nivel de vârstă. De asemenea metodele moderne de învățare, instrumentele digitale permit abordări didactice inovatoare, precum învățarea bazată pe proiecte sau învățarea colaborativă. Profesorul poate crea scenarii didactice integrate, în care elevii explorează texte literare prin hărți conceptuale, creează bloguri literare sau podcasturi de recitare.

Feedback-ul și evaluarea personalizată sunt un mare avantaj. Prin testele online și platformele de evaluare automată (Kahoot, Quizizz, Google Forms), profesorii pot oferi feedback rapid și pot urmări progresul elevilor. Evaluarea devine mai transparentă și mai motivantă pentru elevi.

Deși digitalizarea aduce numeroase beneficii, există și provocări considerabile:

-Inegalitatea accesului la tehnologie

Mulți elevi din mediul rural sau din familii defavorizate nu au acces constant la internet sau la dispozitive digitale, ceea ce generează o ruptură între șansele educaționale ale diferitelor categorii sociale.

-Formarea insuficientă a cadrelor didactice

Nu toți profesorii sunt pregătiți să utilizeze eficient noile tehnologii. Lipsa formării continue și a sprijinului tehnic poate conduce la folosirea superficială sau greșită a instrumentelor digitale.

-Riscul de superficializare a învățării

Există riscul ca utilizarea excesivă a tehnologiei să ducă la o scădere a atenției și a capacității de lectură în profunzime. În predarea Limbii și literaturii române, contactul cu textele literare, cu limbajul expresiv și analiza stilistică nu pot fi înlocuite complet de mijloace digitale.

-Pierderea dimensiunii afective a actului educațional

Interacțiunea umană este esențială în formarea limbajului și a empatiei. Comunicarea directă, oralitatea, gestică, toate contribuie la formarea unor competențe lingvistice și culturale complete. Educația online poate diminua această dimensiune esențială.

Ca urmare a celor menționate, consider că digitalizarea nu trebuie privită ca un scop în sine, ci ca un mijloc de a îmbunătăți calitatea educației. În predarea Limbii române, tehnologia ar trebui să fie complementară metodelor tradiționale, nu un substitut al acestora. Formarea cadrelor didactice în pedagogii digitale, dezvoltarea de conținuturi relevante și adaptate programei, precum și asigurarea echității în accesul la tehnologie sunt însă direcții esențiale pentru viitor.

Integrarea inteligenței artificiale în educație, folosirea platformelor adaptive de învățare și a aplicațiilor care corectează în timp real greșelile gramaticale pot deveni instrumente utile, atâta timp cât sunt utilizate critic și pedagogic.

Digitalizarea educației reprezintă o oportunitate majoră pentru modernizarea predării limbii române, dar și o provocare care necesită echilibru, strategie și responsabilitate.

Bibliografie:

Ministerul Educației. (2021). Strategia privind digitalizarea educației din România 2021–2027 – SMART EDU. București.

Gherghel, C. (2020). Educația digitală în pandemie: provocări și soluții. Revista „Tribuna Învățământului”.

Ciolan, L. (2021). Educația digitală: între entuziasm și prudență. Editura Universității din București.

Nistor, N. (2022). Tehnologiile digitale și pedagogia limbii române. Revista „Didactica Românească”, nr. 3/2022.

EDUCAȚIA ÎN ERA CONECTIVITĂȚII: TRANSFORMĂRI DIGITALE ȘI PROVOCĂRILE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MODERN

Studiu de specialitate

ROCHIAN ADRIANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 MORENI

Digitalizarea educației reprezintă una dintre cele mai semnificative transformări din ultimele decenii, redefinind modalitățile prin care se realizează predarea, învățarea și evaluarea. Acest studiu analizează impactul tehnologiei asupra sistemelor educaționale, identifică avantajele și riscurile asociate procesului de digitalizare și propune direcții strategice pentru valorificarea echilibrată a resurselor digitale. Se acordă o atenție deosebită contextului românesc, în raport cu tendințele europene și globale.

Societatea contemporană este marcată de o evoluție tehnologică accelerată, care influențează profund toate sectoarele, inclusiv educația. Termeni precum „educație digitală”, „învățare online”, „resurse educaționale deschise” sau „inteligentă artificială în educație” au devenit parte a discursului public și politic. Digitalizarea nu mai este o opțiune, ci o necesitate care pune în discuție rolul școlii, al profesorului și al actului educațional în ansamblu.

În România, pandemia COVID-19 a acționat ca un catalizator al digitalizării, scoțând la iveală atât potențialul, cât și vulnerabilitățile sistemului. În acest context, este esențială analiza multidimensională a fenomenului, pentru a înțelege cum poate fi construit un ecosistem educațional digital incluziv, eficient și durabil.

Dimensiuni ale digitalizării educației

1. Infrastructura tehnologică

Accesul la dispozitive și conexiune la internet este condiția de bază pentru digitalizare. Conform unui raport al Comisiei Europene (2020), aproximativ 39% dintre elevii din mediul rural românesc nu aveau acces la un dispozitiv adecvat în perioada învățării online. În lipsa unei infrastructuri solide, digitalizarea riscă să accentueze inegalitățile educaționale.

2. Competențele digitale ale cadrelor didactice

Formarea profesională continuă și dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor sunt esențiale pentru o tranziție coerentă spre educația digitală. Frameworkul european DigCompEdu (Redecker, 2017) identifică șase domenii de competență esențiale pentru profesorii din era digitală, inclusiv utilizarea resurselor, predarea digitală și evaluarea asistată de tehnologie.

3. Metodologia didactică

Tehnologia nu trebuie să fie doar un substitut pentru metodele tradiționale, ci un catalizator pentru inovare pedagogică. Învățarea prin proiecte, clasele inversate (flipped classroom), educația bazată pe competențe și evaluarea formativă sunt direcții compatibile cu mediul digital și necesită o regândire a relației elev–profesor–conținut.

4. Resursele educaționale digitale (RED)

Accesul la resurse de calitate este crucial. Platforme precum Manuale.edu.ro, Khan Academy, Coursera, edX sau Europeana oferă conținuturi gratuite și variate, dar este nevoie de selecție, adaptare și contextualizare pedagogică pentru eficiență maximă.

Beneficiile digitalizării educației

1. Flexibilitate și accesibilitate

Învățarea digitală permite adaptarea la ritmul și stilul fiecărui elev, precum și învățarea asincronă, în afara cadrului rigid al orelor de curs. Elevii pot relua lecții, pot accesa materiale suplimentare și pot colabora online indiferent de locație.

2. Îmbunătățirea interactivității și implicării

Aplicațiile digitale interactive (ex. Kahoot!, Quizlet, Nearpod) și instrumentele multimedia pot stimula motivația și participarea elevilor, facilitând învățarea activă și constructivă.

3. Personalizarea învățării

Platformele inteligente pot oferi trasee individualizate de învățare, pe baza progresului și a nevoilor fiecărui elev, reducând fenomenul de eșec școlar prin adaptarea conținutului și ritmului de lucru

Riscuri și provocări ale digitalizării

1. Excluderea digitală

În absența unor politici de incluziune digitală, anumite categorii sociale riscă să fie marginalizate. Copiii din medii defavorizate, elevii cu CES sau cei din zone izolate au nevoie de sprijin suplimentar pentru a beneficia de oportunitățile digitale.

2. Dependența de tehnologie și scăderea interacțiunii umane

Utilizarea excesivă a tehnologiei poate conduce la probleme de concentrare, izolare socială și scăderea empatiei. Școala are și un rol formativ social, care nu poate fi înlocuit complet prin medii virtuale.

3. Probleme legate de protecția datelor și securitate cibernetică

Educația digitală implică stocarea și procesarea unor volume mari de date personale. Este esențială respectarea normelor GDPR și formarea elevilor în spiritul unei igiene digitale responsabile.

4. Rezistența la schimbare

Un obstacol important este atitudinea conservatoare față de inovație. Multe cadre didactice percep digitalizarea ca pe o amenințare, nu ca pe o oportunitate, ceea ce impune o abordare incluzivă și empatică în formare.

Digitalizarea educației în România: între intenție și realitate

Strategia „SMART-Edu” (Ministerul Educației, 2021–2027) propune o viziune integrată asupra digitalizării, axată pe echitate, inovație și calitate. Printre obiectivele cheie se numără:

Crearea unei biblioteci digitale naționale cu RED validate.

Dezvoltarea competențelor digitale la toate nivelurile de învățământ.

Implementarea unui cadru de evaluare digitală.

Generalizarea unui portofoliu educațional digital pentru fiecare elev.

Cu toate acestea, implementarea acestor obiective necesită resurse financiare consistente, colaborare interinstituțională și implicarea tuturor actorilor educaționali.

Perspective și direcții de dezvoltare

Pentru ca digitalizarea educației să fie un proces sustenabil și echitabil, este necesară o abordare sistemică, care să includă:

Investiții în infrastructură, cu prioritate în mediile defavorizate;

Formare continuă a profesorilor, bazată pe nevoile reale din teren;

Participarea elevilor și părinților în procesul decizional privind digitalizarea;

Evaluarea constantă a impactului tehnologiei asupra performanței școlare și a bunăstării elevilor;

Colaborare internațională pentru schimb de bune practici și interoperabilitate a resurselor.

Concluzii

Educația viitorului va fi profund influențată de tehnologie, dar succesul ei nu depinde doar de instrumente, ci mai ales de viziune, pedagogie și responsabilitate. Digitalizarea nu este un scop în sine, ci un mijloc prin care învățarea poate deveni mai accesibilă, mai relevantă și mai centrată pe elev. Provocările sunt reale, dar la fel și oportunitățile. Ceea ce este nevoie este un efort colectiv, coordonat și conștient, pentru a transforma educația digitală într-un adevărat motor al echității și inovației.

Bibliografie

Comisia Europeană (2020). Digital Education Action Plan 2021–2027. <https://education.ec.europa.eu>

Redecker, C. (2017). European Framework for the Digital Competence of Educators – DigCompEdu. Publications Office of the European Union.

OECD (2021). The State of School Education: One Year into the COVID Pandemic. OECD Publishing.

UNESCO (2021). Reimagining our futures together: A new social contract for education.

Prensky, M. (2001). Digital Natives, Digital Immigrants. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.

Ministerul Educației (2021). Strategia privind digitalizarea educației din România 2021–2027 (SMART-Edu).

Salomon, G. (1993). *Distributed Cognitions: Psychological and Educational Considerations*. Cambridge University Press.

European Schoolnet (2022). Survey on Teachers' Digital Competence in Europe.

UTILIZAREA INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN CADRUL LECȚIILOR

Autor: ROCHIAN ADRIANA

Școala Gimnazială Nr. 3 Moreni

Transformările din societatea contemporană, determinate de avansul tehnologic, au generat o nevoie imperioasă de adaptare a educației la noile realități digitale. Instrumentele digitale devin, astfel, componente esențiale în procesul de predare-învățare-evaluare, susținând dezvoltarea competențelor secolului XXI. Acest articol analizează principalele tipuri de instrumente digitale utilizate în activitatea didactică, beneficiile și provocările asociate acestora, precum și bune practici în integrarea eficientă a tehnologiei în lecții.

Educația modernă se confruntă cu nevoia de a răspunde exigențelor unei societăți digitale, în care competențele tehnologice devin esențiale. Elevii actuali, membri ai „generației digitale”, sunt nativi tehnologici care se așteaptă ca procesul educativ să reflecte mediul digital în care trăiesc. În acest context, profesorii sunt provocați să integreze instrumente digitale care nu doar să faciliteze accesul la informație, ci să transforme radical actul didactic.

Tipuri de instrumente digitale utilizate în lecții

Instrumentele digitale utilizate în procesul educațional pot fi clasificate în mai multe categorii, în funcție de scopul și modalitatea de utilizare:

1. Platforme de învățare online (LMS – Learning Management Systems)

Printre cele mai utilizate se numără Google Classroom, Moodle, Microsoft Teams și Edmodo. Acestea permit distribuirea materialelor, organizarea temelor, evaluarea elevilor și comunicarea eficientă între profesori și elevi.

2. Aplicații de prezentare și vizualizare a conținutului

Instrumente precum Prezi, Canva, Genially sau Powtoon sunt folosite pentru realizarea unor prezentări interactive și atractive vizual. De asemenea, Google Slides sau Microsoft PowerPoint rămân populare pentru structura clară și ușurința în utilizare.

3. Aplicații pentru învățare colaborativă

Platforme precum Padlet, Jamboard, Mentimeter sau Kahoot! încurajează participarea activă și colaborarea, oferind posibilitatea de a realiza brainstorming-uri, sondaje în timp real și jocuri educaționale.

4. Instrumente pentru evaluare digitală

Pentru testare și evaluare, se utilizează aplicații precum Socrative, Quizizz, Google Forms sau Wordwall, care permit crearea rapidă a unor teste interactive, cu feedback instantaneu.

5. Resurse multimedia și realitate augmentată/virtuală

Platforme precum Thinglink, Merge EDU, Nearpod sau AR Flashcards aduc lecțiile la viață prin elemente multimedia, 3D sau interactive, facilitând învățarea experiențială.

Beneficiile utilizării instrumentelor digitale în educație

1. Creșterea implicării și motivației elevilor

Conținutul digital este adesea mai atractiv pentru elevi decât cel tradițional, deoarece implică elemente vizuale, audio și interactive. Activitățile gamificate sau bazate pe colaborare stimulează interesul și participarea activă.

2. Personalizarea învățării

Instrumentele digitale permit adaptarea conținutului în funcție de ritmul și nivelul fiecărui elev, favorizând o învățare diferențiată și incluzivă. Prin feedback imediat, elevii își pot corecta greșelile și pot progresa individual.

3. Dezvoltarea competențelor digitale

Prin utilizarea regulată a tehnologiei, elevii își dezvoltă competențe digitale esențiale, precum căutarea, analizarea și evaluarea informației, dar și competențe transversale precum gândirea critică, colaborarea și creativitatea.

4. Eficiența gestionării activităților didactice

Profesorii pot economisi timp și pot urmări progresul elevilor în timp real, cu ajutorul aplicațiilor care oferă statistici, rapoarte și arhivare automată a activităților.

Provocări și limite în utilizarea instrumentelor digitale

1. Infrastructura și accesibilitatea

În multe contexte, accesul la echipamente adecvate sau la o conexiune stabilă la internet este încă o problemă. Aceasta generează inechitate în accesul la educația digitală.

2. Pregătirea cadrelor didactice

Integrarea eficientă a instrumentelor digitale necesită formare continuă. Lipsa competențelor digitale sau reticența față de tehnologie poate constitui un obstacol semnificativ.

3. Supraîncărcarea informațională

Utilizarea excesivă a platformelor și aplicațiilor poate genera oboseală digitală atât în rândul elevilor, cât și al profesorilor, afectând calitatea procesului de învățare.

4. Probleme de securitate și protecția datelor

Utilizarea aplicațiilor online implică riscuri legate de confidențialitate și protecția datelor personale, ceea ce necesită măsuri de securitate și educație digitală adecvată.

Bune practici în integrarea instrumentelor digitale în lecții

Pentru ca integrarea tehnologiei să fie cu adevărat eficientă, aceasta trebuie să fie:

Pedagogic motivată: Alegerea instrumentului trebuie să servească obiectivului lecției și să fie adecvat vârstei și nivelului de competență al elevilor.

Interactivă și colaborativă: Activitățile trebuie să favorizeze participarea activă a elevilor, comunicarea și lucrul în echipă.

Flexibilă și adaptabilă: Profesorul trebuie să fie capabil să adapteze resursele în funcție de nevoile clasei și să aibă planuri de rezervă în cazul unor probleme tehnice.

Reflexivă și evaluativă: Este importantă evaluarea impactului utilizării tehnologiei asupra învățării și ajustarea continuă a strategiilor didactice.

Concluzii

Utilizarea instrumentelor digitale în lecții nu este doar o oportunitate, ci o necesitate în educația contemporană. Ele oferă resurse valoroase pentru un proces de învățare modern, interactiv și personalizat. Totuși, pentru a beneficia de avantajele reale ale acestora, este esențială o integrare pedagogică atentă, susținută de o formare adecvată a cadrelor didactice și de o infrastructură accesibilă. Viitorul educației este, fără îndoială, digital, iar provocarea majoră rămâne găsirea unui echilibru între tehnologie și pedagogie autentică.

Bibliografie

Prensky, M. (2001). Digital Natives, Digital Immigrants. *On the Horizon*, 9(5), 1-6.

Redecker, C. (2017). European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu. Publications Office of the European Union.

Salomon, G. (1993). *Distributed Cognitions: Psychological and Educational Considerations*. Cambridge University Press.

UNESCO (2020). *Education in a post-COVID world: Nine ideas for public action*.

Ministry of Education Romania (2022). *Strategia privind digitalizarea educației din România 2021–2027 – SMART-Edu*.

OECD (2019). *Trends Shaping Education 2019*. OECD Publishing.

European Commission (2020). *Digital Education Action Plan 2021–2027*.

CALEIDOSCOPUL Istoria Caleidoscopului

Prof. Sasu Mihaela-Elena

Școala Gimnazială Nr. 3 Mangalia

Un caleidoscop este un tub cu oglinzi care conține mărgelile colorate, sticle sau alte bucăți de obiecte destul de mici. Când se privește în caleidoscop prin partea superioară a tubului, se văd sute de modele diferite create prin reflectarea obiectelor în oglinzi.

Dacă vrem să ne exprimăm științific, putem spune că un caleidoscop este legat de geometria hiperbolică.

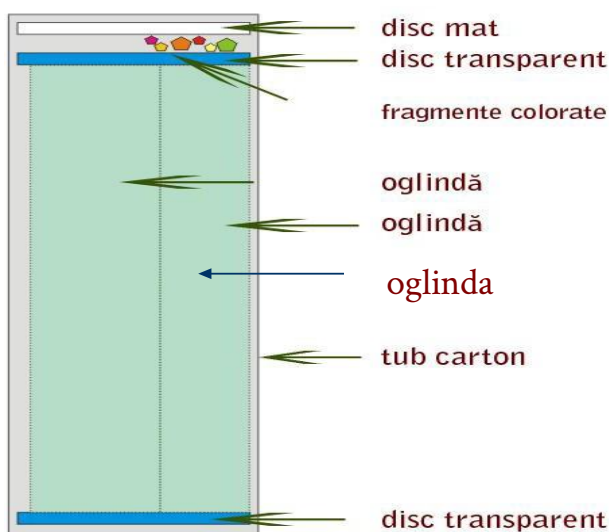
Primul caleidoscop a fost inventat în 1816 de inventatorul scoțian David Brewster, care anul următor, 1817, a primit dreptul de brevet pentru invenția lui.

Cu toate acestea, o redactare greșită a brevetului pentru această invenție a făcut posibilă altor popoare să copieze invenția.

La începutul anilor 1870, un american numit Charles Bush (1825-1900) a reînnoit invenția de caleidoscop și a devenit un mare iubitor și le-a perfecționat.

Aceste produse timpurii se vând cu succes până în prezent peste tot în lume.

Schița Caleidoscopului

MATERIALE NECESARE

- 3 oglinzi - $L=2$ cm, $l = 10$ cm
- tub din carton sau PVC $L=12$ cm
- banda adeziva
- 2 discuri transparente
- fragmente colorate de sticla sau nasturi mici transparenți

PRINCIPIUL DE FUNCTIONARE AL CALEIDOSCOPULUI

Caleidoscoapele funcționează pe principiul de reflecție multiplă, în cazul în care mai multe oglinzi sunt atașate împreună.

Cel mai simplu are trei oglinzi dreptunghiulare, așezate în lungime. Setarea oglinzilor la un unghi de 45 de grade creează un opt duplicat de imagini ale obiectelor, șase la 60 grade și patru la 90 grade.

Partea din caleidoscopul care conține obiecte pentru a fi vizualizate este "camera de obiecte" sau "celulele obiect".

Celulele obiect pot conține aproape orice material transparent.

Revista Kaleidoscope Review

În 1999 a apărut în SUA o revistă de scurtă durată dedicată caleidoscoapelor numită „Kaleidoscope Review,,

Revista a fost concepută și editată de Brett Bensley, la acel moment artist și specialist în confecționarea caleidoscoapelor; aceasta s-a adresat pasionaților acestui obiect, artiștilor, colecționarilor ,dealeri și evenimentelor de divertisment.

www.ux1.eiu.edu/~csbdb/KR1.pdf

BIBLIOGRAFIE

www.caleidoscop.ro

www.wikipedia.ro

Google imagini

optics.nasa.gov/soda_bottle.pdf

<http://www.youtube.com/watch?v=ejTODiWA11U>

makeprojects.com/Project/...Kaleidoscope/66/1

[www.hometrainingtools.com/make..kaleidoscope.](http://www.hometrainingtools.com/make..kaleidoscope)

“Provocări, Oportunități și Perspective de Viitor”-studiu de specialitate

Autor : Stănică Iolanda Cristina

Prof. Centrul de Pedagogie Curativă Simeria

Cuprins:

1. Rezumat
2. Introducere
3. Beneficiile digitalizării educației
 - 3.1. Acces extins la resurse educaționale
 - 3.2. Învățare personalizată și adaptivă
 - 3.3. Colaborare și comunicare îmbunătățite
4. Provocările digitalizării educației
 - 4.1. Inegalitatea în accesul la tehnologie
 - 4.2. Competențele digitale ale cadrelor didactice
 - 4.3. Calitatea și securitatea conținutului digital
5. Politici și strategii educaționale
6. Concluzii
7. Bibliografie

1. Rezumat

Digitalizarea educației reprezintă un proces esențial în adaptarea sistemului de învățământ la cerințele secolului XXI. Acest studiu analizează impactul tehnologiei digitale asupra procesului educațional, cu accent pe infrastructură, competențele digitale ale cadrelor didactice, incluziunea digitală și eficiența pedagogică a instrumentelor online. Se oferă o imagine de ansamblu a progreselor realizate, a provocărilor curente și a direcțiilor strategice pentru viitor.

2. Introducere

Transformările tehnologice rapide au influențat profund toate domeniile societății, inclusiv educația. Digitalizarea nu mai este o opțiune, ci o necesitate. Procesul educațional tradițional, axat pe transmiterea unidirecțională a cunoștințelor, este înlocuit tot mai mult de abordări interactive, personalizate și centrate pe elev, facilitate de tehnologie. Criza sanitară globală provocată de pandemia COVID-19 a accelerat adoptarea soluțiilor digitale în învățământ, relevând atât potențialul lor, cât și limitele structurale ale sistemelor educaționale.

Beneficiile digitalizării educației

3.1 Acces extins la resurse educaționale

Tehnologia permite accesul la o gamă variată de materiale educaționale – de la manuale digitale și videoclipuri interactive până la cursuri online gratuite oferite de universități prestigioase. Platforme precum Coursera, Khan Academy, edX sau Duolingo democratizează accesul la educație, indiferent de locație sau statut socio-economic.

3.2 Învățare personalizată și adaptivă

Instrumentele de tip EdTech facilitează adaptarea conținutului și ritmului de învățare la nevoile individuale ale fiecărui elev.

Inteligența artificială și analizele de învățare permit evaluarea în timp real a progresului și intervenții rapide în procesul educațional.

3.3 Colaborare și comunicare îmbunătățite

Platformele digitale precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle încurajează colaborarea între elevi și profesori dincolo de barierele geografice. Forumurile, chaturile și proiectele în echipă devin mai eficiente și mai interactive în mediul digital.

Provocările digitalizării educației

4.1 Inegalitatea în accesul la tehnologie

Unul dintre principalele obstacole este lipsa de echitate digitală. În România, conform unui raport al Băncii Mondiale (2021), aproximativ 30% dintre elevi nu au avut acces la dispozitive sau internet în perioada învățământului online. Acest fenomen, cunoscut sub numele de „digital divide”, afectează în special mediul rural și categoriile vulnerabile.

4.2 Competențele digitale ale cadrelor didactice

Mulți profesori nu sunt suficient pregătiți pentru utilizarea eficientă a instrumentelor digitale în predare. Lipsa de formare continuă și rezistența la schimbare pot reduce eficiența procesului de digitalizare. Integrarea tehnologiei necesită nu doar abilități tehnice, ci și schimbări metodologice și pedagogice.

4.3 Calitatea și securitatea conținutului digital

Proliferarea conținutului digital neomologat, lipsa unor standarde clare pentru resursele educaționale și problemele legate de confidențialitatea datelor elevilor sunt aspecte critice. Este necesară reglementarea riguroasă a spațiului educațional digital.

Politici și strategii educaționale

Pentru ca digitalizarea să devină sustenabilă, este necesară o viziune strategică la nivel guvernamental. Programele de formare profesională continuă, investițiile în infrastructură digitală și elaborarea de politici educaționale moderne sunt condiții esențiale. Documente precum Planul de Acțiune pentru Educația Digitală (Comisia Europeană, 2020) oferă un cadru de lucru util.

6. Concluzii

Digitalizarea educației este un proces complex, dar esențial pentru viitorul învățământului. Deși provocările sunt semnificative, beneficiile potențiale – în special în ceea ce privește accesul, personalizarea și eficiența învățării – justifică pe deplin eforturile de implementare și adaptare.

Bibliografie

1. World Bank (2021). "Remote Learning During COVID-19: Lessons from Today, Principles for Tomorrow".
2. European Commission (2020). "Digital Education Action Plan 2021-2027".
3. UNESCO (2021). "Education in a post-COVID world: Nine ideas for public action".
4. Miroiu, A. (2019). "Politici Educaționale", Ed. Polirom.

ACTIVITĂȚI DE CLASĂ – INSTRUMENTE DIGITALE PENTRU EVALUARE

Prof. inv. Primar, Tirla Cristina , Școala Gimn. Nr. 16 M.I.Dobrogianu, Constanța

Prof. Pușcașu Constantin, Liceul Teoretic, Oraș Azuga

Ne dezvoltăm, suntem părtași la digitalizarea educației și doar de noi , cadrele didactice, depinde cât de eficient vom integra instrumentele digitale în educație și mai ales în procesul de predare-învățare – evaluare.

Cu toții am observat tendințele actuale ale noilor generații de a se raporta la tot ceea ce ține de lumea de dincolo de ecrane, fie că sunt ecrane de telefon, tablete, laptopuri. Astfel, contribuția noastră la formarea noilor generații de elevi este mult mai importantă și cu mult mai multe implicații în viața lor de zi cu zi. Observăm că trebuie să corelăm, din ce în ce mai mult, informațiile pur teoretice cu cele practice, care fac parte din cotidian.

Poate vă întrebați cum am putea solicita elevilor, încă de la clasele pregătitoare, să utilizeze în scop educativ, instrumentele digitale? Este foarte simplu...Mai jos, voi propune câteva activități care includ utilizarea de platforme educaționale la nivelul clasei de elevi.

Folosind tabla interactivă, copiii vor crea un scenariu educativ pornind de la un șir de întrebări. Vor folosi aplicații precum STORYJUMPER pentru a transforma răspunsurile în povești virtuale. (www.storyjumper.com)

Cum putem crea materiale educative la clasa folosind platforma STORYJUMPER?

Accesăm platforma folosind motorul de căutare GOOGLE. Astfel, se va deschide pagina platformei și ne va solicita să ne autentificăm prin crearea unui cont pe platforma.

După ce ne-am creat contul, platforma de va conduce în pagina personală, unde putem începe să realizăm lucruri minunate.

Pentru a crea clasa, avem două posibilități: fie importăm elevii clasei din Google Classroom, fie apăsăm pe butonul Add Class, exact ca în imaginea de mai sus. Dacă optăm pentru Google Classroom, procesul de adăugare este foarte simplu. Platforma lucrează pentru noi, într-un timp foarte scurt. Ce ne mai rămâne de făcut este să trimitem mesaj elevilor sau părinților acestora să își verifice emailul pentru a accepta invitația.

Dacă optăm pentru Add Class, vom urma pașii din imaginea de mai jos.

Alegem numele clasei și o parolă, pe care o vom transmite apoi elevilor sau părinților acestora pentru a putea efectua înscrierea în clasă.

Dacă elevii de la clasă au peste 13 ani, bifăm căsuța unde ne indică acest aspect.

Apăsăm apoi butonul salvare, din partea de jos a paginii și vom avea clasa deja creată.

Pentru a invita elevii să se alăture clasei noastre, vom proceda ca în imaginea de mai jos.

Dacă accesăm butonul Show all option, ne va transmite un link pe care îl vom trimite copiilor pentru a se conecta pe platformă și, automat, pentru a intra în clasa noastră.

Vom explora mai departe ce putem realiza, împreună cu elevii, pe această platformă. Eu, personal, am descoperit-o în timpul pandemiei SARSCOV2 și a devenit un instrument foarte iubit de elevi pentru că le-a oferit posibilitatea de a deveni autori de cărți. Pentru mine, ca și cadru didactic, a fost un prilej de a evalua munca juniorilor, în timp real, și de a le oferi feedback-ul așteptat. Și asta am realizat cu elevii de clasa a II -a. Vă încurajez să utilizați această platformă și veți observa cât de mult vă va ajuta în procesul instructiv-educativ.

Să ne întoarcem la pagina noastră, după ce am creat clasa și să apăsăm butonul BOOKS.

Se va deschide o nouă pagină unde vom accesa butonul +CREATE A BOOK

De aici, începe o frumoasă aventură pentru toți factorii umani implicați în procesul educativ. Astfel, vom alege butonul +INDIVIDUAL BOOK dacă dorim să lăsăm fiecărui elev posibilitatea de a realiza propria creație sau +GROUP BOOK dacă dorim să realizăm un material colectiv. Indiferent ce am alege, efectul va fi pe măsura implicării fiecăruia.

Se va deschide, apoi, o altă fereastră și vom alege modelul BLANK. Acesta ne oferă prilejul de a crea un material așa cum ne place, fără a fi nevoie de alte modificări.

Se va deschide pagina unde vom începe să navigăm și să devenim creatori de cărți.

În partea stângă a ecranului avem 4 butoane care ne vor ajuta să descoperim ce putem insera în mica noastră creație. Am utilizat această platformă și pentru orele de matematică, istorie, geografie, dezvoltare personal, civica. Astfel, platforma devine un portofoliu online pentru elevi.

Vă las pe dvs, în continuare, să descoperiți tot ceea ce vă pune la dispoziție platforma. Atașez o parte din lucrările elevilor mei de-a lungul timpului. MULT SUCCES!

ORGANIZAREA SPAȚIULUI EDUCAȚIONAL ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof.înv.preșc.: Vilcan Camelia Marinela

Grad.P.P.Poroschia

Spațiul educațional oferă siguranță emoțională și afectivă atunci când educatoarea, cunoscându-și bine copiii din grupă, organizează și amenajează ambientul astfel încât aceștia să poată desfășura activități potrivite dezvoltării individuale. Lucrând în grupuri mici, copiii pun întrebări, comunică între ei și cu educatoarea, antrenându-și structurile de bază ale limbajului.

Grădinița este mediul unde copiii preșcolari sunt primiți, se mișcă și se joacă, unde totul trebuie gândit și amenajat, astfel încât acesta să fie o sursă din care copiii se inspiră și învață, un loc plăcut, frumos, în care se simt bine, în siguranță, un loc care le vorbește lor și tuturor celor care îi vizitează, despre tot ce se întâmplă acolo.

Prin organizarea spațiului grupei pe centre de activitate procesul de învățare este unul activ, de socializare, în care copii interacționează direct cu materialele, cu alți copii, cu adulții, individual, în perechi sau în grupuri mici. Acest tip de organizare permite dezvoltarea liberă a copilului pe domeniile de dezvoltare: dezvoltare fizică, sănătate și igienă personală ; dezvoltarea socio-emoțională; dezvoltarea capacităților și atitudinilor în învățare ; dezvoltarea limbajului, a comunicării și premisele citirii și scrierii ; dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii.

Centrul tematic este locul unde expunem materiale legate de tema proiectului în așa fel încât copiii să le poată privi și mânui, să se poată juca cu ele, să vorbească și să citească, să li se citească despre ele, să poată adăuga altele noi, produse sau procurate de ei. Acesta poate fi un dulăpior, un raft, o cutie de carton, unde vom expune titlul temei și materialele legate de aceasta.

Procurarea materialelor necesare pentru acest centru tematic se va face în urma studierii cu atenție a temei de către educatoare. Materialele vor fi aduse, de regulă, de către copii pentru a fi arătate și pentru a discuta despre ele, pentru a le studia.

Prin felul în care este amenajată, ea oferă copilului ocazii să se simtă bine în intimitatea lui, stimulându-i interesul și invitându-l la învățare prin descoperire și explorare. Sala de grupă îi vorbește copilului prin ceea ce oferă ca posibilitate de acțiune și experiență. Aflat în fața mai multor posibilități, copilul este invitat să aleagă ceea ce i se potrivește, să decidă.

Organizarea spațiului educativ prin delimitarea Centrelor oferă atât părinților, cât și educatorului oportunitatea de a-i observa mai bine pe copii în interacțiunea lor cu materialele, cu alți copii sau cu adulții.

La colțul Bibliotecă este amenajat un raft pe care sunt așezate cărți cu imagini, cărți cu povești, jetoane ilustrate, CD Player, cd-uri, etc. Cărțile trebuie schimbate des pentru a menține interesul copiilor. Tot la acest colț pe o măsuță este așezat un televizor, un calculator pentru a oferi copiilor prilejul de a viziona desene animate, CD-uri cu povești, jocuri. La această vârstă, copiii au preferințe pentru unele povestiri și cer să le fie repetate. Sunt atrași de imaginile viu colorate, devin sensibili la muzică, la ritm, la melodie, la cântece pentru copii, la jocurile muzicale. Le place să cânte și să danseze. Colțul Bibliotecă fiind dotat cu cd player, dă posibilitatea copiilor de a audia jocuri muzicale și cântece pentru copii.

Aria de stimulare joc de masă cuprinde o măsuță și un raft pe care se găsesc jucării mici și jocuri de masă. Este o zonă în care copilul capătă achiziții în toate domeniile: cognitiv, socio afectiv, fizic.

Colțul Construcții este adesea spațiul cel mai frecventat de copii. Jocul de construcții oferă posibilități multiple de dezvoltare a copilului. Acest colț trebuie plasat într-un loc îndepărtat de zona liniștită, pentru a nu deranja. Materialele vor fi dispuse în cutii rotunjite la colțuri sau rafturi, pe categorii: cuburi, figuri geometrice, Lego, mașinuțe, animale mici de jucărie.

Jocul de rol își are sursa în imaginația copiilor. Adulții pot încuraja un joc de rol bogat confecționând și păstrând la îndemână echipamente speciale care sunt, în esență, cutii (truse) umplute cu diferite obiecte pe care copiii le vor utiliza jucându-se de-a doctorul, de-a

poștașul, de-a mecanicul, de-a vânzătorul, de-a frizerul, etc. Materialele confecționate trebuie să reflecte viața comunității în care trăim.

Sectorul Știință (plante, mici animale de casă, acvariu cu peștișori, semințe, vase pentru experimente, etc.). Aici este locul unde copiii își asumă diferite responsabilități, realizează mici experimente sub îndrumarea educatoarei, fac diferite observații.

Colțul Artă oferă posibilitatea copiilor să exprime ce gândesc, să simtă și să vadă lumea și astfel își pot exprima și potențialul creator. Rolul cel mai important al educatoarei este să asigure un mediu, o atmosferă care încurajează și sprijină potențialul de exprimare creatoare al copilului. Spațiul acestui colț trebuie să fie suficient pentru copiii care lucrează, astfel încât să nu se stânjenească, să nu existe senzația de înghesuială. Trebuie să fie ales în așa fel, încât lumina să vină din partea stângă și să nu fie o zonă de trecere, pentru a nu fi deranjați micuții artiști.

Spațiul amenajat pe arii de stimulare ajută copiii să-și dezvolte personalitatea prin faptul că le lasă posibilitatea de a alege singuri unde, cu ce, cu cine și cât se joacă, își asumă

responsabilități pentru alegerile făcute, percep activitățile ca fiind reușite deoarece sunt

potrivite nivelului lor de dezvoltare și nu vor resimți o frustrare ca urmare a faptului că sunt

constrânși să participe la activități care sunt fie prea dificile, fie prea ușoare.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru invatamant prescolar, (2008), Editura Didactica Publicing House.
2. Proiectul pentru Reforma Educației Timpurii;

CONTRIBUȚIA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE LA DEZVOLTAREA SOCIO- EMOȚIONALĂ A COPIILOR

Autor: Vlad Nela Mihaela

Școala Gimnazială "Adrian Păunescu", Sector 6, București

Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii.

Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

Tendința de a se juca de a fi mereu în mișcare este tocmai ceea ce ne permite să împletim activitatea școlară cu cea din viața de zi cu zi.

Activitățile extrașcolare au ca scop dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea copiilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio- culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite copiilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și dezvolte potențialul intelectual.

Activitățile extrașcolare sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, fiecare dintre ei având posibilitatea să se afirme conform naturii sale. Activitățile extracurriculare sunt apreciate atât de către copii, cât și de cadrele didactice în măsura în care : valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile copiilor; organizează într-o manieră plăcută și relaxantă timpul liber al copiilor, contribuie la optimizarea procesului de învățământ .

Formele de organizare sunt din cele mai ingenioase, cu caracter recreativ - copiii au teren liber pentru a-și manifesta în voie spiritul de inițiativă; participarea este liber consimțită, necoordonată, constituind un suport puternic pentru o activitate susținută, au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup, sunt caracterizate de optimism și umor, creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților, urmăresc lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățământ, contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

În concluzie, putem spune că activitatea extracurriculară este o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să îi acorde atenție, adoptând o atitudine creatoare atât în modul de realizare a activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Activitățile extrașcolare pot fi activități independente, alese de elev sau activități planificate, organizate de către cadrele didactice:

EXCURSIILE ȘI TABERELE – au un rol important la dezvoltarea intelectuală și fizică a copiilor având în vedere că, în cadrul lor intră în interacțiune cu natura și dobândesc cunoștințe despre frumusețile acesteia. Contribuie la educarea dragostei pentru frumos, în cadrul lor acumulează o serie de cunoștințe despre fenomenele din natură, se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele.

În urma plimbărilor, a excursiilor în natură copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate imaginea realității în cadrul activităților de pictură de modelaj, iar materialele pe care le pot aduna în urma acestor activități pot fi folosite la activitățile practice, în jocurile de creație.

VIZITELE LA MUZEE, CASE MEMORIALE, DIVERSE OBIECTIVE ISTORICE, constituie un mijloc de a prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru, le oferă copiilor posibilitatea de a observa și de a analiza fenomenele în starea lor naturală, operele de artă originale, momente legate de trecutul istoric local, de viața și activitatea unor personalități, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc cunoștințele acumulate în cadrul orelor de la clasă.

VIZIONAREA DE PIESE DE TEATRU PENTRU COPII, SPECTACOLELE MUZICALE, DE CIRC, SPORTIVE stimulează și orientează copiii spre diverse domenii de activitate muzică, sport, poezie, pictură.

CONCURSURILE CU DIFERITE TEME sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru ei. Le oferă posibilitatea să demonstreze ce au învățat la școală. Dacă sunt organizate într-o atmosferă plăcută pot influența spiritual de inițiativă al copilului, îi oferă ocazia să se integreze în diferite grupuri, să lucreze în echipă.

Copiii sunt atrași de activitățile artistice, recreative, distractive care ajută la dezvoltarea creativității, gândirii critice și stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conștientizarea urmărilor poluării, educația rutieră, educația pentru sănătate.

Problematica educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ.

Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității

umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate.

Activitățile extracurriculare reprezintă un element prioritar în politicile educaționale întrucât au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității tânărului, asupra performanțelor școlare și asupra integrării sociale în general. Participarea la activități extracurriculare structurate, organizate de școli, spre deosebire de participarea la activități nestructurate se asociază cu rezultate pozitive în ceea ce privește dezvoltarea adolescenților: performanță și rezultate școlare mai bune, coeficienți de abandon școlar mai scăzuți, o stare psihologică mai bună, incluzând un nivel de stimă de sine mai bun, mai puține griji privind viitorul și sentiment redus de izolare socială, un grad mai scăzut de abuz de alcool și droguri.

În concluzie putem spune că activitatea extracurriculară este o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

BIBLIOGRAFIE:

Ciubuc Iuliana, Armonia naturii, Editura Aureo, Oradea, 2011

Mangri. F, Elisei. E, Dorobeti. T, Bucovăla .G, Experiențe didactice și pedagogice de succes, Poarta Albă, 2010

Dumitru G, Novac .c, Mitracche .A, Ilie .V, Didactica activității instructiv –educative pentru învățământul preșcolar. Craiova. Editura Nova

Cernea Maria, contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în Învățământul primar, Nr. 1/2000, editura Discipol, București

Furnizorul de educație nonformală care mi-a impactat activitatea la catedră– Asociația Ovidiu.RO

Zaharia Raluca, Grădinița Scufița Roșie, București

Educația non-formală în grădiniță completează în mod creativ și interactiv activitățile din curriculumul formal. Furnizorul de educație non-formală care a avut un impact considerabil, atât asupra carierei mele, cât și asupra colectivelor de copii pe care le-am ghidat în perioada 2021 până în prezent este Asociația Ovidiu.RO.

Asociația OvidiuRo, cunoscută drept organizația-pionier în promovarea educației timpurii în România este axată pe dezvoltarea competențelor de bază, precum și pe încurajarea lecturii timpurii și a învățării interactive. Unul dintre cele mai importante obiective ale OvidiuRo este creșterea interesului pentru lectură și dezvoltarea abilităților lingvistice ale copiilor încă din primii ani de viață.

Proiectul „Citește-mi 100 de povești!”, lansat în colaborare cu Ministerul Educației în anul 2021, este unul dintre cele mai ample programe naționale dedicate stimulării lecturii timpurii în grădinițe. Prin acest proiect se încurajează transformarea lecturii într-o rutină zilnică pentru copiii preșcolari, promovând dezvoltarea vocabularului, a imaginației și a interesului pentru cărți, precum și implicarea întregii comunități.

Obiectivele proiectului:

- Crearea unui obicei zilnic de lectură în grădinițe.
- Facilitarea accesului la cărți ilustrate de calitate.
- Pregătirea cadrelor didactice să utilizeze lectura ca instrument de învățare.
- Implicarea părinților în activitățile de citit împreună cu copiii.

În cadrul acestui proiect am participat la sesiuni de formare online despre importanța literației, am realizat planul de lectură adaptat grupului de preșcolari, am amenajat Insule de lectură(locuri de citit și ascultat povești, în interior și în aer liber, astfel încât copiii să interacționeze cu o varietate de cărți și cititori în locuri și momente diverse), le-am citit copiilor zilnic, am proiectat activități creative inspirate din povești, i-am implicat pe părinți și bunici în citirea poveștilor (organizarea de sesiuni dedicate, în care aceștia au fost ghidați cum să transforme lectura într-o activitate interactivă acasă), am primit pachete cu cărți și acces la o platformă online cu resurse, am primit titlul de GrădiBibilotecă pentru recunoașterea activităților parcurse.

Impactul asupra copiilor preșcolari s-a manifestat prin dezvoltarea vocabularului și a abilităților de comunicare, stimularea creativității și a imaginației, stimularea interesului pentru povești și lectură, pregătirea pentru integrarea cu succes în ciclul primar prin dezvoltarea competențelor cognitive și emoționale.

Proiectul „Citește-mi 100 de povești!” reprezintă o inițiativă valoroasă pentru dezvoltarea timpurie a copiilor preșcolari. Prin activitățile parcurse am avut oportunitatea de a-mi diversifica metodele de predare și de a mă adapta mai bine nevoilor individuale ale copiilor. În plus, participarea la astfel de proiecte mi-a permis să creez un mediu de învățare mai atractiv, să consolidez relațiile cu copiii și părinții și să contribui la o dezvoltare armonioasă a preșcolarilor.

Predarea limbii franceze, între inovație pedagogică și dezvoltarea competențelor reale Studiu de specialitate

Prof. Iordache Ramona-Nicoleta

Liceul Teoretic "Constantin Brâncoveanu", București

Într-o lume în continuă schimbare, în care tehnologia redefineste modul în care comunicăm, învățăm și lucrăm, este firesc ca școala să reflecte această realitate. Limba franceză, ca disciplină, are un potențial imens de a se adapta la noile metode digitale, cu atât mai mult cu cât resursele autentice și interactive sunt disponibile din abundență. Elevii de astăzi, născuți în era digitală, se simt mai motivați atunci când procesul de învățare include instrumente familiare lor: aplicații, chestionare online, platforme video sau fișiere audio. Prin urmare, digitalizarea metodelor de predare nu mai este doar o opțiune, ci o necesitate pedagogică.

Digitalizarea aduce beneficii clare: crește implicarea elevilor, personalizează procesul de învățare, facilitează accesul la resurse autentice și permite o evaluare continuă și obiectivă.

Beneficiile digitalizării predării limbii franceze sunt multiple. Dintre acestea evidențiem:

	Beneficiu	Descriere
1	Creșterea motivației și a implicării elevilor	Elevii se simt mai atrași de lecțiile care includ tehnologie, deoarece sunt familiarizați cu instrumentele digitale. Jocurile educative, quizurile interactive (ex: Kahoot, Plickers), videoclipurile sau aplicațiile mobile transformă învățarea într-o experiență plăcută și captivantă.
2	Acces facil la resurse autentice	Profesorii pot integra în lecții documente autentice

		(audio, video, texte online) care reflectă limba vie, folosită de nativi. Platforme precum TV5Monde, RFI Savoirs sau France Culture oferă conținut clasificat pe niveluri CECRL (A1–C2).
3	Personalizarea învățării	Platformele digitale permit adaptarea ritmului și conținutului la nivelul fiecărui elev. Aplicații ca Google Classroom sau Moodle oferă posibilitatea de a crea parcursuri individualizate și teme diferențiate.
4	Evaluare rapidă și obiectivă	Instrumentele digitale (Google Forms, Quizizz, Socrative) permit evaluarea automată, oferind feedback imediat elevilor. Profesorul poate analiza ușor răspunsurile și poate interveni punctual în funcție de nevoile reale.
5	Colaborare și comunicare eficientă	Elevii pot lucra în perechi sau echipe în medii online, chiar și asincron (ex: Padlet, Jamboard). Comunicarea cu profesorul devine mai fluidă prin aplicații ca Google Meet, Zoom.
6	Dezvoltarea competențelor digitale	În paralel cu învățarea limbii franceze, elevii își dezvoltă competențe esențiale în era digitală: căutare online, utilizarea aplicațiilor, redactare în format digital etc.

De asemenea, oferă profesorilor un cadru flexibil și interactiv pentru organizarea lecțiilor, în special în domenii complexe precum gramatica, vocabularul sau înțelegerea textului oral/scriș.

Există o serie de instrumente digitale ce pot fi utilizate în lecțiile de limba franceză. Ne vom axa în acest studiu mai întâi pe aplicația Plickers, o soluție interactivă pentru gramatica franceză.

Plickers este un instrument digital extrem de util pentru profesori, mai ales în clasele în care elevii nu dispun de dispozitive proprii (telefoane, tablete, laptopuri). Este gratuit, ușor de folosit și creează un mediu interactiv chiar și în condiții tehnice minime. Plickers este o aplicație care permite profesorului să colecteze în timp real răspunsurile elevilor la întrebări de tip quiz sau alegere multiplă, folosind doar:

un smartphone sau tabletă cu aplicația Plickers instalată (doar de către profesor), un set de cartonașe QR (fiecare elev primește unul unic). Profesorul creează un cont gratuit pe www.plickers.com.

Creează o clasă și adaugă elevii (numai nume, nu e necesar email).

Creează seturi de întrebări sau quiz-uri.

Imprimă cartonașele (fiecare cu un cod QR unic, disponibil gratuit pe site).

Elevii răspund prin rotirea cartonașului în una dintre cele 4 poziții (A, B, C sau D), în funcție de varianta aleasă.

Profesorul scanează sala cu telefonul – aplicația citește codurile și afișează rezultatele în timp real.

Se pot descărca gratuit cartonașele: <https://www.plickers.com/cards>

Sunt numerotate de la 1 la 63. Se imprimă (alb-negru) și se pot plastifica pentru uz îndelungat. Această aplicație este utilă mai ales pentru că oferă: feedback instant–profesorul vede rapid cine a înțeles și cine are dificultăți, crește participarea activă–elevii se simt implicați și răspund fără teamă de greșeală, gamificare–quiz-urile se pot transforma în concursuri dinamice, evaluare imediată – ideal pentru diagnostic, recapitulare sau testare rapidă.

În lecțiile de gramatică, Plickers poate fi folosit pentru: verificarea înțelegerii conjugărilor

verbale, exersarea acordului adjectivelor și substantivelor sau identificarea greșelilor gramaticale într-un context dat.

De exemplu, într-o lecție despre verbele pronominale, profesorul poate crea un set de întrebări tip alegere multiplă, prin care elevii să identifice propozițiile corecte. Astfel, evaluarea devine ludică și interactivă, iar elevii sunt mai implicați și foarte atenți.

La fel de interesantă poate fi și folosirea formularelor Google Forms care oferă o soluție rapidă și eficientă pentru evaluarea înțelegerii textelor scrise sau orale. Profesorul poate încărca un text (sau un link audio/video) și poate adăuga întrebări de înțelegere de tip grilă, răspuns scurt, alegere multiplă sau potrivire.

Pentru evaluarea înțelegerii unui text narativ la nivel B1, de exemplu, elevii pot citi un fragment adaptat după Guy de Maupassant, iar apoi răspunde la întrebări privind identificarea ideii principale, extragerea de informații explicite, deducerea intenției autorului sau a sensului unor expresii. Rezultatele se centralizează automat, ceea ce permite profesorului să ofere feedback imediat individual sau de grup, să identifice dificultățile și să personalizeze intervențiile didactice.

Documentele autentice în dezvoltarea competenței de înțelegere orală devin foarte importante.

Documentele autentice – în special cele audio și video – sunt esențiale în procesul de învățare a unei limbi străine. Ele oferă elevilor contactul direct cu limba vie, în contexte reale de comunicare. Pentru limba franceză, expunerea la diferite accente, registre de limbă și situații de comunicare crește considerabil șansele de succes ale elevului în dezvoltarea competenței de înțelegere orală.

De asemenea, documentele autentice pot fi utilizate diferențiat, în funcție de nivelul elevilor. Astfel, nivelurile A1-A2 poate presupune fișiere audio scurte, conversații simple, anunțuri, extrase din podcasturi pentru începători (prezentări personale, dialoguri din viața cotidiană, instrucțiuni simple).

Nivelurile B1-B2 se referă la înțelegerea și utilizarea documentelor mai complexe, cum ar fi emisiuni radio, extrase din filme, interviuri sau reportaje. Elevii trebuie să înțeleagă idei principale, să facă inferențe și să interpreteze tonul vorbitorului.

De exemplu, folosirea unui fragment video de pe platforma TV5Monde, nivel B2, în care o jurnalistă din Canada prezintă un reportaj despre grădinărit, solicită elevii să identifice informațiile relevante, să recunoască poziția exprimată, să aleagă rezumatul corect și să-și exprime opinia referitor la subiectul dezbătut. (<https://apprendre.tv5monde.com/fr/exercices/b2-avance/canada-cultivez-votre-jardin>)

O altă metodă folosită ca model didactic pentru liceu, consider că poate fi „Connexions”, Editions Didier. Manualele „Connexions niveau 2” și „niveau 3”, recomandate pentru clasele a XI-a și a XII-a, sunt un exemplu excelent de integrare a documentelor autentice în activitatea didactică. Fiecare unitate este însoțită de documente audio: conversații, interviuri, reclame sau scurte relatări înregistrate de vorbitori nativi. Aceste materiale sunt gândite special pentru a dezvolta competența de înțelegere orală, într-un mod progresiv.

La nivelul „Connexions 2”, accentul cade pe recunoașterea structurilor familiare și a vocabularului de bază, în timp ce în „Connexions 3”, elevii sunt provocați să înțeleagă texte mai sofisticate, cu elemente culturale și socio-lingvistice diverse.

Clasa a XI-a: ascultarea unui mesaj telefonic (CD Connexions 2) și completarea unei fișe cu informații esențiale (cine? ce? unde? când?).

Clasa a XII-a: vizionarea unui reportaj despre imigrație în Franța, urmată de dezbateri și redactarea unui eseu argumentativ – activitate interdisciplinară cu educația civică.

Prin utilizarea acestei metode, elevii nu doar că își îmbunătățesc abilitățile lingvistice, dar își dezvoltă și gândirea critică, și cultura generală, aspecte esențiale pentru bacalaureat și pentru comunicarea reală în limba franceză.

Digitalizarea în predarea limbii franceze nu este o modă trecătoare, ci un răspuns firesc la nevoile elevilor din secolul XXI.. Într-un context global în care tehnologia modelează tot mai mult modul în care oamenii comunică, lucrează și învață, școala are responsabilitatea de a răspunde acestor schimbări și de a le integra în mod creativ și eficient în activitatea didactică.

Aplicații precum Plickers sau Google Forms, alături de platforme educaționale interactive, le permit profesorilor să-și regândească lecțiile de limba franceză, transformându-le din activități rigide în experiențe de învățare atractive, flexibile și adaptate nevoilor reale ale elevilor. În același timp, utilizarea documentelor autentice – audio, video, texte extrase din mediul francofon – oferă elevilor oportunitatea de a învăța limba în contexte semnificative, apropiate de viața reală, și de a dezvolta competențe comunicative relevante pentru lumea contemporană.

Digitalizarea nu diminuează importanța profesorului, ci dimpotrivă, îl transformă într-un facilitator al învățării, un ghid capabil să creeze punți între conținut, tehnologie și nevoile individuale ale fiecărui elev. Acest proces cere nu doar competențe tehnice, ci și o deschidere autentică spre inovație, reflecție pedagogică continuă și dorința de a construi un spațiu educațional în care elevii să fie cu adevărat implicați, autonomi și motivați.

Pentru ca digitalizarea să fie cu adevărat eficientă, ea trebuie să fie însoțită de o viziune coerentă, de formare continuă a cadrelor didactice și de sprijin instituțional constant. În final, obiectivul nu este doar folosirea unor instrumente moderne, ci dezvoltarea unei educații relevante, incluzive și orientate spre viitor, în care învățarea limbii franceze devine nu doar un obiectiv academic, ci o punte spre cultura, gândirea și valorile unui spațiu francofon viu și în continuă evoluție.

Bibliografie:

Berthet, A., Capelle, G., Mével, J.-M. (2004). *Méthode de français: Connexions niveau 2 et 3*, Éditions Didier.

Cadre européen commun de référence pour les langues (CECRL) – Conseil de l'Europe, Éditions Didier, 2001.

Coste, D. (2002). *Didactique des langues et approche actionnelle*, Hachette

Cuq, Jean-Pierre (2003). *Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde*. CLE International.

Curtea de Conturi Europeană (2023). Digitalizarea școlilor: sprijinul UE pentru educația digitală în școli. https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR-2023-11/SR-2023-11_RO.pdf

Dragomir, Mariana (2001). *Puncte de vedere privind predarea-învățarea limbii franceze ca limbă străină*. Editura Dacia, Cluj-Napoca.

Enache, Georgeta (coord.). *Importanța instrumentelor digitale în educație și formare*. <https://ro.scribd.com/document/560305090/Importan%C8%9Ba-Instrumentelor-Digitale-in-Educa%C8%9Bie-%C8%9Bi-Formare-coord-Georgeta-Enache>

France Culture. *Intégrer les podcasts dans l'enseignement du FLE*. <https://www.franceculture.fr>

France Culture. *Ressources pour l'enseignement du français*. <https://www.franceculture.fr>

Plickers – Site officiel, www.plickers.com

Google Forms – Aplicație Google pentru formulare online, <https://forms.google.com>

Stancu, Georgiana Silvia (2024). *Tehnologii digitale pentru a motiva și antrena elevii din clasele primare în învățarea limbii franceze*. <https://iteach.ro/experiencedidactice/tehnologii-digitale-pentru-a-motiva-si-antrena-elevii-din-clasele-primare-in-invatarea-limbii-franceze>

TV5Monde – Enseigner le français avec l'audio-visuel, www.tv5monde.com

MOTIVAȚIA PENTRU LECTURĂ

Prof. înv. Primar TUDOSĂ Mihaela-Carmen

Școala Gimnazială Nr.1 Suceava

"Cartea este un ospăț al gândurilor la care oricine este poftit. Ea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole al vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Iubiți cartea, îngrijiți-o și citiți cât mai mult. Cartea ne este prieten credincios, de nădejde". Iată cât de plastic și convingător a menționat G.F. Morozov în lucrarea sa "Cărți prietene". Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenței omenesti, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit.

Cartea, cândva principală uzină de miraje, e depășită acum de televizor, de calculator, de internet. Explicația este simplă, deoarece această ofertă întrunește cumulativ trei condiții: este spectaculoasă, atractivă și nu necesită un efort mental deosebit. Nevoia de ritm, zgomot, melodie, de ambianță sonoră tinde să reducă lectura la un minimum impus de obligațiile școlare.

Importanța studiului lecturii literare în școală a fost, este și va rămâne un subiect de mare interes pentru toți actorii implicați în actul educațional. Principalul scop al lecturii în perioada școlarității este acela de a forma un tânăr cu o cultură comunicatională și literară capabil să înțeleagă lumea, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om. Deci, are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le stimuleze dorința de a cunoaște viața, oamenii și faptele lor, să ducă la formarea unui vocabular activ, bogat și colorat, la educarea sentimentelor estetice.

Prin lectură, elevii sunt conduși să-și formeze capacitatea de a surprinde, de a descoperi conținuturi și forme ale realității exprimate într-o multitudine de realități, să-și extindă astfel aria cunoașterii; pătrunzând în diversitatea textelor literare, elevii vor parcurge căi specifice de expresie, asocierea cu altele, ceea ce le permite trecerea de la cunoșterea concretă la cea abstractă, de la intuiție la reprezentare și fantezie, ajungând în posesia unor multiple instrumente utile satisfacerii dorinței lor de a descoperi realitatea înconjurătoare.

Procesul învățării și stăpânirii mecanismelor citirii este complex și determinat de numeroși factori, care produc diferențieri:

percepția vizuală și nivelul de organizare a structurii spațiale;

percepția, discriminarea și atenția auditivă;

capacitatea de a reproduce modele vizuale;

maturitatea limbajului vorbit și experiența lingvistică anterioară;

aptitudinea potențială pentru lectură;

factorii afectivi și de motivație;

competența învățătorului și strategiile folosite;

particularitățile de vârstă și individuale;

preferințele lor;

climatul familial;

Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă ce înglobează răbdare, perseverență, continuitate, voință. Pentru a-i determina pe copii să devină cititori pasionați este necesar să se formeze cu răbdare și stăruință gustul pentru lectură.

Lectura elevilor se desfășoară atât în școală, cât și în afara ei, acasă, în bibliotecă, de aceea pe lângă pregătirea asigurată prin lecțiile de citire în care elevii sunt inițiați cu tehnicile generale ale muncii cu cartea, la orele speciale de lectură, învățătorii sunt datori să asigure și o anumită pregătire specială, care să îi orienteze pe elevi în vederea folosirii cărții de lectură. Formarea deprinderilor de muncă independentă cu cartea este un proces complex și de durată, bazele acestor deprinderi trebuie formate din timp, prin însușirea treptată de către elevi a folosirii în mod independent a manualului.

În practica școlară se folosesc diverse forme de îndrumare a lecturii. Cele mai importante și mai des utilizate sunt:

Expunerea prin povestire;

Conversația sau dezbateră;

Activitatea cu cartea prin citirea expresivă a învățătorului;

Recenzia de carte;

Lecțiile de popularizare a cărților;

Excursiile literare;

Expoziția de carte;

Întâlniri cu scriitori;

Șezători literare;

Seri de povești sau de poezie;

Cercul/ clubul de lectură;

Medalionul literar consacrat aniversării unui autor;

Simpozionul literar;

Jurnalul de lectură;

Concursuri și jocuri pe teme literare;

Călătoriile imaginare pe hartă, pe temă literară;

Confecționarea unor albume literare;

Tabără de creație literară;

Presa și revistele literare.

În calitate de învățători, noi facem parte din categoria celor care intervin în prima linie pentru a forma elevilor noștri gustul pentru lectură. Deși unii o fac singuri, fără ajutor, mulți elevi au nevoie de o motivație suplimentară. Astfel, citirea poate fi uneori văzută chiar ca o povară, o corvoadă pentru mulți dintre ei. Una dintre misiunile școlii este de a participa la descoperirea și învățarea lecturii încă de la o vârstă fragedă și, mai apoi, să dezvolte gustul și obiceiul de a citi.

Pentru ca un elev să fie motivat, trebuie să aibă obiective clare. Într-adevăr, un elev se angajează rareori într-o activitate pentru simpla plăcere de a o face. El ajunge mereu să se întrebe ce-i poate aduce în plus aceasta.

Motivația pentru lectură apare adesea dintr-un declic venit dintr-o carte pe care cititorul o apreciază. De aceea este important să diversificăm stilurile literare, atât texte narative, cât și informative. Pentru ca elevul să fie motivat să citească, trebuie să înțeleagă cu ce anume îl va ajuta acea lectură, să-i găsească un scop personal care să-l facă să-și dorească să învețe.

Cum îi determini pe elevi să vrea să citească? În era înmulțirii ecranelor, a jocurilor video și a multiplelor tentații, întrebarea rămâne complexă. Activitățile ludice de învățare, strategiile motivaționale, cărțile care mai de care mai colorate și mai captivante, încurajează copiii să se bucure de lectură.

În ceea ce privește subiectul lectură la clasă, eu mă ghidez după câteva strategii și reguli care, spre bucuria mea, chiar funcționează:

1. A citi de plăcere

De-a lungul anilor, am folosit diverse mijloace pentru a stimula lectura în clasă. Fiecare are avantajele sale. Cu toate acestea, nu există o rețetă minune. În opinia mea, este esențial să citim din plăcere elevilor noștri, pentru a demonstra că lectura nu este o corvoadă, că este mai degrabă un dar pe care ni-l facem singuri. Am observat că, de când folosesc metoda "telenovelă" (metoda predicției, în termeni pedagogici) – și asta doar de câțiva ani încoace – apetitul pentru lectură a elevilor mei parcă a mai crescut. Dacă nu știți ce este o "telenovelă", este o lectură progresivă, care îi menține pe elevi angajați zi de zi, la fel ca o telenovelă la televizor. Fiind împărțit în capitole, romanul, spre exemplu, se pretează bine la acest lucru.

Lectura, un obicei zilnic

În fiecare zi, fără excepție, elevii mei își fac timp să citească. Acest timp este sfânt atât pentru mine, cât și pentru ei. Pe cât posibil, încerc și eu să citesc odată cu ei. Pe tot parcursul anului, acest moment este pus în valoare uneori cu luminițe mici (mai ales înainte de vacanțe), cu un șemineu virtual pe tablă (când sosesc temperaturile reci), cu puțină muzică relaxantă sau chiar cu ținerea unei zile întregi de lectură (citind la lanternă, sub birou etc.). Chiar dacă pot părea banale, elevilor le plac aceste mici trucuri.

Sugestii literare

Când plasez cărți noi în biblioteca clasei, îmi place să le prezint elevilor mei pentru a-i face să vrea să le împrumute. De obicei, aduc colecții/serii care sunt mai puțin citite de către ei. Uneori chiar le citesc un fragment sau un mic capitol pentru a se conecta, cât să le stârnesc interesul și curiozitatea, apoi pun cartea înapoi în raft... Să știți că și această modalitate funcționează pentru mulți dintre ei, fiind chiar curioși să vadă ce se întâmplă în continuare. Acum câteva săptămâni, urmându-mi exemplul, unii dintre elevi au întrebat dacă pot face sugestii literare între ei. Este evident că nu aveam de gând să refuz! Așa că am scos niște post-it-uri colorate, în formă de bule, care stăteau de ceva timp în sertarele mele, pentru ca ei să scrie câteva cuvinte despre o carte care le-a atras atenția, apoi le-au lipit pe un panou dedicat lecturii. Rețineți că nu le-am corectat, am vrut ca gestul să rămână spontan și distractiv pentru ei.

Afișarea

Oarecum în aceeași ordine de idei, mă organizez astfel încât colțul meu de bibliotecă să fie atractiv pentru elevi, în ciuda faptului că vedem doar cotoarele cărților, unde se găsesc de obicei titlurile. Așez câteva suporturi pentru farfurii, pe care le folosesc ca expoziție de cărți, în care elevii așază titlurile care le plac pe măsură ce trec zilele. În apropierea bibliotecii, îmi atașez și tabletele magnetice de tablă pe care scot în evidență o colecție, o serie, un gen literar sau o temă în funcție de anotimpuri și de predarea mea.

Varietatea

În biblioteca din sala de clasă, mă organizez pentru a oferi elevilor diverse genuri literare (albume, romane, documentare, reviste, cărți de jocuri etc.), pe diverse teme. Unii elevi sunt intimidati de romane. Deci, este destul de sigur că o bibliotecă plină de romane îi va respinge. Același fenomen este valabil și pentru temele prea asemănătoare.

Citirea în doi

Din când în când (din păcate, nu destul de des), le permit elevilor mei să stea în perechi pentru a citi. Uneori plasez un cititor de nivel inferior cu unul mai experimentat. Alteori, îi las să stea cu cine vor. Cititul împreună îi motivează foarte mult. Ei văd asta ca pe un privilegiu.

Pe scurt, există o mulțime de modalități de a insufla elevilor noștri gustul pentru lectură. V-am redat doar o mică parte dintre acestea. Sunt mai multe pe care încă nu le-am explorat cu adevărat: provocări, obiecte flexibile în timp ce citesc, cercuri de lectură, un club de carte ... Căile sunt nesfârșite. Lăsați-vă ghidați de elevii dumneavoastră și de ceea ce vă motivează FĂRĂ PRESIUNE.

Așadar, într-o perioadă în care vizualul - internetul, televiziunea - ne invadează viețile lectura pierde tot mai mult teren printre preferințele, preocupările și interesele manifestate, în special în rândul elevilor. Deoarece lectura se numără în puține cazuri printre acele activități ce au ca punct de pornire o alegere individuală, ce pornește din plăcere, dorința de a avea contact cu cartea, de a-i sorbi cuvintele dătătoare de înțelepciune, este tot mai puțin manifestată.

Într-o vreme în care individualismul consumist și relativizarea valorilor par a se instala ca o regulă în lume, revine școlii, deci fiecăruia dintre noi, să revigorăm idealurile călăuzitoare, spiritul lecturii, datoriei și solidarității altruiste, fără de care copiii noștri nu-și vor găsi drumul în viață.

Bibliografie:

Costea, O., Didactica lecturii, o abordare funcțională. Iași: Ed. Institutul European, 2007.

Pamfil, A., Limba și literatura română, perspective complementare. Pitești: Editura Paralela 45, 2009.

Parfene, C., Literatura în școală. București E.D.P., 1977

Șerdeal, I., Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar, Editura Corint, 2006.

PROIECT DIDACTIC

Arotăriței Dănuț Ioan

Școala Gimnazială „Dimitrie A. Sturdza” Iași

Unitatea școlară: Școala Gimnazială „Dimitrie A. Sturdza” Iași

An școlar:

Aria curriculară: Matematică și științe

Disciplina: Matematică

Clasa: a VI-a A

Data:

Tipul lecției: Recapitulare

Tema: Relația de divizibilitate

Durata: 50 min

Profesor: Arotăriței Dănuț Ioan

Competențe generale:

- C. G. 1. Identificarea unor date, mărimi și relații matematice în contextul în care acestea apar
- C.G. 2. Prelucrarea unor date matematice de tip cantitativ, calitativ, structural cuprinse în diverse surse informaționale
- C.G. 3. Utilizarea conceptelor și a algoritmilor specifici în diverse contexte matematice
- C.G. 4. Exprimarea în limbajul specific matematicii a informațiilor, concluziilor și demersurilor de rezolvare pentru o situație dată
- C.G. 5. Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situații date
- C.G. 6. Modelarea matematică a unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii

Competențe specifice:

- 1.1. Identificarea unor noțiuni specifice mulțimilor și relației de divizibilitate în $\mathbb{N}$
- 2.1. Evidențierea în exemple a relațiilor de apartenență, de incluziune, de egalitate și a criteriilor de divizibilitate cu 2, 5, n 10 , 3 și 9 în $\mathbb{N}$
- 3.1. Utilizarea unor modalități adecvate de reprezentare a mulțimilor și de determinare a c.m.m.d.c. și a c.m.m.m.c.
- 4.1. Exprimarea în limbaj matematic a unor situații concrete care se pot descrie utilizând mulțimile și divizibilitatea în $\mathbb{N}$
- 5.1. Analizarea unor situații date în contextul mulțimilor și al divizibilității în $\mathbb{N}$
- 6.1. Transpunerea, în limbaj matematic, a unor situații date utilizând mulțimi, operații cu mulțimi și divizibilitatea în $\mathbb{N}$

Obiective operaționale: La sfârșitul și pe parcursul lecției, elevii vor fi capabili:

- O1-** Să definească relația de divizibilitate;
- O2-** Să aplice corect criteriile de divizibilitate în rezolvarea problemelor;
- O3-** Să recunoască proprietatea de prim a numerelor în rezolvarea exercițiilor ;
- O4-** Să aplice corect algoritmul de aflare a c.m.m.d.c și c.m.m.m.c a două sau mai multe numere naturale;
- O5-** Să utilizeze proprietățile relației de divizibilitate în rezolvarea problemelor cu caracter practic

Metode și procedee didactice: Expunerea, Explicația, Conversația, Exercițiul.

Mijloace didactice: tablă, cretă, fișă de lucru, platformă educațională:

Bibliografie:

- Maria Zaharia, Dan Zaharia, *Matematică pentru clasaa VI-a*, Editura Paralela 45;
- Gheorghe Iurea, Adrian Zanoschi, *Matematică pentru clasaa VI-a*, Editura Paralela 45;
- Manualele pentru clasa a VI-a aprobate de Ministerul Educației;

[illegible]

	O5	2. N este un multiplu al lui 5 3. 2 nu este un divizor al lui N 4. N și N nu este divizibil cu 9. 4. Întrând în curte, îl zărim pe bunicul cu un cos plin cu ouă. De emoție, a scăpat cosul, iar oule s-au împrăștiat. Prieteni, să îl ajutăm pe bunicul să adune oule. -Bunicule, câte ouă ai avut în coș? - Nu-mi aduc aminte, dar știu că dacă scoteam câte 2, câte 3, câte 4 sau 5, în coș rămânea de fiecare dată, un singur ou, iar dacă scoteam câte 11, nu rămânea niciunul. 1. Prin împărțirea numerelor 371, 463 și 393 la același număr natural nenul n, se obțin resturile 11, 7 și respectiv 9. Determinați valorile naturale ale lui n. 2. Determină cel mai mare număr natural, care împărțit la 18, 45, 54, dă de fiecare dată restul 13 și caturile nenule. 3. Arătați că $\{ \quad \}$ se divide cu 15. 4. Determinați elementele mulțimii: a) $\{ \quad \quad \quad \}$	Explicația			Aprecieri verbale
--	----	--	------------	--	--	-------------------

		b) { — } 5. Determinați numerele naturale — , care îndeplinește condiția (—) . Elevii colaborează cu profesorul în vederea rezolvării exercițiilor propuse.				
Evaluare/ Feed-back		La finalul orei, cadrul didactic le solicită elevilor să ofere un feedback verbal referitor la desfășurarea orei, dar și scris cu ajutorul aplicației interactive mentimeter: https://www.menti.com/alu4abthy1g2 	Conversația	Mentimeter	5 minute	Aprecieri verbale
Încheierea lecției		Cadrul didactic notează și apreciază verbal elevii care s-au remarcat prin răspunsuri corecte. Se anunță tema elevilor: exercițiile rămase din fișa de lucru.	Explicația		2 minute	

ANEXĂ

Salut!

Eu sunt Geometris și astăzi vreau să te iau cu mine și împreună cu prietenii mei într-o excursie la bunici. Te asigur că această călătorie va fi o adevărată aventură cu multe obstacole și provocări.

Înainte de a pleca la bunici, trebuie să vedem câți copii suntem aventurați în această călătorie. Eu afirm că numărul aventurierilor este cel mai mic număr natural care are exact 3 divizori. Putem afla acest număr?

Foarte bine. Atunci trebuie să îi așteptăm și pe prietenii noștri să vină cu autobusul și apoi plecăm.

Dar stai, cât timp trebuie să așteptăm?

Trei autobuze pleacă în același timp dintr-o stație. Unul revine în stație din două în două ore, al doilea, din trei în trei ore, iar al treilea, din cinci în cinci ore. După câte ore se întâlnesc din nou în stație cele trei autobuse?

Am reușit să ne întâlnim cu toții. Acum suntem pregătiți. Să ne urcăm în autobuz. Șoferul ne va da biletele de călătorie. Observăm că fiecare bilet conține seria DIV și câte un număr. Haideți să aflăm numerele de pe bilete. Numerele sunt naturale, de forma $\overline{4x3y}$ și sunt divizibile cu 3 și cu 5.

Observăm ceva suspect???

WOW, am ajuns în stație, la bunici. Dar uitați ce flori de câmp frumoase sunt aici. Eu doresc să adun câteva flori pentru bunica.

Aflați cel mai mare număr de buchete care se pot forma cu 225 de margarete albe, 300 margarete galbeni și 600 de margarete albastre, fiecare având același număr de margarete de același fel.

Cu siguranță, bunica se va bucura foarte mult de aceste flori. Să mergem mai repede să le dăruim. Dar ce s-a întâmplat??? Bunicul a pus un lacăt cu cifru la poartă. Oare ce cod are??

Pentru descifrarea codului, formăm un număr N , de patru cifre, care îndeplinește condițiile:

5. $N \in \{6240, 4365, 2535, 7836\}$

6. N este un multiplu al lui 5

7. 2 nu este un divizor al lui N

8. $N : 3$ și N nu este divizibil cu 9.

Felicitări prieteni, acum putem intra în curte.

Intrând în curte, îl zărim pe bunicul cu un coș plin cu ouă. De emoție, a scăpat coșul, iar oule s-au împrăștiat.

Prieteni, să îl ajutăm pe bunicul să adune oule.

-Bunicule, câte ouă ai avut în coș?

- Nu-mi aduc aminte, dar știu că dacă scoteam câte 2, câte 3, câte 4 sau 5, în coș rămânea de fiecare dată, un singur ou, iar dacă scoteam câte 11, nu rămânea niciunul. Dacă mă gândesc mai bine, era un număr mai mic decât 200.

Am reușit să adunăm toate oule. BRAVO prieteni.

Am observat că sunteți foarte buni la matematică. Nu vreți să facem un concurs???

Bunicul ne va da câteva exerciții și cine reușește să le termine primul de rezolvat corect, va primi o surprisă de la bunica. Mult succes prieteni!

6. Prin împărțirea numerelor 371, 463 și 393 la același număr natural nenul n, se obțin resturile 11, 7 și respectiv 9. Determinați valorile naturale ale lui n.

7. Determină cel mai mare număr natural, care împărțit la 18, 45, 54, dă de fiecare dată restul 13 și câturile nenule.

8. Arătați că $A = \{2^n + 2^{n+1} + 2^{n+2} + 2^{n+3}\}$ se divide cu 15.

9. Determinați elementele mulțimii:

c) $A = \left\{x \in \mathbb{N} / \frac{15}{2x-1} \in \mathbb{N}\right\}$

d) $B = \left\{x \in \mathbb{N} / \frac{x+9}{x+1} \in \mathbb{N}\right\}$

10. Determinați numerele naturale $\overline{ab}$, $a \neq$, care îndeplinește condiția $(\overline{ab}, 60) = 15$.

Prieteni, călătoria noastră a ajuns la final. Acum vor veni părinții după noi și vom merge fiecare la casă. Mie mi-a plăcut foarte mult această călătorie, alături de voi. Poate ne vedem data viitoare. Până atunci, nu uitați că astăzi am recapitulat Relațiile de divizibilitate. Pe curând!!!